II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2019/244

af 11. februar 2019

om indførelse af en endelig udligningstold på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ([1]) (»grundforordningen«), særlig artikel 15, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

1.1. Indledning

(1) Den 31. januar 2018 indledte Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en antisubsidieundersøgelse vedrørende importen til Den Europæiske Union af biodiesel med oprindelse i Argentina (»det pågældende land«) på grundlag af artikel 10 i forordning (EU) 2016/1037. Den offentliggjorde en indledningsmeddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ([2]) (»indledningsmeddelelsen«).

(2) Kommissionen indledte undersøgelsen efter en klage, der blev indgivet den 18. december 2017 af European Biodiesel Board (»EBB« eller »klageren«) på vegne af en række producenter. Klageren tegnede sig for omkring 70 % af den samlede EU-produktion af biodiesel. Klagen indeholdt beviser for subsidiering og deraf følgende trussel om skade, som var tilstrækkelige til at berettige indledningen af undersøgelsen.

(3) Forud for indledningen af antisubsidieundersøgelsen underrettede Kommissionen den argentinske regering (»GOA«) ([3]) om, at den havde modtaget en behørigt dokumenteret klage, og indbød GOA til konsultationer i henhold til grundforordningens artikel 10, stk. 7. GOA tog imod tilbuddet om konsultationer, som blev afholdt den 24. januar 2018. Under konsultationerne og de efterfølgende udvekslinger med GOA blev der taget behørigt hensyn til de bemærkninger, der var blevet fremsat af GOA. Det var imidlertid ikke muligt at nå frem til en gensidigt acceptabel løsning.

(4) Efter indledningsmeddelelsen modtog Kommissionen bemærkninger vedrørende indledningen fra Cámara Argentina de Biocombustibles (»CARBIO«). CARBIO fremførte i sine bemærkninger, at den argentinske biodieselindustri ikke er subsidieret, og at importen af argentinsk biodiesel ikke udgør nogen trussel om væsentlig skade for EU-erhvervsgrenen.

(5) For så vidt angår beviserne for subsidiering i den indledende fase, gjorde Kommissionen den åbne udgave af klagen tilgængelig og fremlagde sin analyse af de i den fase tilgængelige beviser i notatet om tilstrækkeligheden af beviserne, på grundlag af hvilket undersøgelsen blev indledt.

([1]) EUT L 176 af 30.6.2016, s. 55.
([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT C 34 af 31.1.2018, s. 37).
([3]) Udtrykket »GOA« anvendes i denne forordning i bred forstand og omfatter alle ministerier, departementer, agenturer og forvaltninger på centralt, regionalt eller lokalt plan.

(6) For så vidt angår beviserne for trussel om skade hævdede CARBIO, at klageren ikke fremlagde tilstrækkelige beviser vedrørende kriterierne i grundforordningens artikel 8, stk. 8, især den betydelige stigning i importen, den ledige kapacitet i Argentina og den argentinske imports indvirkning på prisen. CARBIO's argumentation var dog i vid udstrækning baseret på overdrevent pessimistiske beregninger af udviklingen i Argentinas eksport i 2018, som CARBIO beregnede til 480 000 ton for hele 2018 til alle lande i verden uden at underbygge dette lave tal, der lå 70 % under det tilsvarende tal for 2016 og 2017 ([4]). På så lavt et niveau ville importen fra Argentina angiveligt ikke udgøre en trussel om skade for EU-erhvervsgrenen. Kommissionen gennemgik beviserne i klagen (ud fra den faktiske import frem til august 2017 og beregninger for 2018 baseret på produktionstal i GAIN-rapporten ([5])), som viste et meget højere beregnet niveau for importen. For så vidt angår produktionskapaciteten, bekræftede CARBIO, at produktionskapaciteten i Argentina rent faktisk overstiger forbruget på hjemmemarkedet med over 3 mio. ton.

(7) Disse påstande blev derfor afvist.

1.2. **Registrering af import**

(8) Den 21. februar 2018 indgav klageren en anmodning om registrering af importen af biodiesel med oprindelse i Argentina i henhold til grundforordningens artikel 24, stk. 5. Den 24. maj 2018 offentliggjorde Kommissionen gennemførelsesforordning (EU) 2018/756 (»registreringsforordningen«) ([6]) om at gøre importen af biodiesel med oprindelse i Argentina til genstand for registrering fra den 25. maj 2018.

(9) Som reaktion på anmodningen om registrering fremsatte de berørte parter bemærkninger, som Kommissionen gennemgik i registreringsforordningen. Kommissionen rådede over tilstrækkelige beviser til at begrunde behovet for at registrere importen.

(10) I henhold til grundforordningens artikel 24, stk. 5, gøres importen af den pågældende vare til genstand for registrering for at sikre, at hvis undersøgelsen skulle føre til indførelse af udligningstold, kan denne told, hvis de nødvendige betingelser er opfyldt, opkræves med tilbagevirkende kraft på den registrerede import i overensstemmelse med gældende retlige bestemmelser.

(11) Efter offentliggørelsen af registreringsforordningen modtog Kommissionen bemærkninger herom fra GOA og CARBIO.

(12) GOA's bemærkninger vedrørte påstanden om, at Kommissionen ikke havde fremlagt tilstrækkelige beviser for subsidiering, og at Kommissionen ikke havde påvist, at den skade, som EU-erhvervsgrenen var blevet forvoldt, skyldtes omfattende import af argentinsk biodiesel i en relativt kort periode.

(13) Som forklaret i betragtning 5-7 fandt Kommissionen, at den havde tilstrækkelige beviser for subsidiering og trussel om skade på tidspunktet for indledningen af undersøgelsen. Desuden fremlagde Kommissionen i betragtning 14 i registreringsforordningen beviser for en markant stigning i importen af biodiesel fra Argentina i absolutte tal og målt i markedsandel i perioden mellem august 2017 og marts 2018, som kunne godtgøre forekomsten af væsentlig skade hen imod slutningen af undersøgelsesperioden. Disse påstande blev derfor afvist.

1.3. **Undersøgelsesperioden og den betragtede periode**

(14) Undersøgelsen af subsidiering og skade omfattede perioden fra 1. januar 2017 til 31. december 2017 (»undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2014 til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

1.4. **Berørte parter**

(15) I indledningsmeddelelsen blev berørte parter opfordret til at kontakte Kommissionen for at deltage i undersøgelsen. Endvidere underrettede Kommissionen specifikt klageren, andre kendte EU-producenter, de kendte eksporterende producenter, GOA, de kendte importører, leverandører og brugere, forhandlere og sammenslutninger, som, den vidste, var berørt af indledningen af undersøgelsen, og opfordrede dem til at deltage.

([4]) 1 664 145 ton i 2016 og 1 650 312 ton i 2017.
([5]) United States Department of Agriculture Global Agriculture Information Network (GAIN) report.
([6]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/756 af 23. maj 2018 om at gøre importen af biodiesel med oprindelse i Argentina til genstand for registrering (EUT L 128 af 24.5.2018, s. 9).

(16) De berørte parter fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til indledningen af undersøgelsen og til at anmode om en høring med Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer.

1.5. **Stikprøveudtagning**

(17) I indledningsmeddelelsen anførte Kommissionen, at den eventuelt ville udtage en stikprøve af berørte parter i henhold til grundforordningens artikel 27.

1.5.1. *Stikprøveudtagning af EU-producenter*

(18) Kommissionen anførte i sin indledningsmeddelelse, at den havde udtaget en foreløbig stikprøve af EU-producenter. Kommissionen udtog stikprøven på grundlag af den største repræsentative produktion, som med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed.

(19) Den foreløbige stikprøve bestod af tre EU-producenter med en bred geografisk spredning. EU-producenterne i stikprøven tegnede sig for 19 % af EU-erhvervsgrenens samlede produktionsmængde. Kommissionen opfordrede berørte parter til at fremsætte bemærkninger til den foreløbige stikprøve.

(20) Kommissionen modtog underbyggede bemærkninger til den foreløbige stikprøve fra CARBIO, Greenergy Fuels Limited og klageren. Betragtning 310-313 indeholder en mere detaljeret analyse af disse bemærkninger.

(21) Som følge heraf erstattede Kommissionen en af EU-producenterne i den foreløbige stikprøve med en anden. Den endelige stikprøve bestod af tre EU-producenter i tre forskellige medlemsstater. Den tegnede sig for over 23 % af EU-produktionen.

1.5.2. *Stikprøveudtagning af importører*

(22) For at afgøre, om det var nødvendigt med stikprøveudtagning, og i bekræftende fald udtage en stikprøve anmodede Kommissionen ikke forretningsmæssigt forbundne importører om at afgive de oplysninger, der er angivet i indledningsmeddelelsen.

(23) Der var to ikke forretningsmæssigt forbundne importører, som afgav de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. I betragtning af det beskedne antal ikke forretningsmæssigt forbundne importører besluttede Kommissionen, at stikprøveudtagning ikke var nødvendig.

1.5.3. *Stikprøveudtagning af eksporterende producenter i Argentina*

(24) For at afgøre, om det var nødvendigt med stikprøveudtagning, og i bekræftende fald udtage en stikprøve anmodede Kommissionen alle eksporterende producenter i Argentina om at afgive de oplysninger, der er angivet i indledningsmeddelelsen. Kommissionen anmodede endvidere de argentinske myndigheder om at identificere og/eller kontakte eventuelle andre eksporterende producenter, der kunne være interesserede i at deltage i undersøgelsen.

(25) Der var ni eksporterende producenter i det pågældende land, som afgav de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. Kommissionen udelukkede en virksomhed fra stikprøven, da den ikke eksporterede biodiesel til Unionen i undersøgelsesperioden. De resterende otte virksomheder eller grupper af virksomheder tegnede sig for 100 % af eksporten til Unionen i undersøgelsesperioden. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 27, stk. 1, litra b), udtog Kommissionen følgende stikprøve bestående af tre grupper af eksporterende producenter på grundlag af den største repræsentative eksportmængde til Unionen, som med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed:

— Group Renova (Molinos Agro SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFIyA, Vicentin SAIC), Argentina

— Group T6 (Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA), Argentina

— Louis Dreyfus Commodities (»LDC«) Argentina SA, Argentina.

(26) Grupperne af eksporterende producenter i stikprøven tegnede sig for 84 % af den samlede eksport til Unionen af den pågældende vare i undersøgelsesperioden.

(27) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 27, stk. 2, foretog Kommissionen stikprøveudtagningen i samråd med alle kendte berørte eksporterende producenter og GOA. Kommissionen modtog ingen bemærkninger til den foreslåede stikprøve.

1.5.4. *Individuel undersøgelse*

(28) Der var ingen eksporterende producenter, som ikke indgik i stikprøven, der anmodede om en individuel undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 27, stk. 3.

1.6. **Spørgeskemabesvarelser og kontrolbesøg**

(29) Kommissionen sendte spørgeskemaer til GOA, til de tre grupper af eksporterende producenter i stikprøven, til de tre EU-producenter i stikprøven og til de to ikke forretningsmæssigt forbundne importører, der havde givet sig til kende.

(30) Kommissionen modtog spørgeskemabesvarelser fra GOA, alle grupper af eksporterende producenter i stikprøven, alle EU-producenter i stikprøven, men kun fra én af de to samarbejdsvillige ikke forretningsmæssigt forbundne importører.

(31) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på en konstatering af subsidiering, deraf følgende trussel om skade og Unionens interesser. Der blev aflagt kontrolbesøg hos Argentinas ministerium for agroindustri, udenrigsministerium og ministerium for produktion og beskatning, hvori også embedsmænd fra andre relevante ministerier deltog. Der blev også aflagt kontrolbesøg hos Banco de Córdoba, Banco de la Provincia de Buenos Aires, Banco de la Ciudad de Buenos Aires, Banco Central de la República Argentina og Banco de la Nación Argentina.

(32) Der blev aflagt kontrolbesøg i henhold til grundforordningens artikel 26 hos EBB og følgende virksomheder:

EU-producenter:

— Masol Iberia Biofuel, S.L.U., El Grao (Castellón) og Barcelona, Spanien

— Saipol, Grand-Couronne, Frankrig

— Verbio Vereinigte BioEnergie AG, Leipzig, Tyskland

Eksporterende producenter i stikprøven i Argentina:

— Group Renova:

  — Molinos Agro SA, Buenos Aires

  — Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFIyA, Buenos Aires

  — Vicentin SAIC, Buenos Aires

— Group T6:

  — Aceitera General Deheza SA, Buenos Aires

  — Bunge Argentina SA, Buenos Aires

— LDC Argentina SA, Buenos Aires.

1.7. **Ingen indførelse af midlertidige foranstaltninger og efterfølgende sagsforløb**

(33) I betragtning af at Kommissionen fandt det nødvendigt at indsamle supplerende oplysninger om udviklingen efter undersøgelsesperioden, som kunne bekræfte Kommissionens foreløbige konklusioner yderligere og kaste mere lys over Unionens interesser, besluttede Kommissionen ikke at indføre midlertidige foranstaltninger i dette tilfælde.

(34) Den 21. september 2018 underrettede Kommissionen i et oplysningsdokument, der beskriver dens foreløbige konklusioner, alle berørte parter om, at der ikke ville blive indført midlertidig udligningstold på importen til Unionen af biodiesel med oprindelse i Argentina. Den 8. oktober 2018 anmodede seks medlemsstater (Frankrig, Spanien, Bulgarien, Polen, Portugal og Rumænien) Kommissionen om at indføre midlertidige udligningsforanstaltninger i dette tilfælde. Ved brev af 10. oktober 2018 bekræftede Kommissionen, at undersøgelsen var i gang, og at yderligere oplysninger ville blive taget i betragtning (navnlig udviklingen umiddelbart efter undersøgelsesperioden).

(35) En række berørte parter fremsatte skriftlige bemærkninger til oplysningsdokumentet. Parter, der anmodede herom, fik lejlighed til at blive hørt, herunder af høringskonsulenten.

(36) Efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet blev der modtaget bemærkninger fra GOA, CARBIO, alle grupper af eksporterende producenter i stikprøven og EBB.

(37) Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at træffe endelig afgørelse i sagen. Oplysningerne omfattede navnlig de yderligere spørgeskemabesvarelser fra EBB og EU-producenterne i stikprøven om udviklingen efter undersøgelsesperioden, data om import af biodiesel til Unionen efter undersøgelsesperioden og data fra berørte parter efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet, men var ikke begrænset hertil.

(38) Den 3. december 2018 underrettede Kommissionen alle parter om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke den påtænkte at indføre en endelig udligningstold på importen af den pågældende vare til Unionen. Alle parter fik en frist til at fremsætte bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger.

(39) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hilste EBB, COPA (Sammenslutningen af Landbrugsorganisationer i Den Europæiske Union), Cogeca (Sammenslutningen af Landbrugsandelsorganisationer i EU) og European Oilseed Alliance Kommissionens hensigt om at indføre en endelig udligningstold på importen af den pågældende vare til Unionen velkommen.

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. **Den pågældende vare**

(40) Den pågældende vare er fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikkefossil oprindelse, almindeligvis kendt som »biodiesel«, i ren form eller i blandinger, med oprindelse i Argentina (»den pågældende vare«).

(41) Undersøgelsen viste, at biodiesel produceret i Argentina udelukkende er sojamethylester (»SME«) udvundet af sojabønneolie, hvorimod biodiesel produceret i Unionen hovedsagelig er rapsmethylester (»RME«), men også fremstilles af andre råstoffer, herunder olieaffald og jomfruolie.

(42) SME og RME tilhører begge kategorien af fedtsyremethylestere (FAME). Udtrykket »ester« henviser til transesterificeringen af vegetabilske olier, nemlig blandingen af olie og alkohol, hvorved der produceres biodiesel og som et biprodukt glycerin. Udtrykket »methyl« henviser til methanol, som er den hyppigst anvendte alkohol i processen.

(43) SME-biodiesel kan anvendes i ren form, men blandes normalt før brug i Unionen. Begrundelsen for at blande er, at SME i sin rene form ikke opfylder den europæiske standard EN-14214 med hensyn til jod- og cetantal. Begrundelsen for at blande SME med RME er, at SME har et højere koldfilterpunkt (»CFPP«) end RME og derfor ikke egner sig til anvendelse i sin rene form i vintermånederne i de kolde egne af Den Europæiske Union.

(44) Blandingerne af biodiesel og mineralsk diesel anvendes i sidste ende i transportsektoren som brændstof i dieseldrevne motorer i vejkøretøjer som f.eks. biler, lastbiler og busser og også i tog. Biodiesel i sin rene form eller blandet med mineralsk diesel kan også anvendes som brændsel til opvarmning i private, kommercielle eller industrielle anlæg og i generatorer til produktion af elektricitet. Der er igangsat forsøg med at indføre biodiesel til lufttransport med henblik på at nedbringe CO_2-emissionerne i luftfartssektoren.

(45) Den pågældende vare er i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 1516 20 98 (Taric-kode 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 og 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (Taric-kode 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 og 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (Taric-kode 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (Taric-kode 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 og 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (Taric-kode 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 og 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (Taric-kode 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 og 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (Taric-kode 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 og 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17), ex 3824 99 92 (Taric-kode 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 og 3824 99 92 20), 3826 00 10 og ex 3826 00 90 (Taric-kode 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 og 3826 00 90 30).

2.2. **Samme vare**

(46) Undersøgelsen viste, at følgende varer har samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og samme grundlæggende anvendelsesformål:

a) den pågældende vare

b) den vare, der produceres og sælges på hjemmemarkedet i Argentina

c) den vare, der produceres og sælges i Unionen af EU-erhvervsgrenen.

(47) Kommissionens besluttede, at disse varer derfor er samme vare, jf. grundforordningens artikel 2, litra c).

2.3. **Påstande vedrørende varedækningen**

(48) Kommissionen modtog ingen påstande vedrørende varedækningen.

3. **SUBSIDIERING**

3.1. **Subsidier og subsidieordninger inden for rammerne af denne undersøgelse**

(49) På grundlag af de foreliggende oplysninger, herunder oplysningerne i klagen, indledningsmeddelelsen og besvarelserne af Kommissionens spørgeskema, undersøgte Kommissionen den påståede subsidiering fra GOA's side gennem følgende subsidieprogrammer:

1) Statslig støtte til biodieselindustrien, herunder gennem levering af sojabønner mod utilstrækkeligt vederlag

2) Mandat fra regeringen til indkøb af biodiesel mod mere end tilstrækkeligt vederlag (»biodieselforsyningsaftale«)

3) Ydelse af lån og eksportfinansiering på præferencevilkår og præferencelån fra den argentinske nationalbank (Banco de la Nación Argentina, »BNA«)

4) Indtægter, som staten giver afkald på, eller som ikke opkræves, f.eks. fremskyndede afskrivninger for biodieselproducenter i henhold til lov af 2006 om biobrændstoffer og fritagelse for og udsættelse af den formodede minimumsindkomstskat for biodieselproducenter i henhold til lov af 2006 om biobrændstoffer og

5) Afgiftsfritagelser på provinsplan og kommunalt plan:

   a) Afgiftsfritagelser fra provinsen Córdobas side

   b) Afgiftsfritagelser fra provinsen Buenos Aires' side

   c) Provinsen Santiago del Esteros erhvervsfremme- og udviklingssystem — provinslov nr. 6.750

   d) Aftale om kommunal skat mellem Louis Dreyfus Argentina og General Lagos kommune

   e) Nedsættelse af afgiftssatsen inden for rammerne af »Pacto Fiscal« (dekret 14/1994)

   f) Fritagelse i forbindelse med fast ejendom i henhold til industriloven i Santa Fe: fritagelse for at betale ejendomsskat i henhold til provinslov nr. 8.478/1979 (artikel 4) om erhvervsfremme

   g) Afgiftsfritagelser fra provinsen Santa Fes side

   h) Artikel 183.29 i Santa Fes lov om fritagelse for stempelafgift

   i) Artikel 127 i Santa Fes lov om fritagelse for omsætningsafgift ved eksportsalg.

3.2. **Statslig støtte til biodieselindustrien, herunder gennem levering af sojabønner mod utilstrækkeligt vederlag**

3.2.1. *Anvendelse af bestemmelserne i grundforordningens artikel 28, stk. 1*

(50) Kommissionen meddelte GOA, at den kunne være nødt til at gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 28, stk. 1, når den undersøgte forekomsten og omfanget af den påståede støtte til biodieselindustrien, herunder gennem levering af sojabønner mod utilstrækkeligt vederlag.

(51) Ved indledningen af undersøgelsen anmodede Kommissionen GOA om at fremlægge kontaktoplysninger (navne, adresser og e-mail) for alle de virksomheder, der leverer de vigtigste input (sojabønner) til produktionen af den pågældende vare. GOA fremlagde ikke disse kontaktoplysninger.

(52) Efter den manglende reaktion på denne anmodning blev der sendt en anmodning om yderligere oplysninger til GOA den 17. april 2018, nemlig oplysninger om de største producenter/leverandører af sojabønner, der havde leveret input til de argentinske biodieselproducenter.

(53) I betragtning af det betydelige antal virksomheder, der leverer det vigtigste input til den pågældende vare, begrænsede Kommissionen i god samarbejdsånd og for at indsamle i det mindste nogle relevante data til undersøgelsen sin anmodning om data til kun at omfatte de ti vigtigste producenter/leverandører af sojabønner.

(54) For de fleste af disse producenter/leverandører af input til produktionen af den pågældende vare modtog Kommissionen ikke fuldstændige oplysninger. Faktisk modtog Kommissionen kun oplysninger fra biodieselproducenter, der selv fremstillede sojabønneolie (ikke sojabønner). Der blev ikke modtaget oplysninger fra de ti største sojabønneproducenter, således som der var blevet anmodet om. I mangel af disse oplysninger fandt Kommissionen, at den ikke havde modtaget afgørende oplysninger af relevans for dette aspekt af undersøgelsen.

(55) Endvidere anmodede Kommissionen om alle tilgængelige oplysninger, som der var blevet anmodet om i foregående betragtning, for de leverandører af sojabønner i 2014, 2015, 2016 og i undersøgelsesperioden, hvori GOA ikke har aktieposter eller ikke er den største aktionær. Disse oplysninger var nødvendige for at vurdere, om leverandøren af sojabønner og biodieselproducenten var ikke forretningsmæssigt forbundet, forretningsmæssigt forbundet eller en del af samme enhed. Kommissionen anmodede om beviser for, at GOA forsøgte at kontakte disse leverandører eller oplyse Kommissionen om, hvordan sådanne oplysninger kunne indhentes (f.eks. gennem relevante sammenslutninger). GOA fremlagde ikke de ønskede oplysninger eller beviser for GOA's forsøg på at kontakte disse leverandører.

(56) GOA meddelte i sit svar af 15. februar 2018, at de data, som Kommissionen havde anmodet om vedrørende sojabønneproducenterne, kunne fremlægges af fire organer, hvoraf to var ACSOJA (Asociación de la Cadena de la Soja Argentina) og CARBIO. Kommissionens tjenestegrene mødtes med begge organer under kontrolbesøget i Argentina, men modtog ingen data om leverandører af sojabønner. De to andre organer ([7]) blev ikke kontrolleret i betragtning af den begrænsede tid, der var til rådighed. ACSOJA og CARBIO blev udtaget til at blive kontrolleret som de to mest tilbøjelige til at kunne bistå med undersøgelsen.

(57) Under mødet med ACSOJA stillede Kommissionens repræsentanter en række spørgsmål om markedssituationen for sojabønner i Argentina, om deres forsyningsforbindelse med biodieselproducenterne og om eksportafgiftens indvirkning på deres aktivitet. Repræsentanten for ACSOJA gav ikke noget fyldestgørende svar på disse spørgsmål og fremlagde ikke specifikke data og beviser, der kunne være nyttige for undersøgelsen. Det var klart, at ACSOJA blot repræsenterede andre repræsentative organer i sojabønneværdikæden og ikke var i stand til at give svar på detaljerede forespørgsler eller give Kommissionens tjenestegrene de oplysninger, der blev anmodet om i spørgeskemaet vedrørende produktion af sojabønner.

(58) ACSOJA gav desuden under kontrolbesøget tilsagn om at sende pressemeddelelser om eksportafgiften på sojabønner og sin downstreamproduktion. Kommissionen modtog aldrig nævnte pressemeddelelser.

(59) Da CARBIO er en sammenslutning af *biodiesel*producenter, var den ikke i stand til at give Kommissionen de ønskede oplysninger om *sojabønne*producenterne.

(60) For så vidt angår den påståede statslige levering af sojabønner mod utilstrækkeligt vederlag, afgav GOA derfor ikke de fornødne oplysninger og beviser, som Kommissionen havde anmodet om i sit spørgeskema, i brevet af 17. april 2018 og under kontrolbesøget.

(61) Den manglende samarbejdsvilje gav ikke Kommissionen mulighed for at indsamle alle de oplysninger, som den anser for relevante for konklusionerne i denne undersøgelse. Kommissionen kunne nærmere bestemt ikke indhente oplysninger og data om markedet for sojabønneproducenter, virkningen af regeringens foranstaltninger (såsom eksportafgiften på sojabønner) på deres adfærd samt om leveringen af sojabønner til biodieselproducenterne.

([7]) Det drejede sig om AAPRESID (Asociación Argentina de Productores en Siembra Directa) og CIARA (Cámara de la Industria Aceitera de la República Argentina).

(62) Disse oplysninger omfattede adfærden og beslutningstagningen hos sojabønneproducenterne forud for og efter indførelsen af de forskellige ændringer i eksportafgifterne og andre lignende restriktive foranstaltninger, deres produktionsstrategier og muligheden for at skifte til alternative afgrøder, tilgængeligheden af og adgangen til agerjord, markedets karakteristika og dynamik med hensyn til differentieringen mellem store virksomheder og SMV'er, salgs- og markedsføringskanaler og -strategier for deres hjemmemarked og eksportmarkeder, priserne og prispolitikkerne på deres hjemmemarked og eksportmarkeder, indvirkningen af den internationale pris på deres prispolitikker, konkurrencesituationen på hjemmemarkedet og på eksportmarkederne, deres rentabilitet i årenes løb, virkningen af mulig overkapacitet og oplagringsstrategier, import og eksport for deres vigtigste kunder på hjemmemarkedet og på eksportmarkederne, herunder sojabønneknuserindustriens rolle og knuserindustriens opnåede merværdi samt knuserindustriens konkurrencesituation i Argentina og på de internationale markeder.

(63) I modsætning til, hvad GOA havde gjort gældende i sin besvarelse af spørgeskemaet, konstaterede Kommissionens tjenstegrene desuden under kontrolbesøget, at det kom frem, at GOA var ejer af en leverandør af sojabønner til biodieselindustrien, nemlig YPF ([8]). Da YPF imidlertid kun er en af de hundredvis af leverandører af sojabønner til biodieselindustrien, var oplysningerne fra denne leverandør ikke tilstrækkelige til at fastslå adfærden hos de resterende leverandører af sojabønner til biodieselindustrien. YPF er ikke selv sojabønneproducent, men modtager sojabønner som betaling for kunstgødning og brændstof og afsætter sojabønnerne på det argentinske hjemmemarked. Selskabet er derfor ikke repræsentativt for de sojabønneproducenter, der leverer til biodieselindustrien.

(64) I mangel af oplysninger om det modsatte fra GOA benyttede Kommissionen sig delvis af de foreliggende faktiske oplysninger med henblik på sine konklusioner vedrørende disse aspekter af undersøgelsen, jf. grundforordningens artikel 28.

(65) Efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet bestred GOA atter, at den ikke samarbejdede fuldt ud med hensyn til de oplysninger, som der anmodedes om fra sojabønneproducenterne, og henviste til sit brev af 20. juli 2018. CARBIO hævdede også, at Kommissionen fejlagtigt fastslog, at GOA ikke samarbejdede.

(66) Kommissionen gentog, at GOA ikke fremlagde kontaktoplysninger for sojabønneproducenterne og kun ufuldstændige oplysninger for sojabønneolieproducenterne. ACSOJA og CARBIO afgav ikke de oplysninger, som Kommissionen havde anmodet om, i spørgeskemaet eller på de møder, som den afholdt med dem. På disse møder blev det desuden klart, at repræsentanten for ACSOJA ikke var i stand til at besvare detaljerede tekniske spørgsmål, og at CARBIO var en sammenslutning af biodieselproducenter og ikke af sojabønneproducenter.

(67) Kommissionen konkluderede, at med hensyn til GOA's påståede støtte til biodieselindustrien, navnlig gennem en række foranstaltninger, herunder levering af sojabønner mod utilstrækkeligt vederlag, afgav GOA ikke de fornødne oplysninger og beviser, som Kommissionen havde anmodet om i sit spørgeskema, i brevet af 17. april 2018 og under kontrolbesøget. Som følge heraf måtte Kommissionen gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger vedrørende dette aspekt af undersøgelsen.

(68) I mangel af data fra GOA om sojabønneproducenternes salg i Argentina baserede Kommissionen sig på data fra de eksporterende producenter i stikprøven om hjemmemarkedsprisen på sojabønner. Desuden baserede Kommissionen sig på offentligt tilgængelige oplysninger med hensyn til pålæg af eller overdragelse fra GOA's side til sojabønneproducenterne med henblik på at sælge sojabønner på hjemmemarkedet mod utilstrækkeligt vederlag og GOA's hensigt om at støtte biodieselindustrien gennem denne og andre relaterede foranstaltninger.

(69) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gjorde GOA og CARBIO igen opmærksom på deres uenighed i Kommissionens anvendelse af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 28. De hævdede, at anvendelsen af de foreliggende faktiske oplysninger kun er berettiget, hvis en berørt part undlader at give adgang til »nødvendige oplysninger«, som er uundværlige for at nå frem til en bestemt afgørelse. Ifølge GOA og CARBIO påviste Kommissionen aldrig, på hvilken måde de ønskede oplysninger var uundværlige for at nå frem til en bestemt afgørelse i denne sag, og så bort fra, at de ønskede oplysninger enten var utilgængelige for GOA eller nøje omfattet af fortrolighed med hensyn til skattelovgivningen.

([8]) YPF (Yacimientos Petrolíferos Fiscales) er et vertikalt integreret argentinsk energiselskab, der blev nationaliseret i 2012. https://www.ypf.com/LaCompania/Paginas/Todo-sobre-YPF.aspx.

(70) Kommissionen forklarede udførligt i sin kommunikation med GOA, hvorfor den havde brug for mere detaljerede oplysninger om sojabønneproducenter og sojabønneolieproducenter. GOA's og CARBIO's påstand om, at GOA ikke var i stand til at fremlægge disse oplysninger, blev ikke underbygget af beviser for, at dette var tilfældet, eller at Kommissionen havde andre rimelige midler til rådighed for at indhente sådanne oplysninger. De ønskede oplysninger var af en sådan art, at Kommissionen kunne antage, at de enten var i GOA's og/eller CARBIO's besiddelse, eller at GOA i det mindste havde myndighedskontrol med sojabønneproducenterne og sojabønneolieproducenterne og kunne anmode om disse oplysninger. Kommissionen forventede også et bedre samarbejde fra sojabønneproducenterne og sojabønneolieproducenterne, hvis disse blev kontaktet direkte af GOA og/eller i tæt samarbejde med Kommissionen.

3.2.2. *Analyse*

(71) Klageren påstod, at GOA støttede biodieselindustrien gennem en række foranstaltninger. Klageren hævdede navnlig, at GOA havde gennemført en politik om at indføre høje eksportafgifter og andre bestemmelser vedrørende sojabønner og sojabønneolie, som er det vigtigste råmateriale, der anvendes til produktion af biodiesel i Argentina. Derved sikrede GOA ifølge klageren, at prisen på råmaterialer til produktion af biodiesel forblev betydeligt lavere end de globale priser.

(72) Som det fremgår af Kommissionens notat om tilstrækkeligheden af beviserne ([9]), fandt Kommissionen, at eksportafgifterne syntes at være et af de værktøjer, der blev udviklet af GOA til at pålægge sojabønne- og sojabønneolieproducenterne at støtte den argentinske biodieselindustri. I forbindelse med denne undersøgelse har Kommissionen undersøgt det sæt af foranstaltninger, der er truffet af GOA med henblik på kunstigt at støtte den argentinske biodieselindustri.

(73) For at fastslå, at der foreligger et udligningsberettiget subsidie, skal der være tre elementer til stede: a) et finansielt bidrag eller en indkomst- eller prisstøtte, b) en fordel og c) specificitet (grundforordningens artikel 3) ([10]).

(74) For at nå frem til en konklusion om det første element analyserede Kommissionen, om det sæt af foranstaltninger, der blev truffet af GOA, førte til et finansielt bidrag i form af statens levering af sojabønner mod utilstrækkeligt vederlag til de argentinske eksporterende producenter af biodiesel i henhold til grundforordningens artikel 3, nr. 1, litra a), og/eller om det sæt af foranstaltninger, som blev truffet af GOA, falder ind under kategorien indkomst- eller prisstøtte til biodieselindustrien, jf. grundforordningens artikel 3, nr. 1, litra b).

3.2.2.1. Finansielt bidrag

(75) Indledningsvis bemærkede Kommissionen, at alle virksomheder i stikprøven indkøbte sojabønner på hjemmemarkedet enten fra forretningsmæssigt forbundne eller ikke forretningsmæssigt forbundne virksomheder med henblik på forarbejdning til sojabønneolie og derefter biodiesel. De eksporterende producenter i stikprøven indkøbte ikke sojabønneolie med henblik på videreforarbejdning til biodiesel, da de knuste sojabønnerne til sojabønneolie selv som et mellemtrin til produktion af biodiesel. Analysen i følgende underafsnit fokuserer derfor på, om GOA leverede sojabønner (snarere end sojabønneolie) mod utilstrækkeligt vederlag.

(76) Det fremgår af grundforordningens artikel 3, nr. 1), litra a), nr. iv), andet led, at der foreligger et finansielt bidrag, hvis staten: »overdrager til eller pålægger et privat organ at varetage en eller flere af den type funktioner, der er omhandlet i nr. i), ii) og iii), og som normalt ville påhvile staten, og den pågældende praksis ikke reelt afviger fra den praksis, der normalt følges af staten«. Den type funktioner, der beskrives i grundforordningens artikel 3, nr. 1), litra a), nr. iii), foreligger, når »staten leverer varer eller tjenesteydelser ud over den generelle infrastruktur eller indkøber varer«. Disse bestemmelser afspejler artikel 1.1, litra (a)(1), nr. iii) og iv), i SCM-aftalen og bør fortolkes og anvendes i lyset af relevant WTO-retspraksis.

([9]) Se notatet om tilstrækkeligheden af beviserne af 30. januar 2018, s. 6.

([10]) For en lignende analyse se Kommissionens gennemførselsforordning (EU) 2016/387 af 17. marts 2016 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien (EUT L 73 af 18.3.2016, s. 1).

(77) WTO-panelet i US — Export Restraints traf afgørelse om, at den almindelige betydning af de to ord »overdrage« og »pålægge« i artikel 1.1, litra (a)(1), nr. iv), i SCM-aftalen kræver, at regeringens tiltag skal indebære et aspekt af delegering (når der er tale om overdragelse) eller ordre (når der er tale om pålæg) ([11]). Panelet afviste USA's argument om årsagssammenhæng og efterspurgte et tiltag, der udtrykkeligt og positivt indebærer delegering eller ordre ([12]).

(78) I en efterfølgende sag gjorde appelorganet imidlertid gældende, at det er for snævert som standard at erstatte ordene »overdrage« og »pålægge« med »delegering« og »ordre« ([13]). Ifølge appelorganet er der tale om »overdragelse«, når en regering overlader ansvaret til et privat organ, og »pålæg« vedrører situationer, hvor regeringen udøver sin myndighed over for et privat organ ([14]).

(79) I begge tilfælde anvender regeringen et privat organ som stedfortræder med henblik på at udbetale det finansielle bidrag, og i de fleste tilfælde forventer man, at det at overdrage til eller pålægge et privat organ funktioner indebærer en form for trussel eller tilskyndelse ([15]). Samtidig giver artikel 1.1, litra (a)(1), nr. iv), i SCM-aftalen ikke medlemmerne mulighed for at indføre udligningsforanstaltninger over for varer, når regeringen blot udøver sine generelle reguleringsbeføjelser ([16]), eller når statslig indgriben måske eller måske ikke fører til et bestemt resultat blot ud fra de givne faktiske omstændigheder og aktørernes udøvelse af frit valg på dette marked ([17]). Overdragelse og pålæg indebærer snarere en mere aktiv rolle fra regeringens side end blot tilskyndelse ([18]).

(80) Desuden fandt WTO ikke, at det at give et privat organ skønsbeføjelse nødvendigvis er i strid med at overdrage til eller pålægge nævnte private organ […]. Der kan være tilfælde, hvor vidden af den skønsbeføjelse, der gives det private organ, er således, at det bliver umuligt behørigt at konkludere, at det private organ har fået overdraget eller pålagt (at udføre en bestemt opgave), hvorfor dette er en faktuel/bevismæssig sag, som vil blive behandlet individuelt ([19]).

(81) I overensstemmelse med disse WTO-afgørelser udgør ikke alle regeringsforanstaltninger, hvorved der ydes fordele, et finansielt bidrag i henhold til grundforordningens artikel 3 og artikel 1.1, litra (a), i SCM-aftalen. Der skal være bevis for en regeringspolitik eller et regeringsprogram, der fremmer den undersøgte industri (i dette tilfælde biodiesel-/biobrændstofindustrien) ved at udøve myndighed over eller overlade ansvar til offentlige eller private organer (her sojabønneproducenterne) med henblik på at forsyne biodieselindustrien med sojabønner mod utilstrækkeligt vederlag.

(82) I en nøddeskal fastsættes det i de relevante WTO-afgørelser, at:

i) fastlæggelsen af, om der er tale om et »finansielt bidrag« i henhold til artikel 1.1, litra (a)(1), i SCM-aftalen, bør fokusere på *arten* af regeringens tiltag snarere end på *virkningerne* eller *resultaterne* af regeringens tiltag ([20]). Med andre ord er det almindelig anerkendt, at regeringer griber ind på markedet som *reguleringsmyndigheder*, og når de gør det, får det *indvirkninger* på markedet og dets operatører. I den forstand kan en regering f.eks. indføre eksportafgifter lovligt for at generere indtægter, hvis der er tale om en meget konkurrencedygtig råvare på de internationale markeder. Til gengæld kan der ikke lovligt indføres eksportrestriktioner, når det bliver klart, at brugen af et sådant instrument sammen med andre mekanismer til at holde råvarer på

([11]) Panelrapport af 29. juni 2001, DS194 United States — Measures treating export restraints as subsidies, punkt 8.29.
([12]) Panelrapport, DS 194, punkt 8.44.
([13]) Appelorganets Rapport af 21. februar 2005, DS296 United States — Countervailing duty investigation on Dynamic Random Access Memory (DRAMS) from Korea, punkt 110-111.
([14]) Appelorganets Rapport, DS 296, punkt 116.
([15]) Appelorganets Rapport, DS 296, punkt 116.
([16]) Appelorganets Rapport, DS 296, punkt 115.
([17]) Appelorganets Rapport, DS 296, punkt 114, som er i overensstemmelse med Panelrapport, DS 194, punkt 8.31. i den henseende.
([18]) Appelorganets Rapport, DS 296, punkt 115.
([19]) Panelrapport, DS 296, punkt 7.38. Denne konklusion blev ikke appelleret.
([20]) Panelrapport, *US — Export Restraints* (WT/DS194/R), punkt 8.33-8.34, udsendt den 29. juni 2001.

hjemmemarkedet og tvinge leverandører til at sælge til priser under markedspriserne indgår i en bredere ordning, som regeringen har udviklet for at støtte en bestemt erhvervsgren eller gruppe af erhvervsgrene og sætte skub i deres konkurrenceevne. Arten af regeringens tiltag, herunder dens sammenhæng, formål og hensigt, er derfor relevant for vurderingen af elementet »finansielt bidrag«

ii) »overdragelse« eller »pålæg« ville indebære et udtrykkeligt og positivt tiltag rettet mod en bestemt part i forbindelse med en bestemt opgave eller tjeneste, hvilket er meget forskelligt fra den situation, hvor en regering griber ind på markedet på en eller anden måde, hvilket måske eller måske ikke fører til et bestemt *resultat* ud fra de givne faktiske omstændigheder og aktørernes udøvelse af frit valg på dette marked. I sidste ende er det centrale spørgsmål bag begreberne overdragelse eller pålæg, om den pågældende adfærd, dvs. det finansielle bidrag i form af levering af varer mod utilstrækkeligt vederlag, kan tilskrives regeringen eller stadig er private operatørers frie valg ud fra markedshensyn som f.eks. reguleringsbegrænsninger ([21])

iii) artikel 1.1, litra (a)(1), nr. iv), i SCM-aftalen i bund og grund er en bestemmelse om modvirkning af omgåelse, og derfor kræver konstatering af overdragelse eller pålæggelse, at staten overdrager ansvaret til et privat organ eller udøver sin myndighed over et privat organ med henblik på at udbetale et finansielt bidrag. I de fleste tilfælde ville man forvente, at overdragelse til eller pålæg af et privat organ ville indebære en form for trussel eller tilskyndelse, som igen kunne tjene som bevis for overdragelse eller pålæg ([22]). Det er imidlertid sandsynligt, at regeringer har andre midler til rådighed til at udøve myndighed over et privat organ, hvoraf nogle kan være »mere subtile« end en kommando eller ikke nødvendigvis indebærer samme grad af tvang ([23])

iv) der skal være en »påviselig forbindelse« mellem regeringens lov og det private organs adfærd ([24]). Der er ingen grund til, at en sag om statslig overdragelse eller statsligt pålæg ikke skulle være baseret på indicier (såsom implicit og uformel delegering eller ordre), forudsat at indicierne har beviskraft og er overbevisende ([25]). I denne forbindelse kan beviser for regeringens hensigt om at støtte downstreamvirksomhederne (f.eks. gennem offentligt fastsatte politikker, regeringsbeslutninger eller andre statslige tiltag) eller forekomsten af andre statslige foranstaltninger, der sikrer et bestemt resultat på markedet (f.eks. en eksportbegrænsning ledsaget af en statslig foranstaltning, der hindrer operatører, som er underlagt disse begrænsninger, i at oplagre deres produkter), være relevante for at fastslå forekomsten af et »finansielt bidrag« i henhold til artikel 1.1, litra (a)(1), nr. iv), i SCM-aftalen (navnlig som en indirekte måde for regeringen at levere varer på, jf. nr. iii)). Under visse omstændigheder *kan* »vejledning« fra en regering udgøre pålæg ([26]). Tilstedeværelsen af særlige *indvirkninger* på markedet (som f.eks. sænkning af priserne) kan også være en faktor, der skal tages i betragtning sammen med alle andre tilgængelige beviser, herunder muligheden for at foregribe disse indvirkninger i en særlig sammenhæng. Endelig kan et privat organ afhængigt af omstændighederne beslutte ikke at varetage en funktion, som det har fået overdraget eller pålagt trods de mulige negative følger, dette måtte få. Dette viser imidlertid ikke i sig selv, at det private organ ikke blev udsat for overdragelse eller pålæg ([27]).

(83) I overensstemmelse med nævnte retspraksis har Kommissionen meget nøje undersøgt arten af GOA's indgreb (om GOA's indgreb indebærer overdragelse til sojabønneproducenterne eller pålæg?), arten af de organer, som har fået overdraget funktioner (er sojabønneproducenter private organer i den i grundforordningens artikel 3, nr. 1), litra a), nr. iv), omhandlede betydning?), og det tiltag, som de organer, der har fået overdraget eller pålagt funtioner, har iværksat (leverede de sojabønneproducenter, der havde fået overdraget eller pålagt funktioner, sojabønner til den argentinske biodieselindustri mod utilstrækkeligt vederlag, og handlede de dermed som stedfortrædere for GOA?). Kommissionen har desuden efterprøvet, om den varetagne funktion normalt ville påhvile regeringen (er leveringen af sojabønner mod utilstrækkeligt vederlag til sojabønneolieproduktionsvirksomheder i Argentina en normal regeringsaktivitet?), og om en sådan funktion ikke reelt afviger fra den praksis, der normalt følges af staten (afviger producenternes levering af sojabønner reelt fra, hvad regeringen selv ville have gjort?).

([21]) Panelrapport, *US — Export Restraints*, punkt 8.29-8.31, udsendt den 29. juni 2001.
([22]) Appelorganets Rapport, *US –DRAMS (WT/DS296/AB/R)*, punkt 116, udsendt den 27. juni 2005.
([23]) Appelorganets Rapport, *US –DRAMS*, punkt 115.
([24]) Appelorganets Rapport, *US — DRAMS*, punkt 112.
([25]) Se Panelrapport, *Korea — Commercial Vessels* (WT/DS273/R), punkt 7.373, udsendt den 7. maj 2005.
([26]) Appelorganets Rapport, *US — DRAMS* (WT/DS296/A/R), punkt 114.
([27]) Appelorganets Rapport, *US — DRAMS* (WT/DS296/A/R), punkt 124.

3.2.2.2. Overdragelse til eller pålæg af sojabønneproducenterne fra GOA's side

(84) I lyset af WTO's retspraksis, der er omhandlet i betragtning 77-82, undersøgte Kommissionen først, om GOA's støtte til den argentinske biodieselindustri faktisk er et mål for en regeringspolitik og ikke blot en »bivirkning« af udøvelsen af almindelige reguleringsbeføjelser. Det blev navnlig undersøgt, om de konstaterede prisforvridninger indgik i regeringens mål, eller om de lavere priser på sojabønner snarere var en »utilsigtet« bivirkning af almindelig statslig regulering. I overensstemmelse med de konklusioner, der blev draget i betragtning 64, besluttede Kommissionen delvist at anvende de foreliggende faktiske oplysninger for at fastslå, om der havde været tale om overdragelse til eller pålæg af sojabønneproducenterne fra GOA's side.

(85) En række dokumenter viser, at GOA udtrykkeligt forfulgte støtte til og udvikling af biodieselindustrien som et politikmål, navnlig ved at søge at nedsætte hjemmemarkedsprisen på inputmaterialerne (sojabønner) og dermed yde et finansielt bidrag til produktionen af biodiesel.

(86) Denne støtte opnås gennem en række foranstaltninger, der kan tilskrives GOA (herunder eksportafgifter på sojabønner, subsidier til sojabønneproducenterne med henblik på fortsat at producere og sælge på hjemmemarkedet til biodieselproducenterne, modforanstaltninger mod at producere andre former for korn f.eks. ved at indføre eksportkvoter og offentlige udtalelser for at tilskynde sojabønneproducenterne til ikke at standse deres produktion, men til at fortsætte med at sælge til hjemmemarkedet) ([28]). Disse foranstaltninger har, selv om de er blevet ændret flere gange, siden de blev indført i 1994, ([29]) været anvendt konstant for som anført af GOA selv i sin lovgivning (jf. betragtning 89-100) at sænke hjemmemarkedsprisen på sojabønner i en situation med stigende verdensmarkedspriser og til fordel for udviklingen af værditilvækstkæden i Argentina, som bl.a. omfatter biodieselindustrien.

(87) Eksportafgifterne på sojabønner er et vigtigt værktøj, som GOA anvender til at støtte biodieselindustrien. Ifølge OECD indfører GOA navnlig gennem sin eksportafgiftsordning *højere satser for råmateriale- eller inputproducenter, mens lavere satser finder anvendelse for færdige produkter. […] Prisfordelen for downstreamindustrierne på hjemmemarkedet kan forvride og mindske konkurrencen på både hjemmemarkedet og udenlandske markeder* ([30]). Desuden erklærede Det Internationale Agentur for Vedvarende Energi (IRENA) i en rapport om Argentina, at: *Differentierede eksportafgifter for biobrændstoffer i forhold til andre varer afledt af samme råstof fremmede eksporten af biobrændstoffer, navnlig biodiesel* ([31]). Verdensbanken anførte, at GOA opkræver høje eksportafgifter, som har den virkning at *sænke råstofomkostningerne på hjemmemarkedet og tilskynde til eksport af biodiesel* ([32]).

(88) GOA hævdede, at ingen af publikationerne fra OECD, IRENA og Verdensbanken henviste til et eksplicit mål fra GOA's side om at støtte biodieselindustrien i Argentina. GOA bestred imidlertid ikke rigtigheden af de citater, som Kommissionen havde fundet. I modsætning til GOA fandt Kommissionen, at analyserne i nævnte publikationer støtter dens konstatering af, at GOA udtrykkeligt støtter den argentinske biodieselindustri.

(89) Argentina har haft en eksportafgift for sojabønner siden 1994 på 3,5 %. Som det vil fremgå af alle de ændringer af lovgivningen, der beskrives i betragtning 91-100, viser de foranstaltninger, der anvendes til at justere eksportafgiften til et niveau over den oprindelige sats, GOA's udtrykkelige mål om at sænke hjemmemarkedspriserne i en situation med stigende verdensmarkedspriser. I forbindelse med undersøgelsen hævdede GOA, at eksportafgiften på sojabønner og sojabønneolie blev indført for at generere indtægter. Trods flere anmodninger fra Kommissionens side om at fremlægge dokumentation til støtte for denne påstand, fremlagde GOA ikke nogen.

([28]) Udtalelser fra den tidligere økonomiminister, Axel Kalliess, f.eks. http://www.telam.com.ar/notas/201410/82669-kicillof-productores-venta-de-granos.php, http://www.lavoz.com.ar/politica/nueva-advertencia-de-kicillof-productores-que-retienen-granos, https://www.minutouno.com/notas/341839-kicillof-advirtio-los-sojeros-que-se-apuren-porque-el-precio-va-caer, tilgået den 3. september 2018.

([29]) Nomenclatura Comun Del Mercosur, Decreto Nacional 2275/1994, artikel 7 og bilag VI.

([30]) The Economic Impact of Export Restrictions on Raw Materials, s. 18, offentliggjort i 2010, tilgængelig på: http://www.oecd.org/publications/the-economic-impact-of-export-restrictions-on-raw-materials-9789264096448-en.htm, tilgået den 13. juli 2018.

([31]) Renewable Energy Policy Brief Argentina, juni 2015, tilgængelig på: http://www.iberglobal.com/files/2016/argentina_renewable_energy.pdf, tilgået den 13. juli 2018, s. 4.

([32]) Liquid Biofuels: Background Brief for the World Bank Group Energy Sector Strategy, Background Paper for the World Bank Group Energy sector strategy, marts 2010, tilgængelig på http://siteresources.worldbank.org/EXTESC/Resources/Biofuel_brief_Web_version.pdf, s. 9, tilgået den 13. juli 2018.

(90) Hertil kommer, at ingen af retsakterne siden 2002 i forbindelse med eksportafgiftsjusteringerne på sojabønner, sojabønneolie eller biodiesel angiver indtægtsgenerering som årsag til eksportafgiftens niveau. Det fremgår snarere af nævnte retsakter, jf. betragtning 91-100, at formålet med eksportafgiften er at tilskynde sojabønneleverandørerne til at fortsætte med at sælge på hjemmemarkedet til priser, der ligger under de internationale priser. Således anvender GOA eksportafgifterne på sojabønner som et værktøj til at støtte udviklingen af biodieselindustrien på hjemmemarkedet snarere end som en skatteindtægtsforanstaltning.

(91) Efter en offentlig nøderklæring ([33]) steg eksportafgiften i 2002 fra 3,5 % til 13,5 % ved beslutning 11/2002 ([34]). Denne beslutning indeholdt følgende erklæring: *virkningerne af eventuelle væsentlige ændringer i de internationale priser på landbrugsprodukter skal også tages i betragtning* (fremhævelse tilføjet), hvilket viser, at denne foranstaltning blev truffet for at påvirke hjemmemarkedsprisen på sojabønner i forhold til verdensmarkedsprisen.

(92) Satsen blev sat yderligere op samme år fra 13,5 % til 23,5 % ved beslutning 35/2002 ([35]), hvoraf det fremgår, at *lov nr. 22415 tillader afgiftsopkrævning på import af varer til forbrug med henblik på at stabilisere hjemmemarkedspriserne, indtil de når passende niveauer, og opretholde en forsyning, der opfylder behovet på hjemmemarkedet*. Ifølge lovteksten var dette overgangsforanstaltninger af midlertidig art, som kunne anvendes, så længe de nuværende almindelige økonomiske forhold herskede. Disse eksportafgifter er imidlertid stadig gældende på samme niveau som på tidspunktet for den offentlige nødsituation, mens eksportafgiften for andre typer korn er fastsat til 0 % ([36]).

(93) I 2007 påbegyndte de første store biodieselproducenter i Argentina deres aktiviteter. Det år offentliggjorde GOA to beslutninger om at øge eksportafgiften på sojabønner fra 23,5 % til 27,5 % ([37]) og yderligere til 35 % ([38]). Begge beslutninger anførte som begrundelse for den supplerende eksportafgift, at ud over en stigning i efterspørgslen på hjemmemarkedet og internationalt efter de varer, der er omfattet af disse beslutninger (overvejende sojabønnerelaterede produkter), anvendes disse varer til nye produktive formål, og biobrændstoffer blev udtrykkeligt nævnt som et eksempel.

(94) Endvidere hedder det udtrykkeligt i beslutning 10/2007 ([39]), at de internationale priser på korn er steget betydeligt […] *indførelse af yderligere eksportafgifter på en række af de nævnte varer anses for hensigtsmæssig* (fremhævelse tilføjet).

(95) I beslutning 369/2007 ([40]) blev det endvidere udtrykkeligt nævnt, at forhøjelsen af eksportafgiften er nødvendig med henblik på *at sænke hjemmemarkedspriserne, konsolidere forbedringerne i indkomstfordelingen og stimulere merværdien* (fremhævelse tilføjet).

(96) I 2008 fastlagde GOA ved beslutning 125/2008 ([41]) en formel, der skulle danne grundlag for beregningen af en fast eksportafgift afhængigt af niveauet af den officielle fob-pris, som fastsættes af regeringen (ministeriet for agroindustrien) på daglig basis.

(97) I beslutning 125/2008 blev følgende politik fastslået: ***De internationale priser på korn og olieholdige frø er steget betydeligt i de seneste år med en høj volatilitet i deres årlige udsving. En fortsættelse af et sådant scenarie kunne have negative indvirkninger på økonomien som helhed f.eks. i form af højere hjemmemarkedspriser****, mindre retfærdighed i fordelingen af velstand og voksende usikkerhed med hensyn til investeringsbeslutninger i landbrugs- og kvægindustrien. Den foreslåede ændring af eksportafgiftordningen for en vigtig undergruppe af korn og olieholdige frø er et hensigtsmæssigt værktøj til at løse ovennævnte problemer.* (fremhævelse tilføjet).

([33]) Ley 25.561 Declárase la emergencia pública en materia social, económica, administrativa, financiera y cambiaria. Régimen cambiario. Modificaciones a la Ley de Convertibilidad. Reestructuración de las obligaciones afectadas por el régimen de la presente ley. Obligaciones vinculadas al sistema financiero.

([34]) Ministerio de Economía y Infraestructura, Comercio Exterior, Resolucion 11/2002 Fíjanse derechos a la exportación para consumo de diversas mercaderías comprendidas en la Nomenclatura Común del Mercosur. Alcances og Ministerio de Economía, Comercio Exterior.

([35]) Ministerio de Economía y Infraestructura, Comercio Exterior, Resolucion 35/2002 Fíjase un derecho a la exportación para consumo de determinadas mercaderías comprendidas en posiciones arancelarias de la Nomenclatura Común del Mercosur.

([36]) Ministerio de Agroindustria, Decreto 133/2015 Derecho de exportación. Alícuota.

([37]) Ministerio de Economía y Producción, Nomenclatura Común del MERCOSUR, Resolución 10/2007 Fijase un derecho de exportación adicional para mercaderías comprendidas en determinadas posiciones arancelarias.

([38]) Ministerio de Economía y Producción, Comercio Exterior, Resolución 369/2007 Nomenclatura Común del MERCOSUR (NCM). Sustituyese en el Anexo XIV del Decreto No 509/2007 y sus modificaciones, el derecho de exportación para determinados productos.

([39]) Ministerio de Economía y Producción, Nomenclatura comun del Mercosur, Resolución 10/2007, Fíjase un derecho de exportación adicional para mercaderías comprendidas en determinadas posiciones arancelarias, 11.1.2007.

([40]) Ministerio de Economía y Producción, Comercio exterior, Resolución 369/2007, Nomenclatura Común del MERCOSUR (NCM). Sustitúyese en el Anexo XIV del Decreto Nº 509/2007 y sus modificaciones, el derecho de exportación para determinados productos, 07.11.2007.

([41]) Ministerio de Economía y Producción, Nomenclatura Comun del Mercosur, Resolución 125/2008, 10/3/2008, Derechos de exportación. Fórmula de determinación aplicable a determinadas posiciones arancelarias correspondientes a cereales y oleaginosas (Eksportafgifter. Formel til beregning af eksportafgifter for visse toldpositioner for korn og olieholdige frø).

(98) I 2008 ændrede GOA ved beslutning 64/2008 ([42]) igen formelen for beregning af eksportafgiften og gentog udtrykkeligt sit politikmål: *Formålet med ordningen med variable eksportafgifter* ***er at afbøde indvirkningen på hjemmemarkedspriserne af stigningen i de internationale priser på korn og olieholdige frø*** *og biprodukter heraf* ***og bidrage til at forbedre indkomstfordelingen***. (fremhævelse tilføjet).

(99) I 2012 offentliggjorde GOA en fælles beslutning, hvori den fastslog, at Argentina har vedtaget en række offentlige politikker til at styrke den nationale biodieselindustri, navnlig efter vedtagelsen af lov nr. 26.093. I den fælles beslutning bemærkedes endvidere, at eksportafgifterne på biodiesel og blandinger heraf var i overensstemmelse med de eksportafgifter, som anvendes på andre biprodukter i oliefrøsektoren, under hensyntagen til produktionsomkostningsforskellen og opretholdelse af en forskel, således at den effektive sats for biodiesel var lavere end for de vigtigste input, **hvilket bidrager til at fremme værdiforøgelsen i Argentina og dermed sætte skub i udviklingen af biodieselindustrien** ([43]).

(100) Selv om den nyvalgte GOA ved udgangen af 2015 afskaffede eksportafgiften på andre kornafgrøder, forblev eksportafgiften på sojabønner høj. I dekret nr. 133/2015 ([44]) om afskaffelse af eksportafgift på hvede og om justering af eksportafgiften på sojabønner til 30 % fastsattes følgende politikmål: For så vidt angår sojabønner og biprodukter heraf, har det øgede dyrkningsareal og den rekordhøje høst i den forløbne sæson **ikke hindret nedgangen i konkurrenceevne og rentabilitet i den samlede tilknyttede værdikæde** (fremhævelse tilføjet). Til værdikæden regnes i dette tilfælde bl.a. biodieselindustrien.

(101) Efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet gentog GOA og CARBIO deres påstand om, at enhver indvirkning på biodieselproduktionen af eksportafgifterne på sojabønner, hvis en sådan indvirkning overhovedet findes, i bedste fald klart udgør en bivirkning af en indtægtsopkrævningsforanstaltning.

(102) Kommissionen var ikke enig i denne udtalelse. Dekreterne, jf. betragtning 91-100, kan ikke blot betragtes som »rene politiske udtalelser«. Denne lovgivning har gentagne gange afspejlet GOA's hensigt om at støtte biodieselindustrien, hvorimod dekreterne — stik imod GOA's overbevisning — ikke anfører indtægtsopkrævning som formålet med eksportafgiften på sojabønner. Intet i den lovgivning, som GOA fremførte i sine bemærkninger, henviste til en indtægtsskabende funktion for eksportafgiften på sojabønner.

(103) Ved at indføre eksportafgifter på sojabønner bringer GOA argentinske sojabønneproducenter i en økonomisk irrationel situation, som tilskynder dem til at sælge deres varer på hjemmemarkedet til en lavere pris, end de kunne opnå i en situation uden disse eksportafgifter. De fratages derfor et rationelt valg og tilskyndes til at opfylde politikmålet bag eksportafgiften.

(104) Denne irrationelle situation forstærkes af andre eksportbegrænsninger som f.eks. eksportkvoter for andre landbrugsprodukter end sojabønner fra 2006 til 2015, som får producenterne til at afholde sig fra eksport af andre afgrøder, fortsætte produktionen af sojabønner (i forhold til andre afgrøder) og sænke hjemmemarkedsprisen yderligere. Sojabønneproducenterne fortsatte også med at producere og sælge deres produktion lokalt, da det ikke er hensigtsmæssigt at oplagre dette landbrugsprodukt på mellemlang til lang sigt.

(105) Efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet hævdede GOA, at der ikke havde været nogen eksportkvoter på majs og hvede i 10 år. Kommissionen konkluderede imidlertid, at denne påstand var faktuelt forkert. Beslutning 543/2008 ([45]) regulerede udtrykkeligt fastsættelsen af maksimale eksportmængder af bl.a. hvede og majs. Denne foranstaltning var gældende indtil udgangen af 2015 ([46]).

([42]) Ministerio de Economía y Producción, Nomenclatura Comun del Mercosur, Resolución Resolución 64/2008, 30/5/2008, Cereales y Oleaginosas. Fíjanse para diversas variedades de trigo, maíz, soja y girasol, comprendidas en determinadas posiciones arancelarias de la Nomenclatura Común del MERCOSUR (N.C.M.), derechos de exportación para distintos precios FOB (Korn og olieholdige frø. Indførelse af eksportafgifter på forskellige sorter af hvede, majs, soja og solsikke, der er omfattet af bestemte toldpositioner i den fælles nomenklatur for MERCOSUR, for bestemte fob-priser).

([43]) Ministerio de Economía y Finanzas Públicas, Ministerio de Industria y Ministerio de Planificación Federal, Inversión Pública y Servicios, Comercio Exterior, Resolución Conjunta (Joint Resolution) No. 438/2012, 269/2012, 1001/2012 créanse el Registro de Operadores de Soja Autorizados (ROSA) y la »Unidad Ejecutiva Interdisciplinaria de Monitoreo«. Derógase la Resolución Nº 109/09.

([44]) Ministerio de Agroindustria, Decreto 133/2015 Derecho de exportación. Alícuota.

([45]) Oficina Nacional de Control Comercial Agropecuario, Comercio Exterior, Resolución 543/2008, Establécense los requisitos a que deberán sujetarse los exportadores de granos y/o sus derivados, que soliciten su inscripción en el »Registro de Declaraciones Juradas de Ventas al Exterior«, denominado »R.O.E. Verde«, al que se refiere la Ley Nº 21.453.

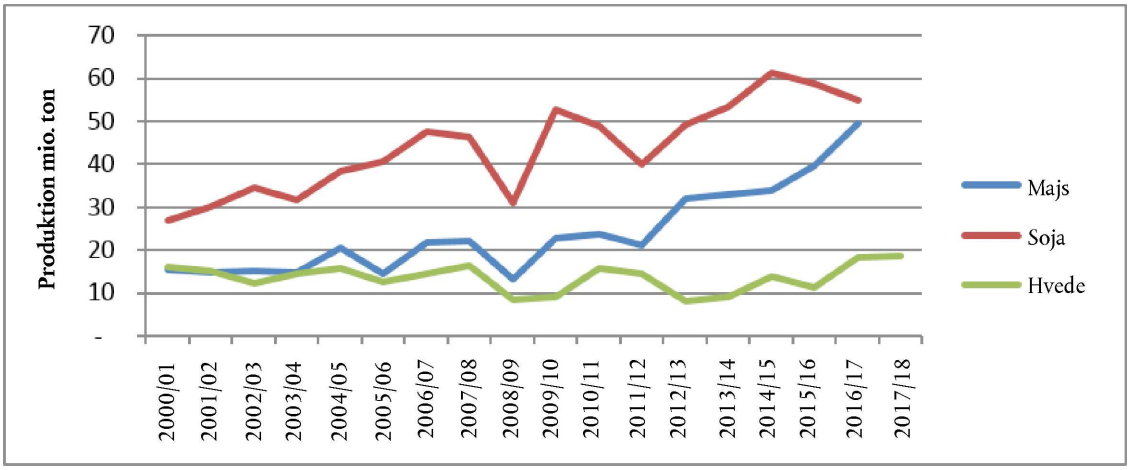
([46]) Ministerio de Agroindustria, Ministerio de Hacienda y finanzas publicas y Ministerio de produccion, Resolución Conjunta 4/2015, 7/2015 y 7/2015, 28.12.2015.

(106) I 2009 indførte GOA desuden et midlertidigt forbud mod import af sojabønner, hvoraf det fremgår, at anvendelsen af indenlandske råmaterialer burde foretrækkes frem for importerede råmaterialer, hvorved den argentinske vare blev tilført merværdi på det internationale marked, og at midlertidig import af lokalt producerede input forvrider dette mål ([47]). I 2012 oprettede GOA registret over autoriserede sojavirksomheder og ophævede importforbuddet ([48]). Det var dog stadig meget besværligt at importere sojabønner til Argentina helt frem til de yderligere ændringer af nævnte register i 2016 ([49]). Importforbuddet i kombination med eksportafgiften på sojabønner bekræfter GOA's politikmål om at sætte skub i udviklingen af en fuldstændig indenlandsk biodieselindustri med lokalt indhold i forsyningskæden. Det skaber et kunstigt, regeringsdrevet output af sojabønner i Argentina til indenlandsk forbrug, der sikrer, at den lokale efterspørgsel efter sojabønner opfyldes i form af lokal forsyning rettet mod at opfylde de anførte politikmål.

(107) Tilmed har en lang periode med eksportbegrænsninger for andre afgrøder ført til en betydelig stigning i produktionen af sojabønner, den såkaldte »sojización« ([50]) af det argentinske landbrug. Selv efter afskaffelsen af eksportkvoterne i 2015 ([51]) faldt produktionen af sojabønner ikke væsentligt i forhold til andre afgrøder og er forblevet forholdsvis stabil, se figur 1 nedenfor:

Figur 1

Argentinsk produktion af sojabønner, majs og hvede pr. høstår

Kilde: http://datosestimaciones.magyp.gob.ar/.

(108) Desuden offentliggjorde GOA i 2017 en beslutning, der indeholdt en stimuleringsordning for sojabønneproducenter ([52]), som led i Plan Belgrano ([53]). Plan Belgrano blev indført i 2016 som en infrastruktur- og industriudviklingsplan i ti af Argentinas nordlige provinser, som historisk er mindre udviklede end resten af landet. Denne beslutning gav finansielle incitamenter til sojabønneproducenterne i de ti mest underudviklede provinser i Argentina ([54]) fra 1. marts til 31. august 2017 og pålagde dermed yderligere producenterne at producere sojabønner og bidrage til den øgede indenlandske forsyning med sojabønner til fordel for udviklingen af biodieselindustrien.

(109) Kommissionen fandt, at GOA ud fra de foreliggende beviser spillede en »mere aktiv rolle end blot at opmuntre«, som appelorganet krævede ([55]). GOA's foranstaltninger begrænser sojabønneproducenternes handlefrihed ved i praksis at begrænse deres forretningsbeslutning om, hvilken pris de sælger deres vare til og hvor.

([47]) Ministerio de Producción, Resolución 109/2009, Exclúyese del Régimen de Importación Temporaria para Perfeccionamiento Industrial a ciertas mercaderías que se clasifican en la posición arancelaria de la Nomenclatura Común del Mercosur.
([48]) Ministerio de Economía y Finanzas Públicas, Ministerio de Industria y Ministerio de Planificación Federal, Inversión Pública y Servicios, Comercio Exterior, Resolución Conjunta (fælles beslutning) No. 438/2012, 269/2012, 1001/2012 créanse el Registro de Operadores de Soja Autorizados (ROSA) y la »Unidad Ejecutiva Interdisciplinaria de Monitoreo«. Derógase la Resolución Nº 109/09.
([49]) Ministerio de Producción y Ministerio de Hacienda y Finanzas Públicas, Resolución Conjunta 5/2016 y 7/2016, modificación Resolución Conjunta Nº 438/2012, Nº 269/2012 y Nº 1001/2012.
([50]) https://www.lanacion.com.ar/1492219-sojizacion-de-nuestra-agricultura
([51]) Ved de fælles beslutninger 4/2015 og 7/2015.
([52]) Ministerio de Agroindustria y Administración Federal de Ingresos Públicos, Estimulo Agricola Plan Belgrano, Resolución General Conjunta 3993-E/2017, 15.2.2017.
([53]) Jefatura de Gabinete de Ministros, Modifícase la distribución del Presupuesto General de la Administración Nacional — Recursos Humanos — Ejercicio 2016, Decreta 435/2016, 01.3.2016.
([54]) Provinserne Salta, Jujuy, Formosa, Santiago del Estero, Tucuman, Corrientes, Misiones, Catamarca, La Rioja og Chaco.
([55]) Appelorganets Rapport, DS 296, punkt 115.

(110) De hindres i at maksimere den indkomst, som de ville kunne opnå i en situation uden eksportafgift på sojabønner (f.eks. ved at eksportere deres produktion og opnå højere priser eller ved at hæve hjemmemarkedspriserne) samt andre lignende restriktive foranstaltninger.

(111) Dette understøttes yderligere af dekret 133/2015 og dekret 640/2016, hvori GOA træffer særlige foranstaltninger for at hjælpe sojabønneindustrien og dens værdikæde med at vende det opståede fald i konkurrenceevnen og rentabiliteten i hele værdikæden. Således opmuntres sojabønneproducenterne af GOA til eller pålægges at opretholde produktionen med henblik på at forsyne hjemmemarkedet, selv om en rationel leverandør ville tilpasse sit output og sine priser i en situation med disincitamenter til eksport.

(112) Med nævnte foranstaltninger tilskynder GOA derfor sojabønneproducenterne til at holde sojabønnerne i Argentina, fordi de ikke kan sælge til højere priser, som ville være fremherskende i Argentina uden nævnte foranstaltninger.

(113) I den forstand »overdrager« eller »pålægger« GOA inputproducenterne at levere varer til de indenlandske brugere af sojabønner, dvs. biodieselproducenterne, mod utilstrækkeligt vederlag. Sojabønneproducenterne får ansvaret for at skabe et kunstigt, opdelt lavprishjemmemarked i Argentina.

(114) Når GOA anvender det beskrevne sæt af foranstaltninger, ved den med andre ord, hvordan sojabønneproducenterne vil reagere på foranstaltningerne, og hvilke konsekvenser de vil få. Sojabønneproducenterne sænker muligvis deres indenlandske produktion en smule som reaktion på eksportafgifterne og andre restriktive foranstaltninger, men man kan konstatere, at produktionen ikke stoppede og heller ikke dalede betydeligt (se tabel 1 nedenfor og nærmere forklaring i betragtning 139). Kommissionen konkluderede, at dette er et resultat af, at GOA overdrager det til og pålægger sojabønneproducenterne at fortsætte produktionen og eksporten.

(115) Som forklaret forbliver tilpasningen af produktionen i sojabønnesektoren moderat, hvilket resulterer i lavere hjemmemarkedspriser. I den henseende er virkningerne etableret på et ex ante-, ikke et ex post-grundlag, og er derfor ikke »utilsigtede«. Der er en klar »påviselig sammenhæng« mellem politikken og adfærden hos de involverede private organer, der handler som stedfortrædere for GOA og gennemfører dens politik med hensyn til at levere sojabønner mod utilstrækkeligt vederlag til biodieselindustrien.

(116) GOA har selv erkendt, at dens sæt af foranstaltninger med hensyn til at nå det erklærede politikmål om støtte til biodieselindustrien har været en succes. I den fælles beslutning, der omhandles nedenfor, og som GOA offentliggjorde i 2012, anførte den, at de vedtagne offentlige politikker omfattede en række mekanismer til fremme af biodieselindustrien. Den anførte endvidere, at dette forklarer de gode resultater, som denne erhvervssektor udviser, og hvis bruttofortjenestmargener for det vigtigste input i forarbejdningsfasen er på over 25 % ([56]). Disse margener synes i vidt omfang at være opstået som følge af forskellene mellem eksporttold på biodiesel og sojabønner.

(117) Kommissionen konkluderede, at GOA havde overdraget eller pålagt sojabønneproducenterne at gennemføre dens politik, dvs. at skabe et opdelt hjemmemarked og at levere sojabønner til den indenlandske biodieselindustri mod utilstrækkeligt vederlag.

(118) Efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet hævdede GOA, at Kommissionen udvidede betydningen af overdragelse og pålæg og lagde vægt på udtrykkene tilskyndelse og vejledning, hvorimod kravene fra WTO indebærer, at ansvarstildeling skal udgøre et udtrykkeligt og positivt tiltag, være rettet mod en bestemt part og have en bestemt opgave eller forpligtelse som mål. Rent politiske erklæringer fra en regering kan ikke udgøre en ordre og den påståede ordre eller overdragelse kan ikke være utilsigtet eller blot et biprodukt af statslig regulering.

(119) Kommissionen var uenig. Som anført i betragtning 117 og i lyset af WTO's retspraksis, jf. betragtning 93, fandt Kommissionen omfattende beviser for at konkludere, at GOA har iværksat udtrykkelige og positive tiltag for at overdrage det til eller pålægge sojabønneproducenterne at sælge deres sojabønner mod utilstrækkeligt vederlag til biodieselindustrien. Der er »en påviselig sammenhæng« mellem regeringens tiltag og sojabønneproducenternes

([56]) Fælles beslutning 438/2012, 269/2012 og 1001/2012 fra økonomi- og finansministeriet, erhvervsministeriet og ministeriet for føderal planlægning, offentlige investeringer og tjenester.

adfærd, således at deres tiltag kan tilskrives GOA. GOA underbyggede ikke sin påstand om, at de beviser, som Kommissionen havde fundet, udelukkende kunne betragtes som rent politiske erklæringer fra GOA. Navnlig bestred GOA ikke forekomsten af de erklærede politikmål, der udspringer af disse erklæringer; GOA tog heller ikke afstand fra erklæringer med positiv omtale af de restriktive foranstaltninger med henblik på at nå politikmålene om at støtte biodieselindustrien i Argentina. Denne påstand blev derfor afvist.

(120) Desuden hævdede GOA, at Kommissionens konklusion om, at forekomsten af en række mekanismer inden for rammerne af en bredere ordning, der er udviklet af GOA til støtte for en bestemt erhvervsgren, er relevant med henblik på at bestemme tiltagets art, er åbenbart forkert, da eksportafgifter ikke er omfattet af grundforordningens artikel 3, nr. i)-iii), (eller SCM-aftalen) og ikke henhører under grundforordningens artikel 3, nr. iv).

(121) Alene den kendsgerning, at eksportafgifter som sådan ikke er udtrykkeligt nævnt i grundforordningens artikel 3, nr. 1, litra a), udelukker dem ikke fra at have potentiel karakter af et finansielt bidrag og derfor falde ind under definitionen af et subsidie i henhold til grundforordningen og SCM-aftalen. Kommissionen fremlagde omfattende beviser for, at eksportafgiften på sojabønner blev brugt som et værktøj sammen med andre instrumenter til at tilskynde sojabønneproducenterne til at leve op til de erklærede politikmål på en måde, som udgør et udligningsberettiget subsidie, jf. grundforordningens artikel 3, nr. 1, litra a). Da GOA ikke underbyggede sin påstand om, at eksportafgiften på sojabønner ikke kunne betragtes som et udligningsberettiget subsidie, afviste Kommissionen påstanden.

(122) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger var GOA ikke enig i Kommissionens konklusion i betragtning 121 om, at GOA ikke underbyggede sin påstand om, at eksportafgiften på sojabønner ikke kunne betragtes som et udligningsberettiget subsidie.

(123) Selv om GOA i løbet af hele undersøgelsen hævdede, at indførelsen af eksportafgifter har et mål om indtægtsgenerering, fremlagde GOA ikke beviser til støtte for denne påstand med hensyn til nogen af de lovgivningsmæssige retsakter, der indfører eller ændrer niveauet for eksportafgiften på sojabønner. På grundlag af bevismaterialet fandt Kommissionen faktisk, at eksportafgifter er nogle af de værktøjer, som GOA anvendte til at støtte udviklingen af biodieselindustrien. Kommissionen kom derfor til en anden konklusion, jf. betragtning 89-90 ovenfor, og afviste den oprindelige påstand fra GOA.

(124) CARBIO hævdede, at Kommissionen lod hånt om den høje standard, der kræves for at bevise overdragelse eller pålæg. Det står sojabønneproducenterne frit for at afgøre, om de vil producere, sælge og eksportere deres sojabønner. Der er intet element i eksportafgiften på sojabønner, som overdrager det til eller pålægger sojabønneproducenterne at træffe nogen af disse afgørelser.

(125) Kommissionen var ikke enig i, at standarden for overdragelse eller pålæg, som beskrevet i betragtning 82, ikke er overholdt i dette tilfælde. Desuden er påstanden fra CARBIO om, at sojabønneproducenterne frit kan fastsætte prisen på sojabønner, ikke korrekt. Under kontrolbesøget forklarede GOA, hvordan fob-prisen på sojabønner til eksport fastsættes af regeringen. Da både eksportprisen og hjemmemarkedsprisen på sojabønner ligger langt under verdensmarkedsprisen, begrænses sojabønneproducenterne i deres frihed til at fastsætte deres pris. Endelig overser CARBIO, at eksportafgiften ikke er det eneste værktøj, som GOA har udviklet til at pålægge sojabønneproducenterne funktioner. Denne påstand blev derfor afvist.

(126) CARBIO anfægtede også Kommissionens konklusion i betragtning 112 om, at sojabønneproducenterne ikke kan sælge til højere priser, som ville være fremherskende i Argentina uden disse foranstaltninger, og underbyggede dette ved at henvise til en undersøgelse fra Internal Trade Commission, hvoraf det fremgår, at afskaffelsen af eksportafgiften på sojabønner ville føre til en stigning i hjemmemarkedspriserne på sojabønner på blot 1,2 % ([57]).

([57]) W. Deese and J. Reeder, Export Taxes on Agricultural Products: Recent History and Economic Modeling of Soybean Export Taxes in Argentina, USITC Journal of International Commerce and Economics, 2007.

(127) Kommissionen bemærkede imidlertid, at ifølge en undersøgelse offentliggjort i American Journal of Agricultural Economics ([58]) kan hjemmemarkedsprisen på sojabønner i en situation uden eksportafgift være langt højere, helt op til 26,0 % højere. Desuden fremgik det også af den undersøgelse, som CARBIO henviste til, at afskaffelse af eksportafgiften på sojabønner ville føre til et fald i verdensmarkedsprisen på sojabønner på 18 %. Dette betyder, at med den teoretiske fjernelse af en eksportafgift på 23,5 % ville forskellen mellem den argentinske pris og verdensmarkedsprisen næsten blive fjernet.

(128) Derfor gentog Kommissionen den konklusion, at sojabønneproducenterne tilskyndes til at fortsætte med at dyrke og sælge sojabønner i Argentina og ikke får mulighed for at sælge til højere priser, der ville være fremherskende i Argentina i en situation uden disse foranstaltninger.

(129) Efter den endelige fremlæggelse gentog GOA og CARBIO deres påstande om, at:

— der ikke er noget sæt af foranstaltninger, der tilskynder de indenlandske sojabønneproducenter til at sælge sojabønner lokalt mod utilstrækkeligt vederlag

— sojabønneproducenter frit kan fastsætte prisen på deres sojabønner

— der ikke ydes noget finansielt bidrag gennem eksportafgifter på sojabønner; at enhver indvirkning af eksportafgifterne på sojabønner på biodieselproduktionen i bedste fald udgør en bivirkning af en indtægtsopkrævningsforanstaltning

— arten af og indtægtsopkrævningsformålet med eksportafgifterne på sojabønner intet har at gøre med den påståede overdragelse eller det påståede pålæg, og at

— der ikke opnås en fordel herved.

(130) GOA og CARBIO var desuden ikke enige i Kommissionens retlige fortolkning af udtrykkene »overdrage« og »pålægge«. GOA hævdede, at Kommissionens vurdering af det finansielle bidrag i høj grad minder om den såkaldte »virkningsbaserede tilgang«, som udtrykkeligt og kategorisk blev afvist af WTO's retspraksis.

(131) CARBIO hævdede endvidere, at den nuværende verdensmarkedspris på sojabønner ikke afspejler, hvad der ville være hjemmemarkedsprisen på sojabønner i Argentina i en situation uden eksportafgift.

(132) Da GOA eller CARBIO blot gentog de argumenter, der var blevet fremført tidligere, men ikke underbyggede nogen af disse påstande, afviste Kommissionen dem.

3.2.2.3. Overdragelse eller pålæg af funktioner til private organer, jf. grundforordningens artikel 3, nr. 1), litra a), nr. iv)

(133) Kommissionen vurderede dernæst, om sojabønneproducenterne i Argentina er private organer, der er blevet overdraget eller pålagt funktioner af GOA i den i grundforordningens artikel 3, nr. 1, litra a), nr. iv), omhandlede betydning.

(134) De argentinske eksporterende producenter i stikprøven indkøbte alle de sojabønner, der blev anvendt i produktionen af biodiesel, hos indenlandske kilder. Disse blev indkøbt hos private sojabønneproducenter, bortset fra mindre mængder af sojabønner, som hidrørte fra den statsejede virksomhed YPF.

(135) Kommissionen fandt derfor ud fra de tilgængelige oplysninger, at alle sojabønneproducenter er private organer, der af GOA er blevet overdraget at levere sojabønner mod utilstrækkeligt vederlag i den i grundforordningens artikel 3, nr. 1, litra a), nr. iv), omhandlede betydning.

3.2.2.4. Sojabønneproducenters levering af sojabønner mod utilstrækkeligt vederlag

(136) I næste fase efterprøvede Kommissionen, om sojabønneproducenterne faktisk gennemførte den argentinske regerings politik om at levere sojabønner mod utilstrækkeligt vederlag. Dette nødvendiggjorde en nærmere undersøgelse af markedsudviklingen i Argentina i forhold til et passende benchmark. I overensstemmelse med de konklusioner, der blev draget i betragtning 64, besluttede Kommissionen delvist at anvende de foreliggende faktiske oplysninger til at fastslå, om sojabønneproducenterne havde leveret sojabønner mod utilstrækkeligt vederlag.

([58]) A. Bouet, C. Estrades and D. Laborde, Differential Export Taxes along the Oilseeds Value Chain: A Partial Equilibrium Analysis, American Journal of Agricultural Economics, 2014, side 924 https://academic.oup.com/ajae/article/96/3/924/2737494

(137) Gennem det sæt af foranstaltninger, der er beskrevet i betragtning 84-116, tilskyndede GOA sojabønneproducenterne til at sælge lokalt til lavere priser end ellers (dvs. i en situation uden disse foranstaltninger ville sojabønneproducenterne have eksporteret sojabønnerne til den meget højere verdensmarkedspris, eller de ville ganske enkelt have tilpasset deres udbud til markedsbegrænsningerne). Sojabønneproducenterne gjorde imidlertid ikke dette på grund af GOA's politik om at sætte skub i udviklingen af downstreambiodieselindustrien.

(138) Som det fremgår af tabel 1, videreforarbejdes næsten hele det indenlandske forbrug af sojabønner til sojabønneolie ved knusning. Data om produktion, eksport, import og knusning af sojabønner på hjemmemarkedet i årenes løb er som følger:

Tabel 1

Argentinske sojabønner, argentinsk sojabønneolie og argentinsk biodieselproduktion

	Produktion af sojabønner (ton)	Eksport af sojabønner (ton)	Import af sojabønner (ton)	Knusning af sojabønner (ton)	Produktion af sojabønneolie (ton)	Indenlandsk forbrug af sojabønneolie (ton)	Biodiesel-produktion (ton)
2007	47 482 787	11 843 248	2 245 391	36 268 044	6 962 206	474 078	
2008	46 238 890	11 733 588	2 891 771	31 709 219	6 024 101	1 078 022	711 864
2009	30 989 474	4 292 321	823 924	30 285 623	5 772 026	1 348 922	1 179 103
2010	52 676 218	13 616 012	189	36 824 921	7 000 075	2 118 336	1 820 385
2011	48 878 774	10 420 216	12 862	37 339 854	7 113 681	2 996 512	2 429 964
2012	40 100 197	6 158 407	1 428	33 333 313	6 353 359	2 841 121	2 456 578
2013	49 306 202	7 784 236	1 615	34 040 869	6 432 942	2 448 560	1 997 809
2014	53 397 720	7 360 901	2 227	37 936 186	7 096 392	3 184 146	2 584 290
2015	61 446 556	11 509 272	566	40 940 319	7 895 905	2 407 954	1 810 659
2016	58 799 258	8 910 323	853 849	44 482 510	8 670 493	3 137 953	2 659 275
2017	54 971 626	7 369 126	1 897 833	41 824 091	8 065 602	3 264 784	2 871 435

Kilde: Oplysninger forelagt af GOA, hidrørende fra forskellige offentligt tilgængelige argentinske databaser.

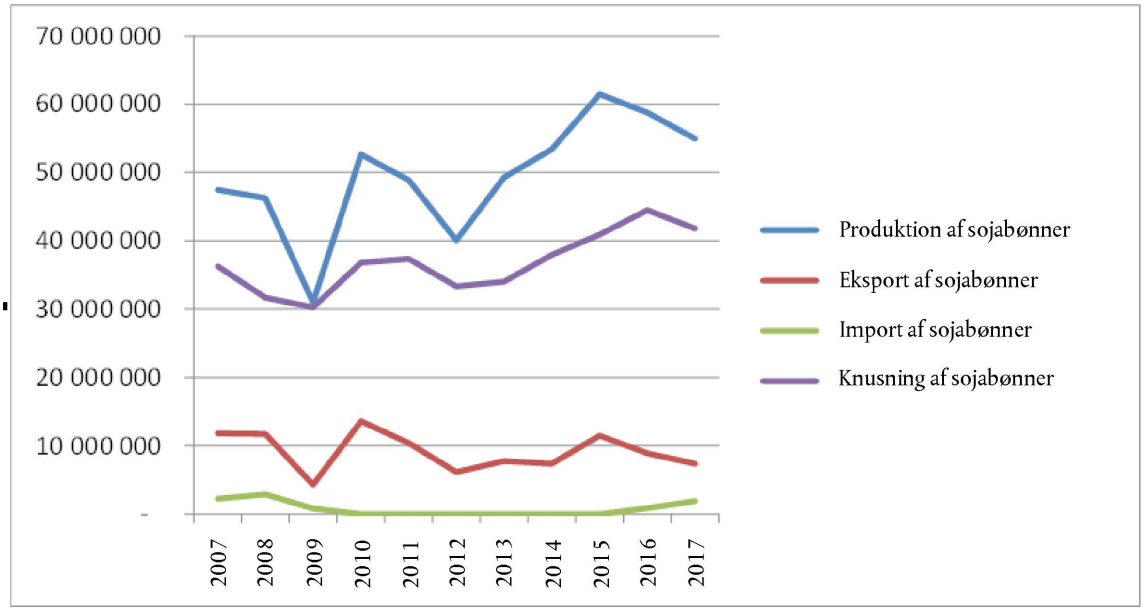
(139) Som det fremgår af tabel 1 steg produktionen af sojabønner fra 26,7 mio. ton i 2001 til 40,5 mio. ton i 2006 ([59]). Stigningen i eksportafgiften på sojabønner førte ikke til en nedgang i sojabønneproduktionen, men til en ud fra et økonomisk synspunkt irrationel stigning. I en situation uden den tilskyndelse, som GOA's forskellige foranstaltninger udgør, ville leverandører underlagt eksportbegrænsninger nemlig tilpasse sig markedsvilkårene. I dette tilfælde nyder sojabønneproducenterne imidlertid også godt af politikmålet om at sætte skub i og udvikle en konkurrencedygtig biodieselindustri snarere end at nedsætte deres produktion, hvilket igen krævede, at der blev stillet mængder af sojabønner til rådighed for biodieselproducenterne til priser under de internationale priser.

([59]) http://datosestimaciones.magyp.gob.ar/reportes.php?reporte=Estimaciones

(140) Tendensen fremgår af figur 2 nedenfor (i ton):

Figur 2

Forarbejdning af sojabønner i Argentina

Kilde: Data fra tabellen i betragtning 138.

(141) Tabel 1 og figur 2 viser, at næsten hele den sojabønneproduktion, der blev forbrugt på hjemmemarkedet, gik til knusning, og at det indenlandske forbrug af sojabønneolien overvejende blev anvendt til produktion af biodiesel.

(142) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger påstod CARBIO, at Kommissionen hævdede, at alle de sojabønner, der blev solgt på hjemmemarkedet, udelukkende blev anvendt til at producere biodiesel. Kommissionen præciserede, at dette ikke er tilfældet. Som anført i betragtning 141 sælges sojabønner på hjemmemarkedet til knusning og produktion af sojabønneolie og sojaskrå. Den opnåede sojabønneolie anvendes til at fremstille biodiesel, da der ikke er noget betydeligt hjemmemarked for sojabønneolie i Argentina. En del af sojabønneolien og sojaskråen eksporteres.

(143) Desuden finder eksport af sojabønner kun sted, når det indenlandske forbrug til både knusning af sojabønner og produktion af biodiesel er fuldstændig opfyldt. Tabel 1 og figur 2 viser også den ikke-eksisterende eller meget begrænsede import af sojabønner i de år, hvor der var indført eksportbegrænsninger. Dette bekræftes også af den forretningsmodel, der blev observeret hos de eksporterende producenter i stikprøven. Ingen af dem importerede nemlig sojabønner til produktion af biodiesel. De importerede faktisk udelukkende sojabønner til brug i deres knusningsanlæg og eksporterede siden sojabønneolien og sojabønneskråen uden for Argentina.

(144) Derfor er det primære mål med GOA's foranstaltninger blevet opfyldt: Indenlandsk producerede sojabønner har fuldt ud opfyldt den indenlandske efterspørgsel efter et input til produktion af biodiesel på hjemmemarkedet på bekostning af de sojabønneproducenter, der hellere ville optimere deres fortjeneste og enten eksportere hele deres produktion eller sælge på hjemmemarkedet til højere priser, hvis ikke der havde været eksportbegrænsninger.

(145) I henhold til relevant WTO-retspraksis, jf. navnlig betragtning 78, bør der i de fleste tilfælde være en form for trussel fra regeringens side over for eller tilskyndelse til leverandørerne af input for at bevise forekomsten af overdragelse eller pålæg. Overladelse af en skønsmargen betyder ikke automatisk afskrivelse af denne konstatering. Denne individuelle analyse er evidensbaseret. I dette tilfælde er det bemærkelsesværdigt, at eksporten er ret begrænset på et internationalt råvaremarked, hvor Argentina er en af de førende sojabønneproducenter i verden, navnlig i betragtning af at prisen på de internationale markeder er betydeligt højere end hjemmemarkedsprisen i Argentina (se figur 3 i betragtning 158).

(146) Det fremgår af beviserne i den argentinske lovgivning (se betragtning 91-99), at GOA's politikmål er at udvikle og fremme downstreamindustrier med højere merværdi, herunder biodieselindustrien. Desuden erklærede GOA klart sit mål om at beskytte downstreamindustrierne mod stigningen i de internationale priser.

(147) Efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet hævdede CARBIO, at Kommissionen ikke fremlagde bevis for påstanden om, at sojabønneproducenterne hellere ville optimere deres fortjeneste.

(148) Da Kommissionen ikke modtog direkte oplysninger fra sojabønneproducenterne, jf. betragtning 61-64, antog Kommissionen, at sojabønneproducenterne er rationelle økonomiske aktører i en markedsøkonomi, som så vidt muligt ville optimere deres fordele. Derfor anses det for en irrationel afgørelse at øge produktionen af sojabønner, når priserne er faldet som følge af øget eksportafgift. Det forhold, at sojabønneproducenterne fortsætter med at levere søjabønner trods de forskellige restriktive foranstaltninger, som GOA har truffet, er et resultat af de tiltag, GOA har vedtaget for at tilskynde sojabønneproducenterne til som enheder at gennemføre de erklærede politikmål for at støtte biodieselindustrien. Denne påstand blev derfor afvist.

(149) GOA hævdede, er der ikke er nogen beviser for, at forarbejdningen af sojabønner i Argentina er blevet ændret på nogen måde som følge af eksportafgifterne på sojabønner.

(150) Kommissionen var uenig. Kommissionen minder indledningsvis om, at GOA ikke bistod Kommissionen med at indhente de nødvendige oplysninger hos sojabønneproducenterne til bedre at kunne vurdere deres adfærd. Derfor mente Kommissionen på grundlag af de foreliggende oplysninger, at GOA's foranstaltninger (herunder eksportafgiften) ændrede sojabønneproducenternes adfærd med henblik på at opnå de virkninger, som GOA ønskede. Som det kan ses i tabel 1, voksede produktionen af sojabønner betydeligt trods en stigning i eksportafgiften på sojabønner i 2007, dvs. da produktionen af biodiesel begyndte af foregå i stor skala. Hertil kommer, at eksporten af sojabønneolie i høj grad er blevet erstattet af eksport af biodiesel i samme periode, hvilket viser, at GOA's foranstaltninger har motiveret en strukturforandring for at forbedre konkurrenceevnen for biodieselindustrien. Påstanden blev derfor afvist.

(151) Det er også klart, at de utallige små sojabønneproducenter (omkring 64 000) ikke formelt hindres af GOA i at eksportere deres varer, men tilskyndes af disse politikker til at sælge næsten hele deres produktion på hjemmemarkedet til lavere priser, end de ellers kunne have opnået på de internationale markeder. Der er intet, der tyder på, at GOA på nogen måde forsøger at tilskynde til og/eller aktivt direkte eller indirekte støtte en stigning i eksporten og dermed en maksimering af fortjenesten for sojabønneproducenterne trods de små producenters kendte vanskeligheder med at finde kunder i udlandet, kommunikere på et fremmedsprog og sørge for alle de byrdefulde administrative formaliteter i forbindelse med eksport.

(152) I mangel af andre beviser for det modsatte og i betragtning af GOA's manglende samarbejdsvilje til at fremlægge relevante beviser og oplysninger i denne henseende konkluderede Kommissionen, at disse beviser viser, at sojabønneproducenterne tilskyndes til at sælge deres produktion på hjemmemarkedet til fordel for downstreamindustrierne (herunder biodieselproducenterne) i stedet for at maksimere deres afkast f.eks. ved at finde andre måder, herunder at tilpasse deres produktionsoutput eller endog skifte til en anden type produktion (f.eks. andre afgrøder).

(153) Det forhold, at sojabønneproducenterne i det mindste formelt stadig har en skønsmargen til at sælge til udlandet, og at der fandt en meget begrænset eksport sted, underminerer ikke den vigtigste konklusion om, at de overdrages eller pålægges funktioner i overensstemmelse med WTO's retspraksis i DRAMS ([60]).

(154) Kommissionen analyserede desuden en mulig indvirkning af leveringen af sojabønner som følge af GOA's foranstaltninger på hjemmemarkedsprisen på sojabønner i Argentina.

(155) Kommissionen benyttede den gennemsnitlige hjemmemarkedspris på sojabønner i Argentina, som er baseret på månedlige data fra Buenos Aires kornbørs for Rosario, Bahia Blanca og Quequen fra ministeriet for agroindustri på landeniveau.

([60]) Panelrapport, DS 296, punkt 7.38. Panelrapporten blev appelleret, men navnlig denne konklusion blev ikke appelleret.

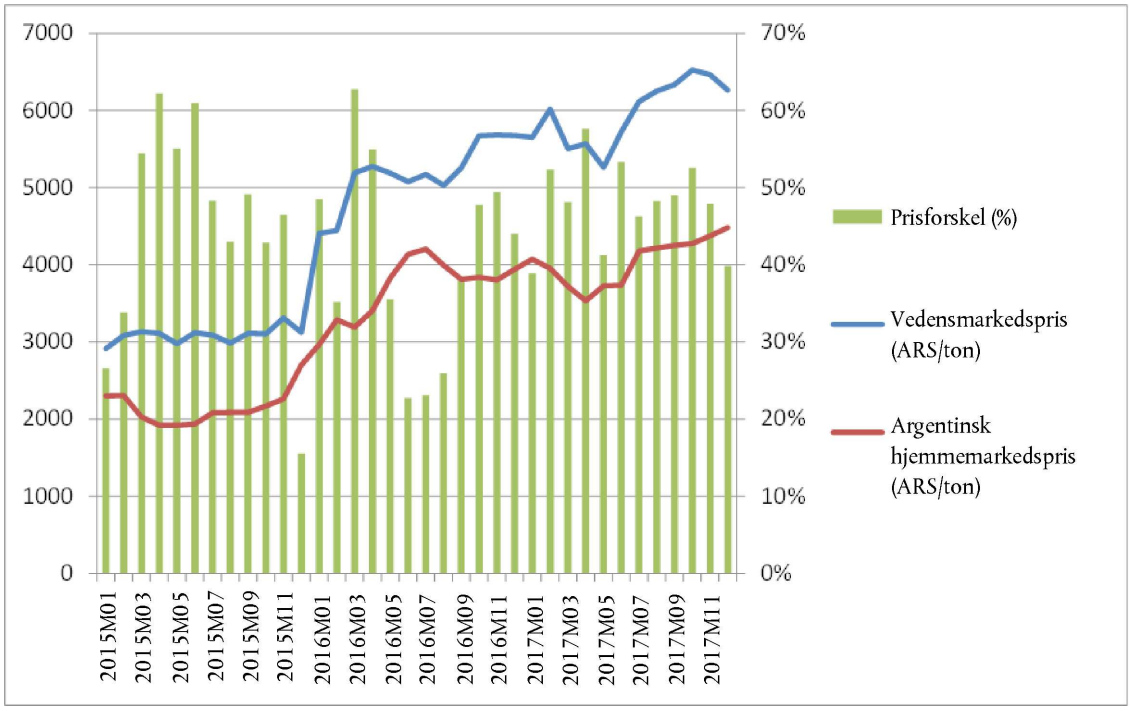
(156) De eksporterende producenter i stikprøven importerede en vis mængde sojabønner. Selv om virksomhederne ikke anvendte denne import til produktion af biodiesel — den blev brugt til at fremstille sojabønneolie, som derefter blev eksporteret — kunne prisen på denne import anses for at være repræsentativ, da sojabønnerne blev importeret for at blive knust og eksporteret som sojabønneolie, og deres pris afspejlede verdensmarkedsprisen på sojabønner.

(157) Hjemmemarkedsprisen blev sammenlignet med den gennemsnitlige fob-importpris på sojabønner hos de eksporterende producenter i stikprøven på månedsbasis.

(158) Figur 3 nedenfor viser prisudsvingene i den betragtede periode og prisforskellen i procent mellem den argentinske hjemmemarkedspris og verdensmarkedsprisen.

Figur 3

Argentinsk hjemmemarkedspris i forhold til verdensmarkedsprisen

Kilde: Bloomberg og oplysninger forelagt af GOA, hidrørende fra offentligt tilgængelige data.

(159) Figur 3 viser en prisforskel mellem den argentinske hjemmemarkedspris og verdensmarkedsprisen, som navnlig kan forklares med eksportafgiften på sojabønner. GOA's politik om at pålægge sojabønneproducenterne funktioner hindrer dem i at realisere en fortjeneste på grundlag af verdensmarkedspriserne. Sojabønneproducenterne fratages reelt et rationelt valg om at sælge på de internationale markeder til langt højere priser.

(160) De opnår i stedet sammenlignelige fortjenester på både det indenlandske og det internationale marked ved at nedsætte hjemmemarkedspriserne med eksportafgiftens størrelse. Derved trykker GOA hjemmemarkedspriserne til fordel for den indenlandske forarbejdningsindustri.

(161) GOA pålægger sojabønneproducenterne en funktion ved at forholde dem et rationelt valg. Som det fremgår af figuren har prisforskellen mellem hjemmemarkedspriserne og de internationale priser desuden ikke kun været betydelig, men har også beskyttet biodieselindustrien og alle andre downstreamindustrier (som f.eks. de knuservirksomheder, der hovedsagelig er tilknyttet biodieselproducenterne) mod de højeste prisstigninger på det internationale marked.

(162) Som følge heraf har GOA's sæt af foranstaltninger opfyldt deres forud fastsatte mål, nemlig at sænke de indenlandske priser i forbindelse med de stigende internationale priser til fordel for den indenlandske værditilvækstindustri, herunder biodieselindustrien.

(163) I lyset af ovenstående konkluderede Kommissionen, at sojabønneproducenterne i Argentina blev overdraget eller pålagt at levere sojabønner til den indenlandske biodieselindustri mod utilstrækkeligt vederlag.

3.2.2.5. Den funktion, der normalt påhviler regeringen, og den praksis, som egentlig ikke adskiller sig fra de praksisser, der normalt følges af regeringer

(164) For så vidt angår kriteriet om, hvad der »normalt påhviler« regeringen, som endnu ikke var blevet yderligere afklaret af panelet ([61]), var Kommissionen af den opfattelse, at levering af råmaterialer, der findes i et land, til nationale virksomheder, er en funktion, der normalt påhviler regeringen. I henhold til almindelig international ret råder stater suverænt over deres naturressourcer. De har en vid skønsmargen med hensyn til at organisere udnyttelsen af deres naturressourcer, men deres suverænitet udmøntes sædvanligvis i regeringens reguleringsbeføjelser hertil. I den henseende er det irrelevant, om en regering sædvanligvis ville påtage sig denne funktion eller ej ([62]). Kommissionen fandt derfor, at levering af sojabønner, der findes på argentinsk jord, til den argentinske biodieselindustri er en funktion, som normalt påhviler regeringen.

(165) Efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet gjorde CARBIO indsigelse mod Kommissionens afgørelse om, at en stat skal holdes ansvarlig for de afgørelser, der træffes af privatejede leverandører af sojabønner dyrket i den pågældende stat. For at kunne opfylde kriteriet om, hvad der »normalt påhviler« regeringen, hævdede CARBIO, at alle afgørelser vedrørende sojabønner skal træffes af hensyn til almenvellet. Men som CARBIO fremførte i sine bemærkninger, kan en stat vælge at iværksætte tiltag vedrørende sine naturressourcer. Dette bekræfter Kommissionens holdning, ifølge hvilken en sådan suverænitet normalt udmøntes i statslige reguleringsbeføjelser til at organisere udnyttelsen af en stats naturressourcer. Det er derfor ikke nødvendigt, at alle afgørelser vedrørende sojabønner træffes af hensyn til almenvellet for at kunne opfylde kriteriet om, hvad der »normalt påhviler« regeringen. Ellers kunne sådanne enheder betragtes som »offentlige organer« og tilskrive staten deres tiltag, hvilket ikke er tilfældet i forbindelse med scenariet om overdragelse eller pålæg. I sidstnævnte tilfælde er det ikke nødvendigt, at alle private organers tiltag kan tilskrives staten, men kun det bestemte tiltag, der undersøges (dvs. levering af input mod utilstrækkeligt vederlag). Derfor afviste Kommissionen påstanden og konkluderede, at leveringen af råmaterialer som f.eks. soja for at forfølge mål af offentlig interesse (f.eks. udvikling af biodieselindustrien) er en funktion, der normalt påhviler regeringen.

(166) For så vidt angår kriteriet om, hvad der »egentlig ikke adskiller sig«, bemærkede Kommissionen, at ordlyden havde sin oprindelse i undersøgelsespanelets rapport i henhold til artikel XVI:5 fra 1960, hvor der blev anvendt en lignende ordlyd vedrørende producentfinansierede afgifter, som ansås for egentlig ikke at adskille sig fra regeringspraksisser for beskatning og subsidiering ([63]). På den baggrund er det nødvendigt for at opfylde kriteriet, at det bekræftes, at leveringen af varer fra de private organer, der har fået dette overdraget, egentlig ikke adskiller sig fra den hypotese, at regeringen selv havde leveret sådanne varer. Kommissionen anser dette for at være tilfældet. I stedet for at levere input direkte til biodieselindustrien med henblik på at nå GOA's offentlige politikmål om at sætte skub i udviklingen af biodieselindustrien, herunder dens eksportpotentiale, tilskynder GOA gennem et sæt af foranstaltninger private enheder til at gøre dette på vegne af GOA.

(167) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOA og CARBIO, at Kommissionen undlod at fremlægge beviser for, at beslutninger truffet af privatejede leverandører om produktion og salg af sojabønner, som blev dyrket på privatejet jord i Argentina, afspejler en funktion, der normalt påhviler GOA.

(168) Som Kommissionen anførte i betragtning 164, var den af den opfattelse, at levering af råmaterialer, der findes i et land, til nationale virksomheder er en funktion, der normalt påhviler regeringen. GOA eller CARBIO fremlagde ingen væsentlige argumenter eller beviser, der afkræftede denne konklusion, og påstanden blev derfor afvist. GOA benytter sig af sojabønneproducenterne til at opnå et bestemt politikmål, hvilket ikke adskiller sig fra en situation, hvor GOA ganske enkelt selv var søjabønneproducent.

([61]) Panel, DS 194, punkt 8.59.
([62]) Panel, DS 194, punkt 8.59, om afvisning af Canadas argument i punkt 8.56 herom.
([63]) Panel, Review Pursuant to Article XVI.5, L/1160, vedtaget den 24. maj 1960 (BISD 9S/188), punkt 12.

3.2.2.6. Konklusion

(169) Gennem et sæt af foranstaltninger, herunder eksportafgifter, kvantitative restriktioner, subsidier til indenlandske producenter og offentlige politikerklæringer, tilskyndede GOA de indenlandske sojabønneproducenter til at sælge sojabønner lokalt og »overdrog« eller »pålagde« dem at levere dette råmateriale i Argentina mod utilstrækkeligt vederlag. Med de pågældende foranstaltninger opnåedes den ønskede virkning, nemlig at forvride hjemmemarkedet for sojabønner i Argentina og trykke prisen til et kunstigt lavt niveau til fordel for downstream-biodieselindustrien. Den funktion at levere sojabønner mod utilstrækkeligt vederlag påhviler normalt regeringen med henblik på at nå det offentlige mål om at støtte biodieselindustrien, og sojabønneproduktionsvirksomhedernes praksis med at udøve den adskiller sig egentlig ikke fra de praksisser, der normalt følges af regeringer, når de forfølger lignende politikmål gennem andre former for støtte (som f.eks. tilskud eller udeblevne indtægter).

(170) Kommissionen konkluderede derfor, at GOA ydede et indirekte finansielt bidrag i den i grundforordningens artikel 3, nr. 1), litra a), nr. iii) og iv), omhandlede betydning som fortolket og anvendt i overensstemmelse med den relevante WTO-standard i henhold til artikel 1.1, litra (a), nr. iii) og iv), i SCM-aftalen.

3.2.2.7. Pris- eller indkomststøtte

(171) Kommissionen er af den opfattelse, at kategorierne »finansielt bidrag«/»indkomst- eller prisstøtte« ikke udelukker hinanden. Appelorganet har faktisk bekræftet, at rækken af regeringsforanstaltninger, der kan yde subsidier [under »finansielt bidrag«], udvides yderligere med begrebet »indkomst- eller prisstøtte« i artikel 1.1, litra (a)(2) ([64]). Denne fortolkning er også i overensstemmelse med målet og hensigten med SCM-aftalen, som er at skærpe og forbedre GATT-reglerne om anvendelsen af både subsidier og udligningsforanstaltninger ([65]).

(172) Artikel XVI i GATT 1994 omfatter alle former for subsidier, herunder enhver form for indkomst- eller prisstøtte, der direkte eller indirekte bidrager til at øge eksporten af en vare fra eller til at nedbringe importen af en vare til medlemmets territorium.

(173) Udtrykket »enhver form« angiver denne kategoris brede anvendelsesområde, i den forstand at den omfatter alle former, der direkte eller indirekte udgør indkomst- eller prisstøtte. Ordbogens betydning af »form« henviser til en af de forskellige måder, hvorpå en ting eksisterer eller manifesterer sig; en art, slags eller sort, også en måde, metode eller facon ([66]). Dermed omfatter »enhver form« enhver facon eller måde, hvorpå staten yder indkomst- eller prisstøtte til nogen.

(174) »Støtte« betegner det tiltag, der bidrager til et vellykket resultat eller til at opretholde værdien af noget ([67]). Udtrykket »støtte« anvendes ofte i forbindelse med landbrug og henviser til regeringsstøtteprogrammer ([68]). I dette tilfælde henviser betydningen af »støtte« i artikel 1.1, litra (a)(2), i SCM-aftalen til regeringens tiltag, der bidrager til et vellykket resultat eller til at opretholde værdien af priser eller af den indkomst, som en person har modtaget.

(175) Endelig indebærer henvisningen »som omhandlet i artikel XVI i GATT 1994« alle former for indkomst- eller prisstøtte, der direkte eller indirekte øger eksporten af »enhver vare« fra et WTO-medlems territorium eller nedbringer importen af denne vare til dets territorium. Denne virkning, potentiel eller faktisk, er udtrykkeligt omhandlet i artikel XVI:1 i GATT 1994: ...herunder enhver form for indkomst- eller prisstøtte, der direkte eller indirekte bidrager til at øge eksporten af en vare fra eller til at nedbringe importen af en vare til dets territorium.

([64]) WT/DS257/AB/R, punkt 52.
([65]) Appelorganets Rapport, *US — Carbon Steel* (DS213), punkt 73, fodnote 65.
([66]) Oxford English Dictionary online, entries I.5.b and I.10.
([67]) Oxford English Dictionary online, entry I.3.b.
([68]) SCM-aftalen, artikel 15.4 (»…whether there has been an increased burden on government support programmes«); se også Agreement on Agriculture, artikel 6, og bilag 2 og 3 (»domestic support«).

(176) Kort sagt omfatter grundforordningens artikel 3, nr. 1, litra b), statslige foranstaltninger i en eller anden form, hvorved der direkte eller indirekte ydes indkomst- eller prisstøtte til nogen, og som har en virkning, potentiel eller faktisk ([69]), og bidrager til at øge eksporten af en vare fra et WTO-medlems territorium eller til at nedbringe importen af denne vare til dets territorium. Denne fortolkning er også i overensstemmelse med målet og hensigten med SCM-aftalen, som er at skærpe og forbedre GATT-reglerne om anvendelsen af både subsidier og udligningsforanstaltninger ([70]).

(177) I overensstemmelse med denne fortolkning analyserede Kommissionen også — ud over at undersøge, om det sæt af foranstaltninger, der blev vedtaget af GOA, kunne karakteriseres som »finansielt bidrag« i form af levering af varer mod utilstrækkeligt vederlag — om GOA's sæt af foranstaltninger også kunne karakteriseres som indkomst- eller prisstøtte, der falder ind under grundforordningens artikel 3, nr. 1, litra b). I den forbindelse undersøgte Kommissionen for det første, om GOA havde til hensigt at støtte etableringen og udviklingen af biodieselindustrien, for det andet, hvilken form for foranstaltninger GOA vedtog for at støtte biodieselindustrien, og for det tredje, om disse foranstaltninger kunne betegnes som »enhver form for indkomst-/prisstøtte«, jf. artikel XVI i GATT 1994.

(178) Efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet hævdede GOA og CARBIO, at Kommissionen baserede sig på en uacceptabelt bred fortolkning af udtrykket »en eller anden form for indkomst- eller prisstøtte«, der anvendes i grundforordningens artikel 3, nr. 1, litra b), ved at anføre, at det omfatter »alle former, hvorved der direkte eller indirekte ydes indkomst- eller prisstøtte« og »enhver facon eller måde, hvorpå regeringen yder indkomst- eller prisstøtte til nogen«.

(179) Kommissionen afviste denne påstand. Den traf sin afgørelse i overensstemmelse med WTO's retspraksis og fortolkning af »indkomst- eller prisstøtte«. Som anført i betragtning 186-195 nedenfor har Kommissionen ikke blot set på virkningerne af de foranstaltninger, der er truffet af GOA, men også omhyggeligt gennemgået politikmålene med de foranstaltninger, som er truffet af GOA, samt deres art og udformning, og konkluderet, at prisen på biodiesel og sojabønner på det argentinske hjemmemarked *er et resultat af direkte statslig indgriben på markedet med den hensigt at fastsætte prisen på en vare på et bestemt niveau* ([71]). Som følge af de politikmål, der forfølges af GOA, er hjemmemarkedspriserne på biodiesel i forhold til prisen på eksporteret biodiesel fastsat på et kunstigt højt niveau, hvorved den indenlandske biodieselindustri støttes (se betragtning 189 og 195). Samtidig er prisen på sojabønner fastsat på et kunstigt lavt niveau på grund af en eksportafgift på sojabønner, hvilket også støtter den indenlandske biodieselindustri.

(180) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger var GOA ikke enig i Kommissionens fortolkning af, at kategorierne »finansielt bidrag«/»indkomst- eller prisstøtte« ikke gensidigt udelukker hinanden, på grund af konjunktionen »eller« i artikel 1.1, litra (a)(2), i SCM-aftalen.

(181) I betragtning 171 forklarede Kommissionen, hvorfor den ikke mente, at disse kategorier gensidigt udelukker hinanden. Den enkle sproglige forklaring af ordet »eller« i teksten til SCM-aftalen ændrede ikke Kommissionens argumentation, og påstanden blev derfor afvist.

(182) GOA gentog sin påstand om, at Kommissionens konklusioner er uhensigtsmæssigt baseret på en uacceptabelt bred fortolkning af udtrykkene »enhver form for indkomst- eller prisstøtte« som anvendt i artikel 1.1, litra (a)(2), i SCM-aftalen, og at Kommissionen for at få eksportafgiftsordningen til at falde ind under bestemmelserne i artikel 1.1, litra (a)(2), anvender en »virkningsbaseret tilgang«, hvilket er i strid med WTO's retspraksis.

(183) Da GOA ikke fremlagde nye beviser for at afkræfte Kommissionens konklusioner, afviste Kommissionen påstandene.

([69]) »Potentielle« virkninger henviser til de virkninger, der naturligt følger af foranstaltningens overordnede arkitektur, udformning og struktur, uden at der er behov for »observerede« eller faktiske virkninger på markedet.
([70]) Appelorganets Rapport, *US — Carbon Steel* (DS213), punkt 73, fodnote 65.
([71]) Panelrapport, US — GOES (WT/DS414/R), punkt 7.85.

(184) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede CARBIO også Kommissionens konklusioner vedrørende indkomst- og prisstøtte og citerede i den forbindelse en anden del af China — GOES-panelrapporten ([72]). Ifølge CARBIO dækker indkomst- og prisstøtte ikke situationer, hvor en bevægelse i priserne er en indirekte virkning af en anden form for statslig indgriben ([73]).

(185) Kommissionen fandt, at CARBIO's henvisning til retspraksis i China — GOES ikke er relevant i det foreliggende tilfælde, hvor konklusionerne vedrørende indkomst- eller prisstøtte ikke er baseret på indirekte prisvirkninger, men på tiltag, der kan tilskrives GOA, som er udformet med henblik på, og som har som mål at påvirke prisen til støtte for biodieselindustrien. Derfor afvises denne påstand.

3.2.2.8. GOA's hensigt om at støtte den indenlandske biodieselindustri

(186) De i betragtning 89-100 omhandlede retsakter viser, at GOA har en eksplicit politik til støtte for etableringen og udviklingen af den indenlandske biodieselindustri. GOA indførte navnlig ved lov nr. 26.093 af 12. maj 2006 ([74]) en ordning for at fremme den indenlandske produktion og anvendelse af biobrændstoffer, herunder biodiesel. Nævnte lov etablerede en håndhævende myndighed med den rolle at fremme og kontrollere bæredygtig produktion og anvendelse af biobrændstoffer ([75]). Det fremgår endvidere af nævnte lov, at Secretaría de Agricultura, Ganadería, Pesca y Alimentos skal fremme afgrøder til produktion af biobrændstoffer, som tilskynder til produktiv diversificering af landbrugssektoren, at Subsecretaría de Pequeña y Mediana Empresa skal fremme små og mellemstore virksomheders erhvervelse af anlægsaktiver til produktion af biobrændstoffer, og at Secretaría de Ciencia, Tecnología e Innovación Productiva skal fremme forskning, samarbejde og teknologioverførsel mellem små og mellemstore virksomheder og relevante institutioner i Sistema Público Nacional de Ciencia, Tecnología e Innovación ([76]).

(187) GOA har ydet direkte støtte siden 2001, hvor dekret 1396 ([77]) trådte i kraft. I nævnte dekret etableredes konkurrenceevneplanen for biodiesel, der fritager producenter for afgifter *for at fremme udviklingen af biodiesel*, og det fremgår, *at afgiftskomponenten af flydende brændstoffer og naturgas er et grundlæggende værktøj til at sende økonomiske signaler* (fremhævelse tilføjet). Nævnte plan blev støttet af Subsecretario de Combustibles i 2001, som forsikrede initiativtagerne til projekter vedrørende biodieselproduktion om, at biodiesel ville forblive et afgiftsfrit brændstof, og bekræftede GOA's rolle ved at give tilsagn om etablering af en stabil lovramme og ved at meddele, at biodieselprojekter kommer til at nyde godt af fordelene ved industrifremmeordningen og -kreditterne. Han erklærede endvidere, at udviklingen af biodiesel skal have landbrugsproducenter som hovedaktører ([78]).

(188) Fremme af indenlandsk biodiesel blev konsolideret i 2004 ved beslutning 1156, som indførte et nationalt program for biobrændstoffer ([79]), hvorved ministeriet for økonomi og produktion fremmede den teknologiske udvikling af den indenlandske biodieselindustri ([80]). GOA betragtede udtrykkeligt fremme af den indenlandske biodieselindustri som en del af den argentinske makroøkonomiske model ([81]).

([72]) Panelrapport, China — GOES, punkt 7.85 – 7.87.
([73]) Ibidem.
([74]) Régimen de Regulación y Promoción para la Producción y Uso Sustentables de Biocombustibles. Autoridad de aplicación. Funciones. Comisión Nacional Asesora. Habilitación de plantas productoras. Mezclado de Biocombustibles con Combustibles Fósiles. Sujetos beneficiarios del Régimen Promocional. Infracciones y sanciones.
([75]) Artikel 4, litra a), i lov 26.093 af 12.5.2006.
([76]) Artikel 15, stk. 5, 6 og 7, i lov nr. 26.093.
([77]) Decreto 1396/2001, 4.11.2001, Plan de Competitividad para el Combustible Biodiesel. Modificaciones al Impuesto sobre los Combustibles Líquidos y el Gas Natural. Normas Complementarias.
([78]) Udtalelser fra den tidligere Subsecretario de Combustibles, Cristian Folgar, se https://www.lanacion.com.ar/326725-el-gobierno-apoyo-los-proyectos-de-biodiesel, tilgået den 4.9.2018.
([79]) Resolution 1156/2004, 10.11.2004, Secretaría de Agricultura, Ganadería, Pesca y Alimentos, Biocombustibles, Créase el Programa Nacional de Biocombustibles. Principales objetivos. Misiones y funciones.
([80]) Se yderligere forskning: Georges Gérard Flexor, Karina Yoshie Martins Kato and Marina Yesica Recalde, El mercado del biodiésel y las políticas públicas: Comparación de los casos argentino y brasileño, CEPAL review, 2012 (tilgængelig på https://www.researchgate.net/publication/262960724_El_mercado_del_biodiesel_y_las_politicas_publicas_Comparacion_de_los_casos_Argentino_y_Brasileno_The_biodiesel_market_and_public_policy_Comparison_of_Argentine_and_Brazilian_cases, tilgået den 4.9.2018) og Dr. Cesar Petrusansky, El Desarrollo del Mercado de Biocombustibles en Argentina, Ejecutivos de Finanzas, 2008 (tilgængelig på http://www.iaef.org.ar/files/revista/212/desarrollo.pdf, tilgået den 4.9.2018).
([81]) Secretaría de Política Económica, Ministerio de Economía y Finanzas Públicas, Instrumentos para el Desarrollo Productivo en la Argentina, 2011 (tilgængelig på https://www.economia.gob.ar/peconomica/basehome/instrumentos_desarrollo_prod_argentina.pdf, tilgået den 4.9.2018).

(189) Centro de Economía Internacional udtalte i 2011 ([82]), at udviklingen af indenlandsk biodiesel havde til formål at maksimere merværdien af soja frem for at nedbringe anvendelsen af fossile brændstoffer. Årsagerne til udviklingen af biodieselindustrien ifølge dette forskningsorgan var bl.a. den voksende mulighed for at dække behovene på de eksterne markeder og forskellene med hensyn til eksportafgifter, som tilskyndede til produktion med større merværdi i forhold til basisprodukter som f.eks. sojabønner ([83]).

(190) Endvidere konkluderede en undersøgelse, der blev gennemført af en statslig enhed, Instituto Nacional de Tecnología Agropecuaria (INTA), i 2011 ([84]), at det er almindeligt, at biodieselmarkedet stimuleres af staten af forskellige årsager gennem forskellige politikker, [m]ed andre ord er det sandsynligt, at markedet stimuleres kunstigt, og at det uden statens tilstedeværelse mister økonomisk relevans, […] og at den oplagte konklusion er, at biodiesel ikke synes at skubbe til produktionen af sojabønner, men at årsagssammenhængen går i den modsatte retning.

(191) Denne støtte fortsatte indtil efter undersøgelsesperioden, da energiministeren, guvernøren for Santa Fe og CARBIO i februar 2018 blev enige om at nedsætte en fælles arbejdsgruppe for at forbedre den nationale strategi for biodiesel og dens udformning ([85]).

(192) I 2010 indførte GOA et blandingsmandat for hjemmemarkedet og pålagde brændstofvirksomhederne i Argentina at indkøbe biodiesel og blande den med mineralsk diesel før salget ([86]). Dette blandingsmandat blev indført sammen med biodieselforsyningsaftalerne mellem GOA og biodieselproducenterne fra 2010 til 2015. Nævnte forsyningsaftaler blev indgået på grund af betydningen af at integrere biobrændstoffer i landets energiordning, og det var derfor nødvendigt at fastlægge klare retningslinjer, som effektivt og virkningsfuldt sikrer opfyldelsen af de mål, der opstilles af den nationale udøvende magt ([87]), og desuden inddrage nationalstatens mål om at fremme landbrugsindustriens aktivitet og skabe merværdi for de råmaterialer, som produceres på det nationale territorium ([88]).

(193) Som drøftet i betragtning 265-267 undertegnede GOA ikke nogen biodieselforsyningsaftaler efter 2015, men fortsatte med at tildele kvoter og fastsætte den pris, som blandingsvirksomhederne skal indkøbe biodiesel til. Kvoten var baseret på den forventede mængde, som hjemmemarkedet havde brug for med henblik på at opfylde blandingsmandatet. Det var kun den resterende del af den argentinske produktion, som kunne eksporteres.

(194) I undersøgelsesperioden blev prisen på biodiesel på hjemmemarkedet fastsat på månedsbasis, idet der blev sondret mellem store, store ikke-integrerede og små og mellemstore virksomheder. Hjemmemarkedsprisen på biodiesel blev baseret på følgende formel:

Omkostninger til sojabønneolie (som offentliggjort af landbrugsministeriet) + omkostninger til methanol + arbejdskraftomkostninger + andre omkostninger + kapitalafkast (sat til 3 %) ([89])

([82]) Centro de Economía Internacional (CEI) — Udenrigsministeriet i Argentina, Los biocombustibles ya forman parte de las agendas global y hemisférica, 2011 (tilgængelig på http://www.cei.gob.ar/userfiles/cei%20NOTA%2012.pdf, tilgået den 4.9.2018).

([83]) Dette gentages i Marcelo Regunaga og Agustin Tejeda Rodriguez, La politica de Comercio Agricola de Argentina y el Desarrollo Sustentable, Internationalt Center for Handel og Bæredygtig Udvikling — ICTSD, 2015 (tilgængelig på https://www.ictsd.org/sites/default/files/research/La%20Politica%20de%20Comercio%20Agricola%20de%20Argentina%20y%20el%20Desarrollo%20Sustentable.pdf, tilgået den 4.9.2018), Maria Marta Di Paola, La producción de biocombustibles en Argentina, Informe ambiental anual — FARN (Fundation ambiente y recursos naturales), 2013 (tilgængelig på http://www.farn.org.ar/wp-content/uploads/2014/07/informe2013-1.186-209.pdf, tilgået den 4.9.2018), Evelina Goldstein og Graciela Gutman, Biocombustibles y biotecnologia. Contexto internacional, situación en Argentina, CEUR (Centro de Estudios Urbanos y Regionales), 2010 (tilgængelig på http://www.ceur-conicet.gov.ar/archivos/publicaciones/biocombustibles2.pdf, tilgået den 4.9.2018.) og Ricardo Rozemberg y Martina Chidiak, Biocombustibles en la Argentina, Integración & Comercio (Den Interamerikanske Udviklingsbank), 2015 (tilgængelig på http://www19.iadb.org/intal/icom/data/Biocombustibles%20en%20la%20Argentina.pdf, tilgået den 4.9.2018.).

([84]) Jorge A. Hilbert, Rodrigo Sbarra, Martin Lopez Amoros, Produccion de biodiesel a partir de aceite de soja — Contexto y Evolución Reciente, Instituto Nacional de Tecnología Agropecuaria — Ministerio de Agricultura, Ganadería y Pesca, 2011, s. 124 (tilgængelig på https://inta.gob.ar/sites/default/files/script-tmp-inta_biodiesel_de_aceite_de_soja_en_argentina.pdf, tilgået den 4.9.2018).

([85]) Avisartikel i Clarín den 2.2.2018, Acuerdan crear una mesa de trabajo para potenciar la cadena del biodiésel (tilgængelig på https://www.clarin.com/rural/acuerdan-crear-mesa-trabajo-potenciar-cadena-biodiesel_0_BJ3nrSflf.html, tilgået den 4.9.2018).

([86]) Secretaría de Energía, Ratifícase el Acuerdo de Abastecimiento de Biodiesel para su Mezcla con Combustibles Fósiles en el Territorio Nacional del 20 de enero de 2010. Pautas a cumplir para el abastecimiento de Biodiesel al mercado de combustibles fósiles, Resolucion 7/2010 af 4.2.2010.

([87]) Secretaría de Energía, Ratifícase el Acuerdo de Abastecimiento de Biodiesel para su Mezcla con Combustibles Fósiles en el Territorio Nacional del 20 de enero de 2010. Pautas a cumplir para el abastecimiento de Biodiesel al mercado de combustibles fósiles, Resolucion 7/2010 af 4.2.2010.

([88]) Secretaría de Energía, Ratifícase la Addenda al Acuerdo de Abastecimiento de Biodiesel para su mezcla con combustibles fósiles en el Territorio Nacional, suscripta el 5 de julio de 2010. Modifícase la Resolución Nº 7/2010, Resolución 554/2010 af 6.7.2010, gentaget i Secretaría de Energía, Resolución 450/2013 af 6.8.2013 og Secretaría de Energía, Acuerdo de Abastecimiento de Biodiesel para su Mezcla con Combustibles Fósiles en el Territorio Nacional. Ratificación, Resolución 660/2015 af 20.8.2015.

([89]) http://www.energia.gob.ar/contenidos/verpagina.php?idpagina=3818, tilgået den 4.9.2018.

(195) Ingen af grupperne af eksporterende producenter i stikprøven fik en kvote og leverede til hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden. Gennemsnitspriserne på hjemmemarkedet forekommer imidlertid at være højere end den gennemsnitlige eksportpris, især for små, mellemstore og store ikke-integrerede biodieselproducenter. Ved at fastsætte prisen på indenlandsk biodiesel på et kunstigt højt niveau forfulgte GOA derfor en prisstøttepolitik over for små og mellemstore biodieselvirksomheder, der solgte på hjemmemarkedet.

(196) Efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet anfægtede GOA den konklusion, at hjemmemarkedsprisen på biodiesel er fastsat på et kunstigt højt niveau.

(197) Kommissionen var uenig. Til at vurdere hjemmemarkedsprisniveauet på biodiesel anvendte Kommissionen offentlige data fra GOA. Disse offentlige data viste, at hjemmemarkedsprisen fastsættes af GOA og således ikke er overladt til markedskræfterne. GOA bestred ikke, at den fastsætter hjemmemarkedspriserne på biodiesel. Desuden viste de offentlige data, at de priser på hjemmemarkedet, som de virksomheder, der havde adgang til dette marked, betalte (dvs. små og mellemstore virksomheder), faktisk var højere end eksportprisen. GOA bestred heller ikke denne prisforskel. Derfor konkluderede Kommissionen, at hjemmemarkedsprisen på biodiesel er fastsat på et kunstigt højt niveau. Denne påstand blev derfor afvist.

(198) Efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet hævdede GOA, at årsagssammenhængen mellem den påståede indkomst- eller prisstøtte og en efterfølgende virkning i form af øget eksport eller nedgang i importen ikke er positivt fastslået, og at de største producenter hindres i at sælge på hjemmemarkedet.

(199) Kommissionen afviste denne påstand. Ved at regulere hjemmemarkedet for biodiesel og kun give en kvote til mindre biodieselvirksomheder etablerede GOA en industri, hvor de største producenter hindres i at sælge på hjemmemarkedet og dermed er helt eksportorienterede, hvorved biodieselindustriens konkurrenceevne på eksportmarkederne fremmes. Tabel 2 i betragtning 209 indeholder desuden data om den argentinske biodieselproduktion siden 2008 (hvor Argentina påbegyndte sin storskalaproduktion) og eksporten af biodiesel. Tabel 2 viser, at indkomststøtten til biodieselindustrien har haft en positiv indvirkning på eksporten i og med, at den er blevet etableret som en eksportorienteret industri og stadig er det den dag i dag.

(200) Som forklaret i betragtning 186-191 havde GOA tydeligvis til hensigt at støtte hele den indenlandske biodieselindustri, uanset om den er hjemmemarkeds- eller eksportorienteret. Ingen af de eksporterende producenter i stikprøven havde imidlertid noget relevant hjemmemarkedssalg i undersøgelsesperioden. Alle de eksporterende producenter i stikprøven forklarede, at med forsyningen fra små og mellemstore virksomheder, der fik kvoter af GOA, var den indenlandske efterspørgsel opfyldt. Den omstændighed, at der blev fastsat en særlig pris for store virksomheder, ændrede ikke ved det forhold, at ingen af de store virksomheder solgte på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden. Ved at hindre biodieselindustrien i at sælge på hjemmemarkedet fremmede GOA således den argentinske biodieselindustris eksportresultater.

(201) Derfor konkluderede Kommissionen, at GOA's hensigt om at støtte etableringen og udviklingen af den argentinske biodieselindustri er åbenlys.

3.2.2.9. Støtteforanstaltninger til biodieselindustrien

(202) Som drøftet i betragtning 186-201 søgte GOA at støtte biodieselindustrien ved at vedtage et sæt af foranstaltninger, herunder eksportafgifter på sojabønner, eksportkvoter på produktionen af andet korn end sojabønner, et forbud mod import af sojabønner i perioden før undersøgelsesperioden og ydelse af subsidier til sojabønneproducenterne i de mest underudviklede provinser i Argentina. Disse foranstaltninger har skabt et kunstigt, opdelt hjemmemarked med lave priser på sojabønner i Argentina til gavn for den indenlandske biodieselindustri. Desuden indførte GOA med loven om biobrændstoffer fra 2006 ([90]) en ordning til fremme af biodieselproduktionen. Som også nævnt i betragtning 191 er denne støtte fortsat selv efter undersøgelsesperioden, hvor GOA sammen med andre myndigheder og aktører nedsatte en fælles arbejdsgruppe for at forbedre den nationale strategi for biodiesel og dens udformning. Kommissionen konkluderer derfor på grundlag af de foreliggende oplysninger, at GOA i de sidste ti år har indført et sæt af foranstaltninger med henblik på at etablere, udvikle og støtte biodieselindustrien.

([90]) Lov 26.093 fra 2006.

3.2.2.10. Det sæt af foranstaltninger, som GOA har vedtaget, anses for at være »enhver form for indkomst- eller prisstøtte« i henhold til artikel XVI i GATT 1994

(203) Med det sæt af foranstaltninger, der beskrives i betragtning 186-201, yder GOA indkomststøtte til biodieselindustrien. Selv om det kunne hævdes, at de foranstaltninger, som GOA har indført over for sojabønneproducenterne, ikke udgør overdragelse og pålæg, hvilket ikke er tilfældet, er Kommissionen af den opfattelse, at de i det mindste ville udgøre reguleringsvilkår, som kunstigt gør det muligt for biodieselproducenterne at opnå sojabønner til lavere priser end dem, der er gældende internationalt. I en beslutning fra GOA fra 2012 ([91]) erkendtes det, at biodieselindustrien har haft fortjenester på op til 25 % i 2012 på grund af det sæt af foranstaltninger, som GOA vedtog.

(204) Desuden har GOA indført obligatoriske blandingskrav, således at brændstofvirksomhederne i Argentina skal indkøbe biodiesel til kunstigt høje priser fastsat af GOA. Som forklaret i afsnit 3.3 udligner Kommissionen ikke biodieselforsyningsaftalerne, eftersom de eksporterende producenter ikke nød godt af denne foranstaltning i undersøgelsesperioden. Det forhold, at ordningen er indført, viser imidlertid, at GOA også yder prisstøtte til biodieselindustrien.

(205) Kommissionen bemærker også, at GOA med loven om biobrændstoffer fra 2006 ([92]) indførte en ordning til fremme af biodieselproduktionen, herunder indrømmelse af incitamenter til at støtte udviklingen af denne industri.

(206) Alle disse foranstaltninger viser, at den argentinske biodieselindustri støttes og stimuleres kunstigt. Dette erkendes også af GOA i en af publikationerne fra Instituto Nacional de Tecnología Agropecuaria, hvori det hedder, at det er sandsynligt, at markedet er kunstigt stimuleret, at det uden statens tilstedeværelse mister økonomisk relevans ([93]), at den differentierede eksportafgift er et klart incitament til at producere biodiesel, og at uden statsstøtte ville biodiesel for virksomheder, der er afhængige af indkøb af olie på markedet, ikke vil være bæredygtig på markedet som den eneste salgsvare ([94]).

(207) Kommissionen konkluderede derfor, at GOA gennem det sæt af foranstaltninger, der er nævnt ovenfor, direkte eller indirekte giver indkomst- eller prisstøtte til biodieselindustrien og dermed bidrager til dens konkurrenceevne.

(208) Desuden er den argentinske biodieselindustri, jf. betragtning 199 og 200, en sektor, der blev etableret som eksportorienteret, og hvor verdensmarkedspriserne er gældende.

(209) Som det fremgår af tabel 2, blev den argentinske biodieselindustri oprindelig etableret som en eksportorienteret industri, hvor næsten hele produktionen af biodiesel især i de første år blev eksporteret og kom ind på de største eksportmarkeder under den generelle præferenceordning med en nulsats ([95]).

Tabel 2

Argentinas produktion og eksport af biodiesel (i ton)

År	Produktion	Samlet eksport	Eksport til Unionen	Eksport (% af produktionen)
2008	711 864	680 219	ikke relevant	96 %
2009	1 179 103	1 142 283	ikke relevant	97 %

([91]) Fælles beslutning nr. 438/2012, 269/2012 og 1001/2012 fra økonomi- og finansministeriet, erhvervsministeriet og ministeriet for føderal planlægning, offentlige investeringer og tjenester.

([92]) Se kapitel II i lov 26.093 af 2006, tilgængeligt på http://servicios.infoleg.gob.ar/infolegInternet/anexos/115000-119999/116299/norma.htm.

([93]) Jorge A. Hilbert, Rodrigo Sbarra, Martin Lopez Amoros, Producción de biodiesel a partir de aceite de soja — Contexto y Evolución Reciente, Instituto Nacional de Tecnología Agropecuaria — Ministerio de Agricultura, Ganadería y Pesca, august 2011, s. 124 (tilgængelig på https://inta.gob.ar/sites/default/files/script-tmp-inta_biodiesel_de_aceite_de_soja_en_argentina.pdf, tilgået den 4.9.2018).

([94]) Jorge A. Hilbert, Rodrigo Sbarra, Martin Lopez Amoros, Producción de biodiesel a partir de aceite de soja — Contexto y Evolución Reciente, Instituto Nacional de Tecnología Agropecuaria — Ministerio de Agricultura, Ganadería y Pesca, august 2011, s. 131 (tilgængelig på https://inta.gob.ar/sites/default/files/script-tmp-inta_biodiesel_de_aceite_de_soja_en_argentina.pdf, tilgået den 4.9.2018).

([95]) Centro de Economía Internacional (CEI) — Udenrigsministeriet i Argentina, Los biocombustibles ya forman parte de las agendas global y hemisférica, 02.2011 (tilgængelig på http://www.cei.gob.ar/userfiles/cei%20NOTA%2012.pdf, tilgået den 4.9.2018).

År	Produktion	Samlet eksport	Eksport til Unionen	Eksport (% af produktionen)
2010	1 820 385	1 342 318	ikke relevant	74 %
2011	2 429 964	1 649 352	ikke relevant	68 %
2012	2 456 578	1 543 094	1 387 667	63 %
2013	1 997 809	1 149 259	478 750	58 %
2014	2 584 290	1 602 695	802 415	62 %
2015	1 810 659	788 226	6 250	44 %
2016	2 659 275	1 626 264	0	61 %
2017	2 871 435 (*)	1 650 119 (*)	638 091	57 %

Kilde: Energiministeriet, GOA og INDEC, GOA — * = beregning.

(210) Støtten til den indenlandske biodieselindustri favoriserede derfor eksport af biodiesel, hvorved biodieselproducenterne var i stand til på illoyal vis at konkurrere med biodieselproducenter i andre lande, der ikke nød godt af lavere inputpriser. Lavere omkostninger medførte højere indkomster, som enten kunne udmøntes i yderligere fortjeneste eller anvendes til at sænke prisen eller begge dele. Den argentinske biodieselindustri har stadig eksportmarkeder, og navnlig EU-markedet, som sit vigtigste fokusområde.

(211) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger var GOA uenig i Kommissionens konklusion om, at et »sæt af foranstaltninger« vedtaget af GOA kan betegnes som »enhver form for indkomst- eller prisstøtte« i henhold til artikel XIV i GATT 1994 og artikel 1.1, litra (a)(2), i SCM-aftalen og føre til en stigning i eksporten af biodiesel.

(212) Da GOA ikke fremlagde nogen yderligere begrundelse for denne påstand, afviste Kommissionen påstanden.

3.2.2.11. Konklusion

(213) Kommissionen konkluderede derfor, at GOA gennem et sæt af foranstaltninger direkte eller indirekte gav indkomst-/prisstøtte til biodieselindustrien, hvilket førte til en stigning i eksporten af biodiesel, jf. grundforordningens artikel 3, nr. 1, litra b).

3.2.2.12. Fordel

(214) Efter at have fastslået, at sættet af foranstaltninger udgør et finansielt bidrag fra GOA i form af overdragelse eller pålæg af funktioner til private organer og/eller indkomst-/prisstøtte, beregnede Kommissionen subsidiebeløbet i form af den fordel, som, det konstateredes, at modtageren havde opnået i undersøgelsesperioden, jf. grundforordningens artikel 3, nr. 2, og artikel 5.

(215) Da de fleste af GOA's foranstaltninger havde til formål kunstigt at sænke hjemmemarkedsprisen på sojabønner med højere indkomster for de argentinske biodieselproducenter til følge, undersøgte Kommissionen, om GOA's støtte til biodieselindustrien medførte en fordel med henvisning til forskellen mellem de priser, som de indenlandske biodieselproducenter betalte, og et benchmark på grundlag af de gældende markedsvilkår i Argentina for sojabønner.

(216) Kommissionen antog, at en sådan forskel resulterede i en højere fortjeneste for de Argentinske biodieselproducenter og dermed i det mindste svarede til fordelene ved GOA's indkomst-/prisstøtte. Denne komparative metode sikrede også, at der ikke var nogen dobbelttælling af andre subsidier, der blev udlignet i forbindelse med denne undersøgelse, og som også yder indkomst-/prisstøtte til de argentinske biodieselproducenter.

(217) Kommissionen beregnede først den vejede gennemsnitlige indkøbspris for sojabønner, som de argentinske producenter i stikprøven betalte i undersøgelsesperioden. Det vejede gennemsnit blev beregnet måned for måned og som leveret af sojabønneproducenterne til biodieselanlægget i Argentina.

(218) Den gennemsnitlige indkøbspris blev baseret på de priser, eksklusive moms, og mængder, der var angivet i de transaktionslister over fakturaer, som blev indleveret af virksomhederne og efterprøvet under kontrolbesøgene.

(219) Det var nødvendigt at sammenligne denne gennemsnitspris med et passende benchmark. Om vederlaget er tilstrækkeligt, afgøres på grundlag af gældende markedsvilkår for den pågældende vare i leveringslandet, dvs. Argentina, herunder pris, kvalitet, disponibilitet, omsættelighed, transport og andre indkøbsbetingelser ([96]), jf. grundforordningens artikel 6, litra d). Dette afspejler artikel 14, litra d), i SCM-aftalen og bør fortolkes og anvendes i lyset heraf.

(220) Sojabønner er en råvare, og sojabønner importeret til Argentina er sammenlignelige med sojabønner dyrket i Argentina. De eksporterende producenter i stikprøven importerede alle sojabønnerne på cif-basis, som i gennemsnit havde samme prisniveau uanset deres oprindelse. De faktiske priser på den import, som blev leveret på cif-vilkår til knusningsanlæggene, lå på samme prisniveau som den verdensmarkedspris, der er angivet som fob Den Mexicanske Golf. Det blev konstateret, at der fandt indkøb sted af sojabønner dyrket i Argentina på en række internationale handelsbetingelser (incoterms). Langt størstedelen af indkøbene af sojabønner dyrket i Argentina blev imidlertid også leveret til indenlandske knusningsanlæg. Importen af sojabønner udgjorde en betydelig mængde af indkøbene hos de eksporterende producenter i stikprøven, nemlig 4,6 %. Disse indkøb var spredt over hundredvis af transaktioner. Selv om de eksporterende producenter i stikprøven havde forskellige leverandører fra en række nabolande, fandtes importprisen gennemsnitligt at være på samme niveau, jf. betragtning 223.

(221) Kommissionen anså derfor de faktiske priser, som de eksporterende producenter i stikprøven betalte for importerede sojabønner, for at afspejle ikke forvredne markedsvilkår i Argentina, herunder de generelt gældende leveringsomkostninger, der er inkluderet i den endelige pris ([97]).

(222) Det forhold, at importen hos de eksporterende producenter i stikprøven ikke blev anvendt til produktion af biodiesel, men til fremstilling af sojabønneolie, ændrer ikke ved denne konklusion, fordi efterspørgslen efter sojabønner til produktion af biodiesel i Argentina i undersøgelsesperioden blev dækket fuldt ud af den indenlandske forsyning af producenterne med sojabønner. Samtidig er der ingen kvalitetsforskel mellem de forskellige sojabønner, som ville gøre de importerede sojabønner uanvendelige til produktion af biodiesel. Kommissionen fandt derfor, at disse indkøb udgør et passende benchmark.

(223) På dette grundlag anvendte Kommissionen den faktiske pris, hvortil de eksporterende producenter i stikprøven importerede sojabønner til Argentina, der alle kom fra nabolande, som den bedst mulige erstatning for ikke forvredne argentinske hjemmemarkedspriser på disse varer. Disse priser lå rent faktisk på samme niveau som verdensmarkedspriserne, i gennemsnit på 6 043 ARS/ton i undersøgelsesperioden.

(224) Kommissionen sammenlignede derefter den pris, som de argentinske producenter betalte for indenlandsk dyrkede sojabønner, med den vejede gennemsnitlige faktiske importpris på sojabønner på månedsbasis. Hele denne import foregik i forbindelse med en midlertidig importordning og var derfor ikke pålagt importafgifter, og den pris, der faktisk blev betalt af de eksporterende producenter i stikprøven, anses for at være passende på de gældende markedsvilkår i Argentina.

(225) Det samlede forskelsbeløb udgør de »besparelser«, som de argentinske biodieselproducenter, der indkøber sojabønner på det forvredne argentinske marked, opnåede i forhold til den pris, som de havde måttet betale i en situation uden forvridninger. I sidste ende udgør dette samlede beløb den fordel, som GOA lod de argentinske producenter opnå i undersøgelsesperioden.

([96]) Se WT/DS436/AB/R United States — Countervailing Measures on Certain Hot-Rolled Carbon Steel Flat Products From India, 8. december 2014, punkt 4.244.

([97]) Se i den forbindelse Appellate Body findings in WT/DS436/AB/R United States — Countervailing Measures on Certain Hot-Rolled Carbon Steel Flat Products From India, 8. december 2014, punkt 4.292-4.322.

(226) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, fordelte Kommissionen disse subsidiebeløb i forhold til den samlede omsætning af den sojabønnebaserede produktion hos de eksporterende producenter i stikprøven i undersøgelsesperioden som behørig nævner, fordi subsidiet udgjorde en fordel for den samlede produktion af sojabønnebaserede varer og ikke kun for den pågældende vare eller den produktion, der var bestemt til eksport.

(227) For perioden efter undersøgelsesperioden vedtog GOA dekret 1343/2016 ([98]), der fastsætter satsen for eksportafgiften på sojabønner og sojabønneolie. Satsen nedsættes fra den 1. januar 2018 til den 31. december 2019 med 0,5 % hver måned. Som følge heraf vil eksportafgiften på sojabønner være nedsat til 18 % ved udgangen af 2019.

(228) Den 3. september 2018 vedtog GOA dekret 793/2018 ([99]), der fastsætter satsen for eksportafgiften på sojabønner til 18 % fra og med den dag, men gennemfører en supplerende eksportafgift på 4 ARS pr. eksporteret USD, hvorved afgiften beregnes ud fra fob-værdien af de eksporterede sojabønner udtrykt i USD. Dette viser, at GOA til enhver tid kan beslutte at ændre niveauet for eksportafgiften.

(229) Hændelser efter Kommissionens beslutning om ikke at indføre midlertidige foranstaltninger i september 2018 bekræfter yderligere, at GOA er bemyndiget til at justere eksportafgiftsordningen regelmæssigt. Navnlig var loftet på 12 % for den samlede eksportafgift, som blev indført ved dekret i september, allerede steget til 33 % i loven om vedtagelse af budgettet for 2019, og et sådant loft kan forblive i kraft indtil udgangen af 2020 ([100]).

(230) Kommissionen konkluderer derfor, at der fortsat vil blive givet en fordel efter undersøgelsesperioden i overensstemmelse med grundforordningens artikel 15, stk. 1, andet punktum.

(231) Efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet hævdede GOA og CARBIO, at benchmarket for importerede sojabønner ikke afspejler markedsvilkårene i Argentina.

(232) GOA's argument om, at importprisen afspejler et alternativt markedsbenchmark, viser en forkert fortolkning af kendsgerningerne. Kommissionen anvendte nemlig som benchmark den importpris på sojabønner, der faktisk var betalt af de eksporterende producenter i stikprøven. Kommissionen anså denne pris for at være et passende benchmark af den særlige grund, at denne pris afspejlede markedsvilkårene i Argentina — upåvirket af GOA's foranstaltninger (som efterprøvet ved at sammenligne disse importpriser med de internationale priser). Kommissionen fandt cif-importprisen passende, da denne afspejlede prisen på knusningsanlægget, beliggende på havnen.

(233) Kommissionen anerkendte, at benchmarket bør tage hensyn til enhver komparativ fordel i det aktuelle land. Hverken GOA eller CARBIO underbygger eller fremlægger beviser til støtte for påstanden om, at det valgte nationale benchmark ikke afspejler markedsvilkårene i Argentina. Disse påstande blev derfor afvist.

(234) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger var GOA og CARBIO uenige i, at den pris, der blev betalt for importerede sojabønner, udgjorde et passende benchmark, da den ikke afspejlede markedsvilkårene i Argentina.

(235) Kommissionen forklarede indgående i betragtning 220 og 232-233, hvorfor den anså de importerede sojabønner for både at være repræsentative og indkøbt på de gældende markedsvilkår i Argentina. Da hverken GOA eller CARBIO fremlagde bevismateriale for deres uenighed i denne konklusion, afviste Kommissionen påstanden.

(236) Efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet hævdede de eksporterende producenter i stikprøven, at en benchmarkpris, der er baseret på prisen for samme råvare i en helt anden region, er upålidelig. Kommissionen bemærkede, at de eksporterende producenter i stikprøven kun importerede sojabønner fra nabolandene. Derfor var disse data den nærmeste erstatning for en ikke forvredet pris i Argentina i en situation uden GOA's støtte og de mest pålidelige. Denne påstand blev derfor afvist.

(237) Efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet hævdede CARBIO endvidere, at eftersom eksportafgiften på sojabønner er blevet nedbragt fra 30 % til 18 %, indebærer den ikke længere nogen fordel.

([98]) Dekret 1343/2016 fra agroindustriministeriet, Derecho de exportación. Alícuota — Modificación, 2.1.2017.
([99]) Dekret 793/2018, Poder Ejecutivo Nacional, Derechos de exportación — Modificación, 3.9.2018.
([100]) https://www.minhacienda.gob.ar/onp/presupuestos/2019, Proyecto de Ley, Articulo 83.

(238) Kommissionen bemærkede, at CARBIO's forståelse af niveauet for eksportafgiften er ukorrekt. Dekret 793/2018 fastsatte niveauet for eksport til 18 %, men gennemførte også en yderligere eksportafgift på 12 % med et loft på 4 ARS pr. eksporteret USD. Det betyder i realiteten, at eksportafgiften blev fastsat til omkring 28 % i forhold til 30 % i undersøgelsesperioden.

(239) Kommissionen bemærkede, at denne ændring fandt sted efter undersøgelsesperioden vedrørende subsidier. I henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 1, tages oplysninger, som vedrører en periode, der ligger senere end undersøgelsesperioden, normalt ikke i betragtning. CARBIO fremlagde ikke nogen tvingende grunde til, at disse oplysninger skulle tages i betragtning.

(240) Endvidere fremlagde CARBIO ingen beviser for sin påstand om, at enhver påstand om subsidie eller fordel som følge af eksportafgiften på sojabønner ikke længere er berettiget. Kommissionen konkluderede, at et lille fald på omkring 2 % i eksportafgiften på sojabønner ikke påviste, at subsidierne ikke længere giver de berørte eksportører nogen fordel. Kommissionen fandt, at enhver virkning af en yderligere nedsættelse eller afskaffelse af eksportafgiften på sojabønner bør undersøges som led i en fornyet undersøgelse, ikke i forbindelse med den nuværende undersøgelse.

(241) CARBIO fremførte også, at en eventuel påstået fordel for de argentinske producenter af forhøjelsen af afgiften på sojabønner ville blive udlignet af forhøjelsen af den direkte eksportafgift på biodiesel og derfor ifølge grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra b), burde fratrækkes det samlede beregnede subsidiebeløb.

(242) CARBIO fremlagde ingen dokumentation for, at eksportafgiften på biodiesel, som blev eksporteret til Unionen, blev indført specielt med henblik på at udligne subsidierne, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra b). CARBIO påviste heller ikke, hvordan den faktiske eksportafgift på biodiesel udligner støtten som følge af GOA's foranstaltninger, herunder gennem eksportafgiften på sojabønner. Kommissionen afviste derfor påstanden.

(243) CARBIO fremsatte særskilt yderligere bemærkninger vedrørende ændringerne i eksportafgiftsordningen efter udgangen af undersøgelsesperioden, herunder stigningen i eksportafgiften på biodiesel og ændringerne i eksportafgiften på sojabønner. Kommissionen afviste påstanden om, at disse ændringer gjorde nogen forskel i forhold til Kommissionens konklusioner.

(244) For det første har den eksportafgift på biodiesel, der blev indført efter udløbet af undersøgelsesperioden, ikke haft nogen klar indvirkning på omfanget af den fordel, som biodieselproducenterne nød godt af ved at blive forsynet med sojabønner mod utilstrækkeligt vederlag.

(245) For det andet er der stadig en eksportafgift på sojabønner, og der er ikke fremlagt beviser for, at prisen på sojabønner i Argentina er steget efter undersøgelsesperioden, hvorved omfanget af fordelen teoretisk er blevet lavere.

(246) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger understregede GOA, at artikel 81 i budgetloven ikke forhøjer loftet for den samlede eksportafgift, der blev indført ved dekret 783/2018 i september, til 33 %, da artikel 83 fastsatte grænsen for eksportafgiftssatsen til 30 % af den afgiftspligtige værdi eller den officielle fob-pris.

(247) Selv om eksportafgiften var begrænset til 30 %, er Kommissionens konklusion om, at der fortsat vil blive givet en fordel efter undersøgelsesperioden i overensstemmelse med grundforordningens artikel 15, stk. 1, andet punktum, stadig gældende.

(248) Efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet fremsatte de eksporterende producenter i stikprøven bemærkninger til beregningen af fordelen ved leveringen af sojabønner mod utilstrækkeligt vederlag. Disse bemærkninger var virksomhedsspecifikke og vedrørte hovedsagelig skrive- og regnefejl eller yderligere krav om justeringer.

(249) Fundne skrive- og regnefejl blev rettet, f.eks. ved at indsætte transaktioner med en kvantitet på nul for at sikre, at prisen per indkøbt kg var korrekt. Hvis en virksomhed anmodede om, at data, der var blevet efterprøvet, blev ændret efter efterprøvelse af dem under kontrolbesøget, blev en sådan anmodning imidlertid afvist, eftersom Kommissionen ikke var i stand til at bekræfte nøjagtigheden af de nye ikke efterprøvede data.

(250) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremsatte de to eksporterende producenter, der havde anmodet om, at efterprøvede data blev ændret igen, samme påstand, og denne blev igen afvist af de samme grunde som før.

(251) Ved en høring efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet hævdede CARBIO, at Kommissionen ved beregningen af fordelen burde afvise disse indkøb af sojabønner hos forretningsmæssigt forbundne virksomheder med henblik på beregningen af indkøbsprisen i Argentina. Kommissionen bemærkede, at de eksporterende producenters indkøb af sojabønner i Argentina i undersøgelsesperioden fandt sted både hos forretningsmæssigt forbundne og ikke forretningsmæssigt forbundne leverandører, og at priserne var de samme. Dette er et klart tegn på, at indkøb hos forretningsmæssigt forbundne leverandører skete på armslængdevilkår. Kommissionen så derfor ingen grund til ikke at anvende disse transaktioner til at beregne fordelen for biodieselproducenten, som blev beregnet på grundlag af månedlige gennemsnit pr. kg indkøbte sojabønner. Denne påstand blev derfor afvist.

3.2.2.13. Specificitet

(252) GOA's sæt af foranstaltninger var rettet mod visse industrier, herunder den indenlandske biodieselindustri. Selv om forvridningerne, for så vidt angår sojabønner, også kommer andre downstreamvarer end biodiesel til gode, er det kun visse erhvervsgrene i Argentina, der kan nyde godt af denne fordel, nemlig dem i sojaværdikæden. Selv om GOA's støtte til biodiesel i form af en række foranstaltninger også ydes til andre biobrændstoffer, er disse foranstaltninger desuden begrænset til en gruppe af virksomheder eller industrier. De er derfor specifikke i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a).

(253) Efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet hævdede CARBIO, at foranstaltningerne ikke er begrænset til biodieselindustrien og derfor ikke er specifikke. CARBIO gentog denne påstand efter den endelige fremlæggelse af oplysninger uden at fremlægge nye beviser. Kommissionen var af den opfattelse, at de iboende egenskaber ved den leverede vare, sojabønner, begrænser dens mulige anvendelse til kun at omfatte visse virksomheder ([101]). Derfor afviste Kommissionen CARBIO's påstand om, at subsidiet ikke er specifikt for biodieselindustrien.

3.2.3. *Konklusion*

(254) Kommissionen fandt, at GOA gennem et sæt af foranstaltninger ydede støtte til biodieselindustrien, herunder gennem levering af sojabønner mod utilstrækkeligt vederlag. GOA gav modtagerne en fordel, som er specifik, hvilket svarer til et udligningsberettiget subsidie.

(255) Efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet hævdede CARBIO, at Kommissionen udelukkende baserede sig på eksportafgiften på sojabønner for at nå til sin konklusion vedrørende finansielt bidrag og/eller indkomst- og prisstøtte.

(256) Kommissionen var uenig. Efter indledningen af denne undersøgelse konstaterede Kommissionen, at GOA anvendte andre værktøjer (ud over eksportafgiften på sojabønner), der ville blive undersøgt som led i GOA's støtte til biodieselindustrien ([102]). Som forklaret tidligere betragtede Kommissionen eksportafgiften som et af de instrumenter til levering af sojabønner mod utilstrækkeligt vederlag på det argentinske hjemmemarked, der udgør et udligningsberettiget subsidie. De øvrige foranstaltninger truffet af GOA viser, at GOA pålagde sojabønneproducenterne at sælge deres sojabønner til en kunstigt lav pris til biodieselindustrien, og at GOA derfor havde en klar hensigt om at støtte den indenlandske biodieselindustri.

(257) Selv om Kommissionen fandt, at nogle af de øvrige påståede subsidier i klagen ikke udgjorde et udligningsberettiget subsidie i undersøgelsesperioden (navnlig biodieselforsyningsaftalen eller visse afgiftsfritagelser), udgjorde de en integrerende del af det sæt af foranstaltninger, der havde til formål at støtte biodieselindustrien, og

([101]) Panelrapport, United States — Final Countervailing Duty Determination with Respect to Certain Softwood Lumber from Canada, WT/DS257/R and Corr.1, vedtaget 17. februar 2004, som ændret ved Appelorganets Rapport WT/DS257/AB/R, punkt 7.116. Se også Appelorganets Rapport WT/DS436/AB/R United States — Countervailing Measures on Certain Hot-Rolled Carbon Steel Flat Products from India, 8. december 2014, punkt 4398.

([102]) Se notat om tilstrækkeligheden af beviserne, 30. januar 2018, s. 6 (Disse elementer vil blive undersøgt i forbindelse med undersøgelsen. I denne fase finder Kommissionen imidlertid, at der er tilstrækkelige beviser, der kunne tyde på, at der forekommer et udligningsberettiget subsidie. Navnlig eksportafgifterne synes at være et af de værktøjer, der er udtænkt af GOA for at pålægge sojabønne- og sojabønneolieproducenterne at levere deres input til biodieselproducenterne. GOA synes også at give inputleverandørerne incitamenter til at opretholde deres høje produktion kunstigt til gavn for biodieselproducenterne) og s. 14 (Hvis klagen ikke indeholder tilstrækkelige beviser for et bestemt subsidie eller subsidieprogram, forbeholder Kommissionen sig ret til at undersøge dem i forbindelse med denne sag i overensstemmelse med grundforordningens artikel 10, stk. 7).

understregede forekomsten af indkomst-/prisstøtte til biodieselindustrien. Med andre ord benægter det forhold, at visse subsidier ikke blev konstateret anvendt af de eksporterende producenter i stikprøven i undersøgelsesperioden, ikke forekomsten af GOA's sæt af foranstaltninger til støtte for den indenlandske biodieselindustri.

(258) Kommissionen undersøgte alt tilgængeligt bevismateriale i forbindelse med denne undersøgelse til støtte for sine konklusioner. Som appelorganet erkendte i US — Countervailing Duty Investigation on DRAMS, *er det usandsynligt, at enkelte indirekte beviser kan fastslå overdragelse eller pålæg; betydningen af enkelte beviser bliver først klar, når de ses i sammenhæng med andre beviser* ([103]).

(259) Derfor vurderede Kommissionen ikke alene eksportafgiften på sojabønner, men et sæt af GOA's foranstaltninger til støtte for biodieselindustrien, og i den proces lagde Kommissionen alle beviser, direkte og indirekte, sammen for at nå frem til den konstatering, at der ud fra de samlede beviser forekom overdragelse eller pålæg i forhold til private organer og/eller indkomst-/prisstøtte.

3.2.4. *Beregning af subsidiebeløbet*

(260) Den fastsatte subsidiesats med hensyn til dette sæt af foranstaltninger i undersøgelsesperioden for de eksporterende producenter i stikprøven er på:

Tabel 3

GOA's støtte til biodieselindustrien

Virksomhed/gruppe	Subsidiesats
LDC Argentina SA	26,14 %
Group Renova	25,05 %
Group T6	33,15 %

3.3. Mandat fra regeringen til indkøb af indenlandsk produceret biodiesel mod mere end tilstrækkeligt vederlag og/eller indkomst- eller prisstøtte (biodieselforsyningsaftale)

3.3.1. *Indledning*

(261) Klageren hævder, at GOA har indgået biodieselforsyningsaftaler (»aftaler«) med biodieselproducenterne i Argentina, jf. kapitel II i lov om biobrændstoffer fra 2006 (lov nr. 26.093 af 2006) ([104]). Disse aftaler blev udformet for at sikre biodiesel til hjemmemarkedet i betragtning af det gældende blandingsmandat i perioden siden 2010. Dette mandat pålægger blandingsvirksomhederne at indkøbe biodiesel og blande den med mineralsk diesel før salg.

(262) GOA fastsatte individuelle og kollektive kvoter for biodiesel til forsyning af hjemmemarkedet, og klageren påstår, at parterne i aftalerne omfatter eksporterende producenter i stikprøven som f.eks. LDC, Vicentin og Renova.

(263) Aftalerne fastlægger, at producenter med kvoter er forpligtet til at forsyne blandingsvirksomhederne med biodiesel til en pris, som GOA fastsætter, på et niveau, som bevidst sikrer, at producenternes produktionsomkostninger er dækket, og at der er en fortjeneste.

(264) Ud fra fastsættelsen af en kunstigt høj pris og mængde, der skal leveres af producenterne til blandingsvirksomhederne, hævder klageren, at dette er et udligningsberettiget subsidie.

([103]) Appelorganets Rapport, US — DRAMs, punkt 154.
([104]) Lov 26.093 af 12. maj 2006. Régimen de Regulación y Promoción para la Producción y Uso Sustentables de Biocombustibles. Autoridad de aplicación. Funciones. Comisión Nacional Asesora. Habilitación de plantas productoras. Mezclado de Biocombustibles con Combustibles Fósiles. Sujetos beneficiarios del Régimen Promocional. Infracciones y sanciones.

3.3.2. *Konklusioner af undersøgelsen*

(265) Kommissionen konstaterede i løbet af sin undersøgelse, at der ikke var undertegnet nogen biodieselforsyningsaftale siden kalenderåret 2015. Aftalen fra 2015 var ikke blevet forlænget og var ikke længere i kraft.

(266) I henhold til lov nr. 26.093 af 2006 er ministeriet for energi og minedrift imidlertid som håndhævende myndighed for den gældende blandingsmandatordning fortsat med at tildele kvoter og fastsætte den pris, som blandingsvirksomhederne skal indkøbe biodiesel til. Dette er faktisk sket, uden at der findes en biodieselforsyningsaftale.

(267) I undersøgelsesperioden tildelte ministeriet for energi og minedrift kvoter på grundlag af den beregnede efterspørgsel til virksomheder i Argentina med en kapacitet på op til 50 000 ton biodiesel pr. år.

(268) Ingen af de eksporterende producenter i stikprøven fik tildelt en kvote i undersøgelsesperioden.

3.3.3. *Konklusion*

(269) Da ingen af de eksporterende producenter i stikprøven fik tildelt en kvote i undersøgelsesperioden, var der ingen af disse virksomheder, som solgte biodiesel på hjemmemarkedet gennem den kvoteordning, der var gældende i undersøgelsesperioden. Desuden var der ingen biodieselforsyningsaftale i kraft i undersøgelsesperioden, for så vidt angår de eksporterende producenter. Derfor var der ingen fordel i forbindelse med nogen kvoteordning for de eksporterende producenter i stikprøven i undersøgelsesperioden.

3.4. **Ydelse af lån og eksportfinansiering på præferencevilkår og præferencelån**

3.4.1. *Indledning*

(270) Klageren gjorde gældende, at Banco de la Nación Argentina (»BNA«) er en af landets største banker og fuldstændig statsejet. Denne bemærkede, at GOA reelt forvalter BNA til daglig gennem sin beføjelse til at udnævne alle bestyrelsesmedlemmerne.

(271) Klageren påstod, at BNA låner penge ud til mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder til investeringer og driftskapital, og at disse lån ydes til præferencesatser.

3.4.2. *Konklusioner af undersøgelsen*

(272) Under kontrolbesøget hos GOA anmodede Kommissionen om oplysninger om alle de lån, der blev ydet af BNA og andre offentligt ejede banker, og om lånebetingelserne og rentesatsen.

(273) De lån, der blev ydet til virksomhederne i stikprøven, blev undersøgt og sammenlignet med lån, som ydes af privatejede banker, for at se, om der blev ydet lån på præferencevilkår. Dette blev undersøgt, for så vidt angår rentesatser og lånebetingelser.

(274) Der blev ikke fundet bevis for lån på præferencevilkår til de eksporterende producenter i stikprøven i undersøgelsesperioden.

3.4.3. *Konklusion*

(275) Kommissionen konkluderede, at der ikke blev ydet lån på præferencevilkår til de eksporterende producenter i stikprøven i undersøgelsesperioden.

3.5. **Indtægter, som staten giver afkald på, eller som ikke opkræves, i henhold til loven om biobrændstoffer fra 2006**

3.5.1. *Indledning*

(276) Klageren påstod, at artikel 15 i loven om biobrændstoffer fra 2006 ([105]) giver producenter af biobrændstoffer mulighed for at nedsætte det beskatningsgrundlag, som den formodede minimumsindkomstskat beregnes ud fra. Klageren hævdede også, at samme lovs artikel 15.1 tillader fremskyndet afskrivning af investeringsgoder.

([105]) Biocombustibles Ley 26.093 Régimen de Regulación y Promoción para la Producción y Uso Sustentables de Biocombustibles. Autoridad de aplicación. Funciones. Comisión Nacional Asesora. Habilitación de plantas productoras. Mezclado de Biocombustibles con Combustibles Fósiles. Sujetos beneficiarios del Régimen Promocional. Infracciones y sanciones.

3.5.2. *Konklusioner af undersøgelsen*

(277) Undersøgelsen viste, at ingen af de eksporterende producenter i stikprøven nød godt af de fordele, der var fastsat i artikel 15 i loven om biobrændstoffer i undersøgelsesperioden.

3.5.3. *Konklusion*

(278) Nævnte foranstaltning blev ikke anvendt i undersøgelsesperioden af de eksporterende producenter i stikprøven, og Kommissionen konkluderede derfor, at den ikke behøvede at blive udlignet.

3.6. **Afgiftsfritagelser fra provinsen Córdobas side**

3.6.1. *Retsgrundlag*

(279) Klageren påstod, at provinsen Córdoba ydede biodieselindustrien afgiftsfritagelser i henhold til provinslov nr. 9.397 ([106]), der blev vedtaget i 2007. Loven fastslår, at projekter godkendt af den håndhævende myndighed med henblik på produktion, udvikling og bæredygtig anvendelse af biobrændstoffer, vil blive fritaget for betaling af afgifter i 15 år.

3.6.2. *Konklusioner af undersøgelsen*

(280) Undersøgelsen viste, at afgiftsfritagelserne var tilgængelige for producenter af biobrændstoffer i provinsen Córdoba. I henhold til afsnit 5 og 6 i provinslov nr. 9.397 er projekter med henblik på produktion, udvikling og bæredygtig anvendelse af biobrændstoffer fritaget for afgifter til provinsen. Kommissionen fandt intet bevis for, og de berørte parter påstod heller ikke, at de afgiftsfritagelser, der ydes gennem provinslov nr. 9.397 specifikt til biodieselindustrien, indgår i en bredere ordning af afgiftsfritagelser, som er alment tilgængelige i provinsen Córdoba.

3.6.3. *Konklusion*

(281) Virksomheder i provinsen Córdoba, der producerer biodiesel, fritages i 15 år for indkomstskat, stempelafgift, ejendomsskat, bidrag til fonden til finansiering af uddannelsessystemet og bidrag til fonden til finansiering af infrastrukturarbejder. Nævnte afgiftsfritagelser er rettet mod indenlandske virksomheder, der producerer biodiesel, som fastsat i provinslov nr. 9.397. Selv om en af de eksporterende producenter i stikprøven var beliggende i provinsen Córdoba, producerede denne ikke biodiesel i den provins. De øvrige eksporterende producenter i stikprøven var ikke beliggende i den pågældende provins. Derfor konkluderede Kommissionen, at de eksporterende producenter i stikprøven ikke benyttede sig af afgiftsfritagelsen i undersøgelsesperioden.

3.7. **Afgiftsfritagelser fra provinsen Buenos Aires' side**

3.7.1. *Retsgrundlag*

(282) Klageren påstod, at provinsen Buenos Aires indførte provinslov 13.719, som tilslutter sig loven om biobrændstoffer fra 2006, med henblik på at fritage støttemodtagerne for betaling af afgifter, hvis de betragtes og er registreret som producenter af biobrændstoffer i henhold til loven af 2006.

3.7.2. *Konklusioner af undersøgelsen*

(283) Undersøgelsen viste, at afgiftsfritagelserne var tilgængelige for producenter af biobrændstoffer i provinsen Buenos Aires. Ingen af de eksporterende producenter af biodiesel i stikprøven var beliggende i provinsen.

3.7.3. *Konklusion*

(284) Kommissionen konstaterede, at ingen af de eksporterende producenter i stikprøven benyttede sig af de afgiftsfritagelser, der er fastsat i provinslov 13.719, i undersøgelsesperioden.

([106]) Ley no 9397 Adhesion de la provincia a ley nacional no 26.093, y declaración de interés publico de la promoción de la producción, procesamiento y uso sustentable de biocombustibles.

3.8. **Provinsen Santiago del Esteros erhvervsfremme- og udviklingssystem — provinslov nr. 6.750**

3.8.1. *Retsgrundlag*

(285) Klageren påstod, at virksomhederne i provinsen Santiago del Estero kunne benytte sig af en række afgiftsfordele og -fritagelser inden for rammerne af provinslov nr. 6.750, som blev vedtaget i 2005.

3.8.2. *Konklusioner af undersøgelsen*

(286) Ingen af de eksporterende producenter i stikprøven var beliggende i provinsen.

3.8.3. *Konklusion*

(287) Kommissionen konstaterede, at ingen af de eksporterende producenter i stikprøven benyttede sig af de foranstaltninger, der er fastsat i provinslov nr. 6.750, i undersøgelsesperioden.

3.9. **Aftale om kommunal skat mellem Louis Dreyfus Argentina og General Lagos kommune**

3.9.1. *Indledning*

(288) Klageren påstod, at der findes en aftale om kommunal skat mellem den eksporterende producent Louis Dreyfus Argentina og General Lagos kommune. Aftalen blev offentliggjort i bekendtgørelse 26/2016 ([107]). Aftalen går ud på, at Louis Dreyfus Argentina betaler et fast månedligt beløb til General Lagos kommune i stedet for at betale en procentsats (0,5 %) af sine bruttoindtægter.

3.9.2. *Konklusioner af undersøgelsen*

(289) Undersøgelsen viste, at aftalen stadig var i kraft i undersøgelsesperioden ([108]). Under drøftelser med repræsentanter for General Lagos kommune konstaterede Kommissionen, at aftalen var gældende indtil 2020.

(290) Under kontrolbesøget hos LDC i Buenos Aires kontrollerede Kommissionen LDC's betaling af kommunal skat og beregningen af den skat, der skulle have været betalt, hvis aftalen ikke var trådt i kraft. Kommissionen konstaterede, at det beløb, som LDC betalte til kommunen for 2017, var højere end det beløb, som LDC skulle have betalt efter de almindelige skatteregler.

3.9.3. *Konklusion*

(291) Derfor fandt Kommissionen, at LDC ikke benyttede denne foranstaltning i undersøgelsesperioden.

3.10. **Nedsættelse af afgiftssatsen inden for rammerne af »Pacto Fiscal« (dekret 14/1994)**

3.10.1. *Indledning*

(292) Klageren hævder, at Pacto Fiscal, som offentliggjort ved dekret 14/1994, indeholder bestemmelser om afgiftsfritagelser. Pacto Fiscal eller Pacto Federal para el Empleo, la Producción y el Crecimiento, der blev indgået mellem forbundsstaten og provinserne, var en aftale mellem provinserne og den nationale regering, som fastlagde visse principper for provinsernes afgiftspolitik.

3.10.2. *Konklusioner af undersøgelsen*

(293) Pacto Fiscal er en rammeaftale, hvis principper gennemføres ved en provinslov. Kommissionen fandt derfor, at selve Pacto Fiscal var blevet gennemført ved de provinsafgiftsordninger, som allerede er blevet drøftet.

3.10.3. *Konklusion*

(294) Kommissionen konstaterede derfor ikke nogen særskilt fordel i forbindelse med denne foranstaltning. Som andre foranstaltninger om indførelse af afgiftsfritagelser for den indenlandske biodieselindustri er denne foranstaltning alligevel relevant, da den indgår i GOA's sæt af foranstaltninger med henblik på at støtte denne erhvervsgren.

([107]) Ordenanza 26/2016, General Lagos, af 16. juni 2016.
([108]) Artikel 2 i Ordenanza 26/2016, General Lagos, af 16. juni 2016. Under kontrolbesøget hos virksomheden efterprøvede Kommissionens tjenestegrene gyldigheden af aftalen ved at bekræfte de skyldige beløb.

3.11. **Fritagelse i forbindelse med fast ejendom i henhold til industriloven i Santa Fe: fritagelse for at betale ejendomsskat i henhold til provinslov nr. 8.478/1979 (artikel 4) om erhvervsfremme. Afgiftsfritagelser fra provinsen Santa Fes side; Artikel 183.29 i Santa Fes lov om fritagelse for stempelafgift og artikel 127 i Santa Fes lov om fritagelse for omsætningsafgift ved eksportsalg**

3.11.1. *Indledning*

(295) Klageren hævdede, at provinsen Santa Fe indrømmede den indenlandske biodieselindustri en række afgiftsfritagelser ved provinslov nr. 8.478, artikel 183.29 og artikel 127, og Santa Fes provinslov nr. 12.692 ([109]).

3.11.2. *Konklusioner af undersøgelsen*

(296) Undersøgelsen viste, at lov nr. 8.478, artikel 183.29 og artikel 127, var blevet afløst eller på anden måde erstattet af provinslov nr. 12.692. Provinslov nr. 12.692 indeholder fritagelser for provinsafgifter for indenlandske virksomheder, der er involveret i forskning, udvikling, udvinding, produktion og anvendelse af produkter i forbindelse med vedvarende energi, navnlig produktion af biodiesel. Produktion af biobrændstoffer er nævnt specifikt i artikel 5, litra d), i provinslov nr. 12.692. Kommissionen fandt ingen beviser for, og de berørte parter påstod heller ikke, at de afgiftsfritagelser, der ydes gennem nævnte foranstaltning specifikt til en kategori af virksomheder, herunder biodieselindustrien, indgår i et bredere program af afgiftsfritagelser, som er alment tilgængelige i provinsen Santa Fe.

3.11.3. *Konklusion*

(297) Virksomheder, der producerer biodiesel, og som er beliggende i provinsen Santa Fe, nyder i 15 år godt af fritagelse for indkomstskat, stempelafgift, ejendomsskat og motorkøretøjsafgifter. Nævnte afgiftsfritagelse er rettet mod indenlandske virksomheder, der producerer biodiesel, som fastsat i provinslov nr. 12.692. Afgiftsfritagelsen er derfor et subsidie som følge af indtægter, som GOA giver afkald på, og retligt specifik for visse erhvervsgrene, herunder den indenlandske biodieselindustri. Den er derfor en fordel ved et udligningsberettiget subsidie.

3.11.4. *Beregning af subsidiebeløbet*

(298) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet ud fra den fordel, som modtagerne havde opnået i undersøgelsesperioden. Denne fordel blev beregnet som forskellen mellem den samlede afgift, der skal betales i henhold til den normale afgiftssats, og den samlede afgift, der faktisk blev betalt i undersøgelsesperioden af de eksporterende producenter i stikprøven.

(299) Efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet og de ledsagende beregninger for de eksporterende producenter i stikprøven samt efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede to af virksomhederne, at fordelingsgrundlaget burde være anderledes (over den samlede omsætning af sojabønnebaserede varer eller over omsætningen ved alle industrielle aktiviteter i provinsen Santa Fe). Da virksomhederne kun fik afgiftsfritagelse på grund af deres biodieselproduktion, anså Kommissionen denne fritagelse for at være specifik for produktionen af biodiesel og konkluderede derfor, at denne fritagelse kun burde tildeles omsætningen af biodiesel og ikke virksomhedens samlede omsætning. Denne påstand blev derfor afvist.

Tabel 4

Udeblevne indtægter på provinsniveau i henhold til provinsen Santa Fes love

Virksomhed/gruppe	Subsidiesats
LDC Argentina SA	0,06 %
Group Renova	2,15 %
Group T6	0,28 %

([109]) Ley no 8.478 Santa Fe, Registrada bajo el no 12.692, la Legislatura de la Provincia de Santa Fe.

3.12. **Konklusion vedrørende subsidiering**

(300) Kommissionen beregnede det udligningsberettigede subsidiebeløb i henhold til grundforordningens bestemmelser for de eksporterende producenter i stikprøven ved at undersøge hvert enkelt subsidie eller subsidieprogram og lagde disse tal sammen med henblik på at beregne et samlet subsidiebeløb for hver enkelt eksporterende producent i undersøgelsesperioden. Med henblik på at beregne den samlede subsidiering beregnede Kommissionen først den procentvise subsidiering, nemlig subsidiebeløbet som en procentsats af virksomhedens samlede omsætning. Denne procentsats blev derefter anvendt til at beregne det subsidie, der blev ydet til eksport af den pågældende vare til Unionen i undersøgelsesperioden. Derefter blev subsidiebeløbet pr. ton af den pågældende vare, som blev eksporteret til Unionen i undersøgelsesperioden, beregnet og nedenstående margener beregnet som en procentdel af cif-værdien (omkostninger, forsikring og fragt) af samme eksport pr. ton.

(301) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 15, stk. 3, beregnedes det samlede subsidiebeløb for de samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgår i stikprøven, på grundlag af det samlede vejede gennemsnitlige udligningsberettigede subsidiebeløb for de samarbejdsvillige virksomheder i stikprøven med undtagelse af ubetydelige beløb og det subsidiebeløb, der er fastsat for varer, der er omfattet af bestemmelserne i grundforordningens artikel 28, stk. 1.

(302) Kommissionen så dog ikke bort fra konklusionerne vedrørende GOA's støtte til biodieselindustrien, selv om den delvis måtte basere sig på de foreliggende faktiske oplysninger for at fastslå forekomsten af subsidier.

(303) Kommissionen konstaterede da også, at de foreliggende faktiske oplysninger, der blev anvendt i disse tilfælde, ikke i væsentlig grad påvirkede de oplysninger, der var nødvendige for at bestemme omfanget af subsidieringen på en retfærdig måde, da Kommissionen benyttede importdataene fra de eksporterende producenter i stikprøven. Eksportører, der ikke var blevet anmodet om at samarbejde i forbindelse med undersøgelsen, bliver ikke skadet ved denne tilgang ([110]).

(304) I betragtning af den udbredte samarbejdsvilje hos de argentinske eksporterende producenter blev beløbet for »alle andre virksomheder« fastsat til niveauet for det højeste beløb, der var blevet fastsat for virksomhederne i stikprøven. Beløbet for »alle andre virksomheder« finder anvendelse på de virksomheder, som ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen.

(305) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede alle de eksporterende producenter, at Kommissionen burde beregne subsidiebeløbene ved at tage hensyn til eksportafgiften på biodiesel som en udligning af fordelen ved eksportafgiften på sojabønner. Dette blev afvist af Kommissionen, da der ikke var noget bevis for, at GOA indførte en eksportafgift på biodiesel for at »udligne« fordelen ved sojabønner leveret mod utilstrækkeligt vederlag.

(306) De samme eksportvirksomheder anmodede også om en justering for antidumpingtold. Kommissionen fandt, at der ikke var noget retsgrundlag for at indrømme denne justering, da der ikke er noget bevis for, at antidumpingtold kan udligne subsidier til eksporterende producenter. Under alle omstændigheder blev denne påstand afvist, fordi de eksporterende producenter rent faktisk ikke betalte antidumpingtold i UP.

Tabel 5

Udligningsberettiget subsidiebeløb

Virksomhed/gruppe	Udligningsberettigede subsidiebeløb
LDC Argentina SA	26,2 %
Group Renova	27,2 %
Group T6	33,4 %
Andre samarbejdsvillige virksomheder	28,2 %
Alle andre virksomheder	33,4 %

([110]) Se også, på tilsvarende måde, WT/DS294/AB/RW, US — Zeroing (artikel 21.5 i DSU), Appelorganets Rapport af 14. maj 2009, punkt 453.

4. SKADE

4.1. Definition af EU-erhvervsgrenen og EU-biodieselproduktionen

(307) I undersøgelsesperioden var der 54 producenter i Unionen, som var medlemmer af EBB, og yderligere 196 kendte producenter, som ikke var medlemmer, der fremstillede samme vare. Alle disse producenter udgør »EU-erhvervsgrenen« som omhandlet i grundforordningens artikel 9, stk. 1.

(308) Som anført i betragtning 19 udtog Kommissionen en foreløbig stikprøve på tre EU-producenter, som tegnede sig for 19 % af den samlede EU-produktion af samme vare.

(309) Kommissionen modtog en række bemærkninger til den foreløbige stikprøve, jf. betragtning 20. Den foreløbige stikprøve bestod af de tre foreslåede EU-producenter: Bioagra-Oil SA (Polen), Masol Iberia Biofuel, S.L.U. (Spanien) og Saipol (Frankrig).

(310) CARBIO anførte, at alle de tre foreslåede EU-producenter er uegnede til at indgå i stikprøven. CARBIO nævnte bl. a., at Saipol næsten udelukkende anvender rapsfrø fra Frankrig, hvorimod virksomheden med henblik på størst mulig effektivitet burde blande forskellige typer af råstoffer.

(311) CARBIO anførte endvidere, at Masol overvejende anvender palmeolie til koncerninterne afregningspriser fra sin indonesiske modervirksomhed.

(312) For så vidt angår Bioagra-Oil, henviste CARBIO til det begrænsede udvalg af råmaterialer, som denne virksomhed har på grund af den nationale gennemførelse af direktivet om vedvarende energikilder i Polen.

(313) CARBIO foreslog også ADM Hamburg AG eller Verbio som repræsentative virksomheder til stikprøven af EU-producenter. CARBIO bemærkede endvidere, for så vidt angår Verbio, at denne virksomhed er en ren biodieselproducent (uden en vertikalt integreret knusningsvirksomhed), og at den er beliggende ved den tysk-polske grænse og forsyner det bredere østeuropæiske marked, herunder den del af det polske marked, som ikke var omfattet af tidligere nævnte lovgivning.

(314) Klageren forklarede, at hverken Saipol eller Masol udelukkende anvender en bestemt type råstof. Undersøgelsen bekræftede, at begge virksomhederne, Saipol og Masol, faktisk anvender mere end ét råstof i deres produktion.

(315) På grundlag af de modtagne bemærkninger besluttede Kommissionen at bibeholde Saipol og Masol Iberia Biofuel i stikprøven. Da Kommissionen ikke modtog en afkræftelse af påstanden i betragtning 312 om, at Bioagra-Oil har et begrænset udbud af råmaterialer, besluttede Kommissionen at erstatte virksomheden i stikprøven af EU-producenter med Verbio Vereinigte BioEnergie AG (Tyskland).

(316) Kommissionen fastsatte den samlede EU-produktion af biodiesel i undersøgelsesperioden til omkring 13 mio. ton.

Tabel 6

Unionens biodieselproduktion (ton)

	2014	2015	2016	Undersøgelses-perioden
Samlet EU-produktion	11 353 223	11 789 896	11 958 862	13 071 053
Indeks	*100*	*104*	*105*	*115*

Kilde: EBB.

(317) Unionens samlede produktionstal for biodiesel i tabel 6 er baseret på data fra EBB. EBB indsamler data om produktion, som den modtager fra sine medlemmer, der tegner sig for omkring 70 % af biodieselproduktionen i Unionen. For så vidt angår producenter, der ikke er medlemmer, og som tegner sig for omkring 30 % af biodieselproduktionen i Unionen, indsamler den oplysninger om produktionen fra de relevante nationale industrisammenslutninger og andre offentligt tilgængelige kilder. Metoden for og korrektheden af de data, der blev indsamlet af EBB, var genstand for et kontrolbesøg i henhold til grundforordningens artikel 26 hos EBB. Kommissionen har ikke modtaget bemærkninger fra berørte parter med hensyn til de pågældende data.

(318) Unionens samlede biodieselproduktion voksede gradvis med 5 % mellem 2014 og 2016. En mere markant stigning i produktionen kan konstateres i undersøgelsesperioden, hvor produktionen voksede med 10 procentpoint. EU-produktionen i undersøgelsesperioden voksede ikke i samme takt som EU-forbruget på grund af subsidieret import fra Argentina, der begyndte at komme ind på EU-markedet ved udgangen af undersøgelsesperioden.

4.2. **Unionens biodieselforbrug**

(319) Kommissionen fastsatte Unionens biodieselforbrug ud fra oplysninger fra EBB og import- og eksportstatistikker.

(320) EU-forbruget udviklede sig som følger:

Tabel 7

Unionens biodieselforbrug (ton)

	2014	2015	2016	Undersøgelses-perioden
Samlet EU-forbrug	11 907 151	11 791 953	11 435 468	14 202 127
Indeks	*100*	*99*	*96*	*119*

Kilde: EBB, EU's import- og eksportstatistikker.

(321) Kommissionen fastsatte EU-forbruget ved at lægge importen af biodiesel til Unionen til EU-erhvervsgrenens salg på EU-markedet. EU's forbrug af biodiesel faldt en anelse med 4 % frem til 2016. Det steg i undersøgelsesperioden med 19 % i forhold til 2014. Forbruget af biodiesel afhænger af to vigtige faktorer, forbruget af dieselbrændstof og indholdet af biodiesel i dette brændstof.

(322) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger bemærkede CARBIO revisionen af metoden til beregning af EU-forbruget af biodiesel og antydede i den forbindelse, at årsagen til denne ændring var EU-erhvervsgrenens upålidelige produktionsdata.

(323) Kommissionen ændrede metoden til beregning af forbruget for at begrænse kompleksiteten af denne beregning og for at fjerne behovet for at lade niveauet for Unionens eksport indgå i denne beregning. Niveauet for EU-erhvervsgrenens produktionsdata forblev uændret. Som forklaret i betragtning 358 efterprøvede Kommissionen EBB's metode til at indsamle data, herunder produktionsdata, og fandt den pålidelig.

(324) I forhold til fossile brændstoffer producerer biodiesel færre luftforurenende stoffer såsom partikler, carbonmonoxid, svovldioxid, kulbrinter og toksiner, men kan producere mere nitrogenoxid. Desuden kompenserer planter, der anvendes som råstoffer til produktion af biodiesel (soja, oliepalmer, rapsfrø osv.), for fremtidige CO_2-emissioner ved at absorbere CO_2, mens de vokser.

(325) Den stadigt stigende efterspørgsel og EU-produktionen er resultater af Unionens energipolitik. *»Hver medlemsstat sikrer, at andelen af energi fra vedvarende energikilder inden for alle former for transport i 2020 mindst svarer til 10 % af det endelige energiforbrug på transportområdet i medlemsstaten«*, jf. direktiv 2009/28/EF om vedvarende enrgikilder ([111]).

(326) Denne politik indebærer, at Unionens medlemsstater skal sætte sig som mål, at biobrændstoffer skal udgøre 10 % af alt salg af brændstoffer til transport senest i 2020. Gennemførelsen, de nuværende niveauer og metoden til beregning af indholdet af biobrændstof er ikke ensartede i alle Unionens medlemsstater, men det gradvist voksende mandat resulterer i, at omkring 5 %-7 % biodiesel blandes i konventionelt fossilt dieselbrændstof allerede nu.

([111]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16).

(327) Det forhold, at der blandes mere biodiesel i konventionelt fossilt dieselbrændstof, er et vigtigt element i analysen af biodieselmarkedstendenserne i Unionen. Produktionsomkostningerne og priserne på biodiesel er generelt højere end produktionsomkostningerne og priserne på fossil diesel. Det er derfor kun på grund af direktiv 2009/28/EF om vedvarende energikilder, at producenter af brændstoffer (raffinaderier) indkøber biodiesel og blander den med fossile brændstoffer.

(328) Forbruget af biodiesel er direkte knyttet til mandater i medlemsstaterne om at blande bestemte niveauer af biodiesel i fossile brændstoffer. Forbruget af biodiesel forventes at stige, efterhånden som flere medlemsstater når målene i direktiv 2009/28/EF om vedvarende energikilder, der skal gennemføres senest i 2020. Der er også andre faktorer, herunder den øgede brug af transportmidler, der anvender dieselmotorer, som har en indvirkning på forbruget af biodiesel.

4.3. **Import fra det pågældende land**

4.3.1. *Mængde og markedsandel for importen fra det pågældende land*

(329) Kommissionen fastsatte mængden af biodieselimport ud fra EU-importstatistikker på grundlag af Surveillance 2-databasen ([112]). Kommissionen fastsatte importens markedsandel ud fra EU's biodieselforbrug i tabel 7.

(330) Importen af biodiesel til Unionen fra det pågældende land udviklede sig som følger:

Tabel 8

Importmængde (ton) og markedsandel

	2014	2015	2016	Undersøgelses-perioden
Importmængde fra Argentina (ton)	0	31 340	0	394 005
Markedsandel	0 %	0,3 %	0 %	2,8 %

Kilde: EU-importstatistikker på grundlag af Surveillance 2-databasen, EBB.

(331) På grund af den antidumpingtold over for importen fra bl.a. Argentina, som blev indført den 26. november 2013 ved forordning (EU) nr. 1194/2013 ([113]), var der ingen eller kun en ubetydelig import fra Argentina til Unionen mellem 2014 og august 2017. Den ubetydelige import fra Argentina i 2015 bestod af fire særskilte importtransaktioner, som blev indberettet i Spanien, og derfor betragter Kommissionen den ikke som repræsentativ.

(332) I september 2017 blev denne antidumpingtold på importen af biodiesel fra Argentina væsentligt nedsat ved forordning (EU) 2017/1578 ([114]) af 18. september 2017, og som følge heraf begyndte importen fra Argentina at vokse hurtigt og betydeligt og nåede op på en markedsandel på 2,8 % i undersøgelsesperioden.

(333) Importen af biodiesel pr. måned til Unionen fra Argentina i anden halvdel af 2017 udviklede sig således:

Tabel 9

Importmængde (ton) pr. måned

	7/2017	8/2017	9/2017	10/2017	11/2017	12/2017
Importmængde fra Argentina (ton)	0	0	29 975	57 526	188 986	117 518

Kilde: EU-importstatistikker på grundlag af Surveillance 2-databasen.

([112]) Database over specifikke varer under »overvågning« eller monitorering, der er importeret til Unionens toldområde i de seneste år og for år tilbage, som forvaltes af Generaldirektoratet for Beskatning og Toldunion.

([113]) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 af 19. november 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien (EUT L 315 af 26.11.2013, s. 2).

([114]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1578 af 18. september 2017 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien (EUT L 239 af 19.9.2017, s. 9).

(334) Der var ingen import fra Argentina mellem januar og august 2017. De månedlige importstatistikker i tabel 9 viser den hurtige og betydelige stigning i importen af biodiesel efter nedsættelsen af antidumpingtolden på importen af biodiesel fra Argentina.

(335) Importen af biodiesel pr. måned til Unionen fra Argentina i den periode, der fulgte undersøgelsesperioden, i de første otte måneder af 2018 udviklede sig således:

Tabel 10

Importmængde (tusind ton) pr. måned

2018	Jan	Feb	Mar	Apr	Maj	Jun	Jul	Aug
Importmængde fra Argentina (i 1 000 ton)	173	161	131	30	119	161	141	177

Kilde: EU-importstatistikker på grundlag af Surveillance 2-databasen.

(336) Importen af biodiesel fra Argentina fortsatte i 2018. Den eksporterede biodiesel ankommer til EU-markedet i store enkeltforsendelser, normalt et fuldt tankskib. Det er derfor mindre relevant at analysere det månedlige importniveau.

(337) Importniveauet dalede ikke i de første 8 måneder af 2018. Tværtimod ligger den beregnede markedsandel for argentinsk import til Unionen, ud fra en antagelse af, at EU-forbruget forblev uændret, på 11,5 % i de første 8 måneder af 2018. Dette viser, at både den beregnede markedsandel og de gennemsnitlige månedlige importniveauer voksede.

(338) Det er også vigtigt at bemærke, at der ikke var nogen nedgang i importniveauerne fra Argentina efter registreringen af importen fra den 25. maj 2018 og fremefter. August 2018 blev faktisk den måned med det næsthøjeste niveau af import fra Argentina i hele den betragtede periode.

4.3.2. *Priser på importen fra det pågældende land og prisunderbud*

(339) Som anført i betragtning 334 indledtes importen til Unionen fra Argentina først hen imod slutningen af undersøgelsesperioden, og der var ingen import eller kun ubetydelig import i årene 2014-2016. Prisudviklingen i den betragtede periode, i 2015 og i undersøgelsesperioden, fremgår af tabel 11:

Tabel 11

Importpriser

	2014	2015	2016	Undersøgelsesperioden	Januar-august 2018
Priser på importen fra Argentina (EUR pr. ton)	—	633	—	636	613

Kilde: EU-importstatistikker på grundlag af Surveillance 2-databasen.

(340) I perioden efter undersøgelsesperioden faldt den vejede gennemsnitspris på biodiesel importeret fra Argentina for de mængder, der blev importeret som beskrevet i betragtning 335, til 613 EUR pr. ton. Følgelig faldt den gennemsnitlige importpris efter undersøgelsesperioden med 3,6 % i forhold til importprisen i undersøgelsesperioden.

(341) Kommissionen fastsatte prisunderbuddet i undersøgelsesperioden ved at sammenligne:

— de vejede gennemsnitlige salgspriser pr. varetype, som EU-producenterne i stikprøven forlangte af ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, justeret til et ab fabrik-niveau, og

— de tilsvarende vejede gennemsnitspriser på importen pr. varetype, som de argentinske producenter i stikprøven forlangte af den første uafhængige kunde på EU-markedet, fastsat på cif-basis med passende justeringer for importomkostninger.

(342) Efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet blev en regnefejl i forbindelse med valutaomregningen af cif-værdierne til EUR rettet for Group T6, hvilket førte til en nedgang i cif-værdien i EUR for Gruppe T6.

(343) Efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet modtog Kommissionen bemærkninger fra GOA, CARBIO og den ikke forretningsmæssigt forbundne importør Gunvor med hensyn til justeringer af cif-prisen på importen fra de argentinske producenter i stikprøven ved salg til den første uafhængige kunde på EU-markedet.

(344) GOA, CARBIO og den ikke forretningsmæssigt forbundne importør Gunvor fremførte, at eksportprisen på biodiesel fra Argentina burde sættes op med den konventionelle toldsats på 6,5 %. Desuden hævdede CARBIO og den ikke forretningsmæssigt forbundne importør Gunvor, at eksportprisen på biodiesel fra Argentina også burde sættes op med antidumpingforanstaltningerne på mellem 6,5 % og 8,1 % i perioden fra september 2017 til december 2017, dvs. for de fire måneder i undersøgelsesperioden, hvor importen fra Argentina begyndte.

(345) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger bemærkede GOA, at den prisunderbudsberegning, som Kommissionen havde foretaget, burde omfatte antidumpingtolden. CARBIO fremsatte samme bemærkning om at lade antidumpingtolden være omfattet i den tidligere fase af proceduren og gentog den efter den endelige fremlæggelse af oplysninger. De eksporterende producenter fremsatte også bemærkninger herom og hævdede, at antidumpingtolden burde lægges til.

(346) Kommissionen godtog påstanden vedrørende den konventionelle told, som bør lægges til cif-prisen, og har ændret sine beregninger i overensstemmelse hermed.

(347) Kommissionen afviste påstanden om at lægge antidumpingtolden til cif-prisen og fandt anmodningen uberettiget. I den foreliggende sag fandt Kommissionen, at det er mere hensigtsmæssigt at analysere de eksporterende producenters adfærd i en situation uden antidumpingtold, da den i forbindelse med en analyse af trussel om skade skal analysere den fremtidige indvirkning af importpriserne på EU-erhvervsgrenen i henhold til grundforordningens artikel 8, stk. 8, litra d). Desuden blev bestemmelserne om indførelse af antidumpingtold ophævet den 18. oktober 2018 ([115]). Følgelig får antidumpingtolden ikke længere nogen indvirkning på importpriserne i fremtiden, og den antidumpingtold, der allerede er opkrævet, skal tilbagebetales eller udlignes med tilbagevirkende kraft.

(348) Efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet bemærkede CARBIO, at Kommissionen hævder, at eftersom der kun var én ikke forretningsmæssigt forbundet importør, som samarbejdede i forbindelse med den nuværende undersøgelse, burde de importomkostninger, der blev anvendt i antidumpingundersøgelsen fra 2013, også anvendes i dette tilfælde. CARBIO hævdede endvidere, at Kommissionen ikke præciserede, hvorfor den afviste importomkostningerne fra den pågældende ikke forretningsmæssigt forbundne importør. Gunvor hævdede også, at de faktiske importomkostninger, som denne havde indberettet, burde anvendes. CARBIO gentog denne påstand i sine bemærkninger efter den endelige fremlæggelse af oplysninger.

(349) Kommissionen bekræftede, at for så vidt angår den metode, der er forklaret i betragtning 341, var den reference, som benyttes til at lægge importomkostningerne til, de importomkostninger, der blev anvendt i forbindelse med den undersøgelse, som førte til den antidumpingtold, der blev indført ved forordning (EU) nr. 1194/2013 ([116]). Begrundelsen for at bruge disse omkostninger var, at den eneste ikke forretningsmæssigt forbundne importør, som samarbejdede i forbindelse med den nuværende undersøgelse, anmodede om, at dennes data forblev fortrolige. Desuden indeholdt de importomkostninger, der blev anvendt i den tidligere undersøgelse, differentierede specifikke kategorier af importomkostninger og kvantificering heraf. Disse oplysninger var ikke tilgængelige hos den samarbejdsvillige ikke forretningsmæssigt forbundne importør i den nuværende undersøgelse. Ingen af de berørte parter fremlagde bevis for nogen relevante forskelle mellem de importomkostninger i forbindelse med den pågældende vare, som blev anvendt i 2013, og de importomkostninger, som blev afholdt i undersøgelsesperioden. Desuden blev importomkostningerne udtrykt i EUR i 2013. Eftersom valutakursen på ARS er faldet omkring 8 gange siden 2012, og inflationen i euroområdet har været meget lav siden 2013 (omkring 5 % i alt i de sidste 6 år), har Kommissionen fundet det hensigtsmæssigt at anvende de importomkostninger, som blev indberettet i forbindelse med den tidligere undersøgelse.

(350) Efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet rettede Kommissionen en regnefejl i forbindelse med beregningen af cif-værdien for de eksporterende producenter i stikprøven.

([115]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1570 af 18. oktober 2018 om afslutning af proceduren vedrørende importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 (EUT L 262 af 19.10.2018, s. 40).

([116]) Importomkostningerne blev udtrykt i EUR. I betragtning af det meget lave inflationsniveau (det harmoniserede forbrugerprisindeks offentliggjort af Eurostat steg med i alt 4 % mellem 2012 og undersøgelsesperioden), var det ikke nødvendigt at ajourføre importomkostningerne.

(351) Som følge heraf foretog Kommissionen prissammenligninger for hver enkelt varetype for transaktioner i samme handelsled — med passende justeringer, hvor det var nødvendigt — og fratrukket nedslag og rabatter.

(352) Sammenligningen for hver enkelt varetype fokuserede på en sammenligning af CFPP, uanset hvilket råstof der blev anvendt. Et andet forhold, som Kommissionen tog højde for, var, om en vare var underlagt »dobbelttælling« i de fleste medlemsstater. »Dobbelttælling« giver raffinaderiet mulighed for at beregne indholdet af en bestemt type biodiesel i et dieselbrændstof, som det producerer, to gange (f.eks. betragtes et indhold på 3 % biodiesel ved »dobbelttælling« som svarende til et indhold på 6 %). For Tyskland, hvor der anvendes en anden måde at beregne effektiviteten ved CO_2-emissionsreduktionen, tog Kommissionen også hensyn til denne specificitet på det tyske marked.

(353) Kommissionen fastslog, at i de fleste tilfælde er den endelige kunde, som køber biodiesel, ikke klar over eller ikke interesseret i, hvilke råstoffer der blev anvendt i produktionen, men efterspørger et produkt med et bestemt maximumsindhold af CFPP. Dette indhold varierer afhængigt af årstiden og de klimatiske forhold. I sommermånederne og i varmere egne accepterer kunderne et højere CFPP-indhold, hvorimod de efterspørger biodiesel med et lavere CFPP-indhold i vintermånederne og i koldere egne.

(354) Kommissionen udtrykte resultatet af sammenligningen i procent af omsætningen hos EU-producenterne i stikprøven i undersøgelsesperioden. Det viste en vejet gennemsnitlig underbudsmargen for importen hos eksportørerne i stikprøven fra det pågældende land til EU-markedet på mellem 9,5 % og 15,2 %.

4.4. **EU-erhvervsgrenens økonomiske situation**

4.4.1. *Generelle bemærkninger*

(355) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 5, omfattede undersøgelsen af virkningerne af den subsidierede import for EU-erhvervsgrenen en evaluering af alle de økonomiske indikatorer, der havde en indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode.

(356) Som nævnt i betragtning 19 blev der foretaget stikprøveudtagning i forbindelse med fastlæggelsen af truslen om skade og den negative indvirkning på EU-erhvervsgrenens salgspriser, salgsmængder, markedsandel og fortjeneste.

(357) Med henblik på vurderingen af skade skelnede Kommissionen mellem makroøkonomiske og mikroøkonomiske skadesindikatorer. Kommissionen evaluerede de makroøkonomiske indikatorer ud fra data i spørgeskemabesvarelserne fra EU-producenterne i stikprøven og ud fra oplysningerne fra EBB.

(358) Kommissionen efterprøvede EBB's metode til indsamling af data, og om oplysningerne blev underbygget af passende dokumentation og forskningsprocedurer.

(359) Begge datasæt blev anset for at være repræsentative for EU-erhvervsgrenens økonomiske situation.

(360) De makroøkonomiske indikatorer er: produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandel, vækst, beskæftigelse, produktivitet, subsidieringens omfang og genrejsning efter tidligere subsidiering eller dumping.

(361) De mikroøkonomiske indikatorer er: gennemsnitlige enhedspriser, enhedsomkostninger, arbejdskraftomkostninger, lagerbeholdninger, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital.

(362) Efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet fremsendte Kommissionen yderligere to sæt spørgsmål vedrørende perioden efter undersøgelsesperioden. Der blev sendt et sæt spørgsmål til de tre virksomheder i stikprøven og et andet sæt til EBB. Kommissionen analyserede svarene fra alle de berørte parter. Kommissionen anvendte de modtagne oplysninger til sine konklusioner vedrørende perioden efter undersøgelsesperioden.

4.4.2. *Makroøkonomiske indikatorer*

4.4.2.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

(363) Den samlede EU-produktion, -produktionskapacitet og -kapacitetsudnyttelse udviklede sig som følger i den betragtede periode:

Tabel 12

Produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

	2014	2015	2016	Undersøgelses-perioden
Produktionskapacitet (ton)	15 074 688	16 009 878	16 561 814	16 594 853
Indeks	*100*	*106*	*110*	*110*
Kapacitetsudnyttelse	75 %	74 %	72 %	79 %
Indeks	*100*	*98*	*96*	*105*

Kilde: EBB.

(364) Produktionskapaciteten voksede støt med 10 % i hele den betragtede periode for at tage hensyn til den stigende efterspørgsel.

(365) I lighed med oplysningerne om produktionen indsamler EBB data vedrørende kapaciteten hos sine medlemmer, herunder nationale sammenslutninger, og for så vidt angår ikke medlemmer, indsamler den oplysninger vedrørende kapaciteten fra andre offentligt tilgængelige kilder.

(366) Tallene vedrørende produktionskapaciteten omfatter ikke en betydelig del af kapaciteten, der anses for at være uudnyttet. EBB forklarede, at der er et antal etablerede biodieselanlæg, som ikke har været i drift i flere år og burde betragtes som ude af produktion på lang sigt. Disse anlæg ville skønt formelt etableret kun kunne genoptage produktionen efter investeringer i teknisk tilpasning og efter en rum tid.

(367) EU-erhvervsgrenens kapacitetsudnyttelse voksede med 5 % (eller 4 procentpoint) fra 75 % til 79 % i den betragtede periode. Erhvervsgrenen opnåede den højeste grad af kapacitetsudnyttelse i undersøgelsesperioden.

4.4.2.2. Salgsmængde og markedsandel

(368) EU-erhvervsgrenens salgsmængde og markedsandel udviklede sig som følger i den betragtede periode:

Tabel 13

Salgsmængde og markedsandel

	2014	2015	2016	Undersøgelses-perioden
Salgsmængde på EU-markedet (ton)	11 363 729	11 305 117	10 920 665	13 004 462
Indeks	*100*	*99*	*96*	*114*
Markedsandel	95,4 %	95,9 %	95,5 %	91,6 %

Kilde: EBB, import- og eksportstatistikker.

(369) EU-erhvervsgrenens salg faldt med 4 % mellem 2014 og 2016, voksede derefter i undersøgelsesperioden med 18 procentpoint og lå dermed 14 % højere end i 2014.

(370) De faktorer, der driver salget, er de samme faktorer, som driver forbruget, og de er beskrevet i betragtning 324-328. Importen påvirkede ikke salgsniveauet i noget betydeligt omfang i årene 2014-2016, hvilket var en grund til de stabile niveauer for både salg og markedsandel.

(371) Det var nedsættelsen af tolden fra Argentinas side i 2017, der ændrede billedet af markedet. På trods af at importen først indledtes hen mod slutningen af året, mistede EU-erhvervsgrenen 3,8 procentpoint af sin markedsandel i forhold til 2014. Som forklaret i betragtning 333 faldt dette betydelige fald i markedsandel sammen med importen af den pågældende vare, som kom ind på EU-markedet i de sidste fire måneder af undersøgelsesperioden.

(372) Efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet fremsatte CARBIO en bemærkning med hensyn til EU-erhvervsgrenens markedsandel for årene 2015 til 2016, der tyder på, at selv om der ikke var nogen import fra Argentina, mistede EU-erhvervsgrenen markedsandele i denne periode.

(373) Kommissionen efterprøvede de pågældende data og konstaterede en fejl i beregningen af EU-forbruget i oplysningsdokumentet, som førte til ukorrekte markedsandele for EU-erhvervsgrenen. Denne fejl blev rettet, og tabel 7 og 13 indeholder de rettede tal.

(374) Som følge af denne rettelse forblev Unionens markedsandel i årene 2015 til 2016 stabil og faldt først i undersøgelsesperioden som følge af øgede mængder af argentinsk import.

4.4.2.3. Vækst

(375) EU-forbruget voksede med 19 % i den betragtede periode, og EU-erhvervsgrenens salg og produktion voksede kun med henholdsvis 14 % og 15 %. EU-erhvervsgrenen var således ikke i stand til fuldt ud at udnytte væksten på markedet i den betragtede periode, eftersom en betydelig del af denne vækst blev absorberet af stigende mængder af subsidieret argentinsk import i undersøgelsesperioden.

4.4.2.4. Beskæftigelse og produktivitet

(376) Beskæftigelsen og produktiviteten udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 14

Beskæftigelse og produktivitet

	2014	2015	2016	Undersøgelses-perioden
Antal ansatte	2 406	2 763	2 762	2 733
Indeks	*100*	*115*	*115*	*114*
Produktivitet (ton/ansat)	4 718	4 267	4 329	4 782
Indeks	*100*	*90*	*92*	*101*

Kilde: EBB.

(377) Beskæftigelsen i Unionen udviklede sig anderledes end udviklingen i produktion, salg og forbrug. Den relativt høje vækst i beskæftigelsen indtraf i 2015, hvor den voksede med 15 % fra år til år. Siden da har den ligget på et stabilt niveau, herunder i undersøgelsesperioden.

(378) Væksten i 2015 bør betragtes som en reaktion fra EU-erhvervsgrenens side på en tilstand på markedet for biodiesel i forbedring og en forventning om fremtidige forbedringer. Samtidig er det lille fald i beskæftigelsen i undersøgelsesperioden endnu ikke en reaktion på den øgede import fra Argentina. EU-erhvervsgrenen nedbragte endnu ikke kapaciteten i undersøgelsesperioden, og dermed forblev beskæftigelsen stabil.

4.4.2.5. Det udligningsberettigede subsidiebeløbs størrelse og genrejsning efter tidligere subsidiering eller dumping

(379) Indvirkningen af den subsidierede import fra det pågældende land på EU-erhvervsgrenen var betydelig i betragtning af de markante mængder af og de lave priser på denne import.

(380) Den 26. november 2013 indførte Unionen en endelig antidumpingtold på importen af biodiesel fra blandt andet Argentina. Tolden blev baseret på skadestærsklen, der varierede mellem 22 % og 25,7 %.

(381) Som anført i betragtning 332 blev denne antidumpingtold sænket betydeligt i september 2017, og som følge heraf begyndte importen af biodiesel fra Argentina at vokse markant. Som bemærket i betragtning 330 nåede den beregnede markedsandel for importen af argentinsk biodiesel til Unionen op på 2,8 % i undersøgelsesperioden. Den beregnede markedsandel for importen af argentinsk biodiesel til Unionen for sidste kvartal 2017 er på over 10 %. Importen af biodiesel fra Argentina til Unionen fortsatte med at vokse efter undersøgelsesperioden, og trods registreringen af importen forblev den beregnede markedsandel for importen fra Argentina til Unionen i første halvår 2018 på over 10 %.

(382) Importstatistikker for perioden efter undersøgelsesperioden, der er nærmere omhandlet i betragtning 335, viser, at importen forblev på det niveau indtil august 2018 og endog voksede yderligere trods registreringen af importen fra 18. maj 2018.

(383) Den betydelige og hurtige vækst i importen af biodiesel fra Argentina til Unionen begyndte i september 2017 og fortsatte trods registreringen af importen. Som følge af de lave priser, der markant underbød EU-erhvervsgrenens priser, mistede EU-erhvervsgrenen markedsandele og var ikke i stand til fuldt ud at udnytte væksten på markedet.

4.4.3. *Mikroøkonomiske indikatorer*

4.4.3.1. Priser og faktorer, som påvirker priserne

(384) De vejede gennemsnitlige enhedssalgspriser hos EU-producenterne i stikprøven ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 15

Salgspriser i Unionen

	2014	2015	2016	Undersøgelses-perioden
Gennemsnitlig enhedssalgspris i Unionen — hele markedet (EUR/ton)	817	715	765	832
Indeks	*100*	*87*	*94*	*102*
Enhedsproduktionsomkostninger (EUR/ton)	797	728	767	827
Indeks	*100*	*91*	*96*	*104*

Kilde: EU-producenter i stikprøven.

(385) Den vejede gennemsnitlige enhedssalgspris hos EU-producenterne i stikprøven ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder faldt markant i 2015 med 13 %. Priserne steg efterfølgende i 2016 og i undersøgelsesperioden og nåede op på et niveau på 2 % over niveauet i 2014.

(386) Enhedsproduktionsomkostningerne hos EU-producenterne i stikprøven fulgte prisudviklingen og faldt med 9 % i 2015. Enhedsomkostningerne steg i 2016 og i undersøgelsesperioden og nåede op på et niveau på 4 % over niveauet i 2014. Disse fulgte udviklingen i prisen på det vigtigste råmateriale, rapsfrø, som voksede med 8 % mellem 2014 og undersøgelsesperioden ([117]).

([117]) European Commission, Directorate-General for Agriculture and Rural Development, Market-Observatory: https://ec.europa.eu/agriculture/market-observatory/crops_en, tilgået den 27. november 2018, rapeseed — EU Rouen (EUR/t).

(387) Den gennemsnitlige enhedssalgspris og de gennemsnitlige enhedsomkostninger vedrører EU-producenterne i stikprøven, men de er ikke direkte sammenlignelige. Dette skyldes, at priserne kun vedrører salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen, mens omkostningerne er for den samlede produktion.

(388) Udviklingen i prisen på biodiesel er knyttet til udviklingen i markedspriserne på råstoffer, som er enten landbrugsprodukter eller olie. Råstofomkostningerne er den vigtigste omkostningsfaktor og bestemmer i vid udstrækning de samlede produktionsomkostninger og dermed markedssalgsprisen.

(389) Efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet modtog Kommissionen bemærkninger fra GOA vedrørende den vejede gennemsnitlige enhedssalgspris hos EU-producenterne i stikprøven ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder. GOA fremførte, at denne pris faldt betydeligt i 2015 med 13 %, og at Kommissionen ikke havde foretaget nogen analyse for at finde frem til andre årsager til mulig skade, selv om det var ubestrideligt, at argentinsk import i 2015 kun tegnede sig for en markedsandel på 0,5 %.

(390) Kommissionen bemærkede, at udviklingen i prisen på biodiesel er knyttet til udviklingen i markedsprisen på råstoffer, jf. betragtning 388. Den internationale pris på rapsfrøolie faldt faktisk med 14,5 % mellem 2014 og 2015 ([118]). Dette svarer til det fald på 13 % i den vejede gennemsnitlige enhedssalgspris hos EU-producenterne i stikprøven, som GOA anførte, og bekræfter samtidig udtalelsen om, at råstofomkostningerne er afgørende for salgspriserne på markedet.

4.4.3.2. Arbejdskraftomkostninger

(391) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger hos EU-producenterne i stikprøven udviklede sig således i den betragtede periode:

Tabel 16

Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat

	2014	2015	2016	Undersøgelses-perioden
Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat (EUR)	66 530	71 573	65 237	65 874
Indeks	*100*	*108*	*98*	*99*

Kilde: EU-producenter i stikprøven.

(392) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger var stabile, undtagen i 2015, hvor de var højere end i de andre år. Dette var året, hvor EU-erhvervsgrenen begyndte at hæve beskæftigelsesniveauet betydeligt. Som det fremgår, forblev de gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger i de følgende perioder, 2016 og undersøgelsesperioden, hvor der skete en støt stigning i beskæftigelsen hele året igennem, på et meget lignende, stabilt niveau.

4.4.3.3. Lagerbeholdninger

(393) Lagerbeholdningerne hos EU-producenterne i stikprøven udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 17

Lagerbeholdninger

	2014	2015	2016	Undersøgelses-perioden
Slutlagre (ton)	117 074	85 725	92 291	87 864
Indeks	*100*	*73*	*79*	*75*

Kilde: EU-producenter i stikprøven.

([118]) Kilde: World Bank, International prices of imported raw materials — Rapeseed Oil.

(394) Lagerbeholdningerne hos EU-producenterne i stikprøven var størst i 2014. De faldt med 27 % mellem 2014 og 2015 og lå siden da på et lignende niveau. Lagerbeholdningerne fulgte ikke den øgede produktion og det øgede salg i undersøgelsesperioden. Da den undersøgte vare sælges i løs vægt, kan en enkelt leverance omfatte en betydelig mængde på over 10 000 ton. Derfor kan en enkelt leverance have en betydelig indvirkning på lagerbeholdningen afhængigt af den præcise transaktionsdato. Derfor er lagerbeholdningerne en mindre relevant indikator for EU-erhvervsgrenen.

4.4.3.4. Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital

(395) Rentabiliteten, likviditeten, investeringerne og investeringsafkastet hos EU-producenterne i stikprøven udviklede sig således i den betragtede periode:

Tabel 18

Rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast

	2014	2015	2016	Undersøgelses-perioden
Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (% af omsætningen)	5,0 %	– 0,1 %	0,9 %	0,8 %
Indeks	*100*	*– 3*	*18*	*16*
Likviditet (EUR)	95 181 923	23 004 159	26 458 832	35 102 719
Indeks	*100*	*24*	*28*	*37*
Investeringer (EUR)	8 970 184	19 697 707	8 039 845	38 946 892
Indeks	*100*	*220*	*90*	*434*
Investeringsafkast	78 %	– 3 %	18 %	16 %
Indeks	*100*	*– 4*	*23*	*21*

Kilde: EU-producenter i stikprøven.

(396) Kommissionen beregnede rentabiliteten hos de tre EU-producenter i stikprøven som nettooverskuddet før skat ved salg af samme vare til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udtrykt i procent af omsætningen af dette salg. Rentabiliteten er baseret på omkostninger i forbindelse med solgte varer.

(397) Rentabiliteten var lav i hele den betragtede periode. Kun i 2014 nåede den op på 5 %, mens der ikke var nogen fortjeneste i 2015, og den ikke oversteg 1 % i 2016 og i undersøgelsesperioden. Den højere rentabilitet i 2014 skyldtes hovedsagelig den ekstraordinære, finansielle indtægt hos en af EU-producenterne i stikprøven. Uden disse poster ville EU-erhvervsgrenens rentabilitet i 2014 være sammenlignelig med de øvrige år i den betragtede periode.

(398) EU-erhvervsgrenens rentabilitet faldt yderligere i perioden efter undersøgelsesperioden, og blev for de første seks måneder i 2018 til et tab på 1,7 %.

(399) Trods lave fortjenstniveauer genererede EU-erhvervsgrenen en positiv likviditet fra driften i hele den betragtede periode. Den var i stand til at selvfinansiere sine aktiviteter. Men også for så vidt angår likviditeten, genererede EU-erhvervsgrenen det højeste niveau i 2014 og oversteg ikke 37 % af dette niveau i de følgende år.

(400) EU-erhvervsgrenen fortsatte med at investere i hele den betragtede periode og nåede sit højeste investeringsniveau i undersøgelsesperioden. Derfor har den pludselige forekomst af subsidieret import fra Argentina hen mod slutningen af undersøgelsesperioden endnu ikke haft nogen negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenens investeringsniveau.

(401) Investeringsafkastet er fortjenesten udtrykt i procent af den bogførte nettoværdi af investeringerne. Investeringsafkastet faldt betydeligt med 79 % i den betragtede periode og afspejlede i vid udstrækning udviklingen i rentabiliteten.

(402) EU-erhvervsgrenens økonomiske præstation i form af fortjeneste i undersøgelsesperioden begrænsede dens evne til at rejse kapital.

(403) Efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet hævdede GOA, at EU-erhvervsgrenens lave rentabilitet i hele perioden mellem 2014 og undersøgelsesperioden ikke kan være forårsaget af importen fra Argentina, som først blev genoptaget i september 2017. I den forbindelse fremsatte den ikke forretningsmæssigt forbundne importør Gunvor også bemærkninger efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet om, at EU-erhvervsgrenen ikke lider væsentlig skade.

(404) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog GOA og CARBIO deres bemærkninger med hensyn til EU-erhvervsgrenens resultater og henviste til en række resultatindikatorer, der udviklede sig positivt. GOA gentog også sin konklusion om, at i en situation uden import fra Argentina var EU-erhvervsgrenens økonomiske situation ikke påvirket af importen fra Argentina.

(405) Kommissionen bemærkede, at tendenserne, herunder udviklingen i rentabiliteten, viser, at EU-erhvervsgrenen ikke lader til fuldt ud at have genrejst sig efter virkningerne af tidligere dumping. Dette vedrører perioden mellem 2014 og undersøgelsesperioden, som GOA anførte i sine bemærkninger. Hertil kommer, at selv om importen fra Argentina faktisk først blev genoptaget i september 2017, kan det forhold, at den nåede en beregnet markedsandel på over 10 % i sidste kvartal 2017, ikke være uden sammenhæng med, at EU-erhvervsgrenen kun nåede op på en rentabilitet på 0,8 % i undersøgelsesperioden (og i sidste ende efterfølgende tab). Denne påstand blev derfor afvist.

4.5. **Økonomiske indikatorer efter undersøgelsesperioden**

(406) Kommissionen anmodede om og modtog svar på supplerende spørgsmål fra EU-producenterne i stikprøven. Dataene fra perioden efter undersøgelsesperioden som f.eks. de mikroøkonomiske indikatorer for undersøgelsesperioden blev præsenteret som et vejet gennemsnit af de tre EU-producenter i stikprøven.

(407) For perioden efter undersøgelsesperioden kunne oplysningerne for visse makroøkonomiske indikatorer som f. eks. kapacitet, kapacitetsudnyttelse, produktion og salg kun analyseres for EU-producenterne i stikprøven på grund af undersøgelsens tidsfrister. Derfor er tallene for undersøgelsesperioden ikke direkte sammenlignelige med tallene i afsnit 4.4.2. Tallene giver imidlertid mulighed for en analyse af udviklingen i situationen hos EU-producenterne i stikprøven efter undersøgelsesperioden.

(408) Produktionen, salget, enhedsomkostningerne og enhedssalgspriserne hos EU-producenterne i stikprøven udviklede sig som følger:

Tabel 19

EU-erhvervsgrenen efter undersøgelsesperioden

	Undersøgelsesperioden	Januar-marts 2018	April-juni 2018
Samlet produktion (ton)	2 614 770	602 303	585 734
Indeks (på årsbasis)	*100*	*92*	*90*
Salgsmængde på EU-markedet (ton)	2 657 665	591 108	648 698
Indeks (på årsbasis)	*100*	*89*	*98*
Enhedsproduktionsomkostninger (EUR/ton)	827	793	787
Indeks	*100*	*96*	*95*

	Undersøgelsesperioden	Januar-marts 2018	April-juni 2018
Gennemsnitlig enhedssalgspris i Unionen — hele markedet (EUR/ton)	832	765	773
Indeks	*100*	*92*	*93*

Kilde: EU-producenter i stikprøven.

(409) Udviklingen i perioden efter undersøgelsesperioden præsenteres i forhold til undersøgelsesperioden for første og andet kvartal 2018 med værdier indekseret efter undersøgelsesperioden.

(410) Kapaciteten hos EU-producenterne i stikprøven i første halvår 2018 var stabil, mens kapacitetsudnyttelsen faldt fra 85 % til 76 %.

(411) Både produktionen og salget faldt i første og andet kvartal efter undersøgelsesperioden.

(412) Både enhedsomkostningerne og enhedssalgspriserne faldt i begge kvartaler efter undersøgelsesperioden. Enhedsproduktionsomkostningerne faldt med 5 %, mens den gennemsnitlige salgspris faldt med 7 %, hvilket førte til det fald i rentabiliteten, der er beskrevet i betragtning 398.

4.6. **Konklusion vedrørende skade**

(413) Bortset fra en ubetydelig importmængde i 2015 var der ingen import af biodiesel fra Argentina til EU-markedet før september 2017. Selv om denne import først begyndte sent i undersøgelsesperioden, nåede den op på et niveau, som gjorde, at den fik en markedsandel på 2,8 % i undersøgelsesperioden, der steg til en beregnet markedsandel på over 10 % i sidste kvartal 2017, som lader til at blive bekræftet i første halvdel af 2018 trods registreringen af importen.

(414) I den betragtede periode udviste skadesindikatorerne et broget billede. EU-erhvervsgrenens produktion og salg fulgte stort set efterspørgslen på markedet, var stabile mellem 2014 og 2016 og voksede i undersøgelsesperioden uden fuldt ud at udnytte væksten på markedet hen imod slutningen af den betragtede periode, som delvis blev opslugt af de importerede varer. Investeringerne voksede betydeligt i den betragtede periode. Dette var en positiv udvikling, som viste, at erhvervsgrenen begyndte at komme sig. Starten på væksten i beskæftigelsen i 2015 kan også betragtes som et tegn på, at EU-erhvervsgrenen begyndte at genrejse sig i en situation uden subsidieret import fra Argentina.

(415) I perioden efter undersøgelsesperioden viste de fleste økonomiske indikatorer en klar yderligere forværring af EU-erhvervsgrenens økonomiske situation. Dette vedrører kapacitetsudnyttelse, produktion, salg og enhedssalgspriser, som beskrevet ovenfor.

(416) Men EU-erhvervsgrenens rentabilitet forblev lav i det meste af den betragtede periode, og erhvervsgrenen var ikke i stand til yderligere at forbedre sin produktivitet pr. ansat. Dette viser, at EU-erhvervsgrenen ikke var i stand til at nå op på et niveau med regelmæssig, rentabel drift på denne korte tid. Situationen forværredes yderligere i de første seks måneder i 2018, hvor EU-erhvervsgrenen indberettede tab.

(417) Kommissionen konstaterede, at undersøgelsesperioden allerede var negativt påvirket af importen fra Argentina, og perioden efter undersøgelsesperioden udviste en yderligere forværring i EU-erhvervsgrenens situation. Trods en stigning i salget og produktionen som følge af øget forbrug i undersøgelsesperioden viste EU-erhvervsgrenen ikke tegn på forbedring af sin økonomiske situation. I undersøgelsesperioden havde EU-erhvervsgrenen næsten ingen fortjeneste på grund af presset fra de lave priser på de importerede varer. Den lave fortjeneste i undersøgelsesperioden blev erstattet af tab i de første seks måneder af 2018. De tidligere undersøgte udviklingstendenser viser, at EU-erhvervsgrenen ikke lader til fuldt ud at have genrejst sig efter virkningerne af tidligere dumping. Kommissionen vil uden at drage konklusioner om forekomsten af væsentlig skade i undersøgelsesperioden undersøge, om der i det mindste er en trussel om væsentlig skade.

5. TRUSSEL OM SKADE

5.1. Indledning

(418) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 8, undersøgte Kommissionen, om den subsidierede import fra det pågældende land udgør en trussel om væsentlig skade for EU-erhvervsgrenen.

(419) I analysen af, om der foreligger trussel om væsentlig skade for EU-erhvervsgrenen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 8, andet afsnit, tages der hensyn til faktorer såsom:

— arten af den eller de pågældende subsidieydelser og den indvirkning på handelen, de sandsynligvis vil medføre,

— en betydelig forøgelse af stigningstakten i den subsidierede indførsel til markedet i Unionen, som indebærer sandsynlighed for en væsentlig stigning i indførslen,

— hvorvidt der er en tilstrækkelig ledig kapacitet hos eksportøren eller en umiddelbart forestående betydelig forøgelse heraf, som indebærer sandsynlighed for en betydelig forøgelse af den subsidierede udførsel til Unionen, idet der tages hensyn til andre eksportmarkeders evne til at absorbere eventuel yderligere udførsel,

— om de pågældende varer indføres til priser, som har til følge, at priserne i væsentlig grad trykkes, eller prisforhøjelser, som ellers ville have fundet sted, hindres, samt at det må påregnes, at efterspørgslen efter indførte varer vil blive øget, og

— lagerbeholdningernes størrelse.

5.2. Arten af den eller de pågældende subsidieydelser og den indvirkning på handelen, de sandsynligvis vil medføre

(420) I betragtning 304 konkluderede Kommissionen, for så vidt angår forekomsten af udligningsberettigede subsidier, i overensstemmelse med grundforordningen. De konstaterede subsidier viser, at importen af den pågældende vare potentielt nyder godt af statsstøtte. Det betydelige underbud, der konstateredes under og efter undersøgelsesperioden, forventes at påvirke den vanskelige økonomiske situation for EU-erhvervsgrenen, som allerede blev observeret i undersøgelsesperioden, endnu mere negativt. Som forklaret i betragtning 158 sikrer GOA's foranstaltninger til støtte for den indenlandske biodieselindustri desuden, at biodieseleksporten fortsat er meget konkurrencedygtig på grund af de lavere omkostninger til indkøb af sojabønner (i forhold til EU-producenterne, der er påvirket af større prisudsving i omkostningerne til rapsfrø). Det er derfor forudsigeligt, at subsidieret import af den pågældende vare på grund af arten af GOA's støtteforanstaltninger fortsat kunne have en negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenens økonomiske situation.

5.3. En betydelig forøgelse af stigningstakten i den subsidierede indførsel til markedet i Unionen, som indebærer sandsynlighed for en væsentlig stigning i indførslen

(421) Der er en klar forbindelse mellem den pludselige og betydelige vækst i importen af biodiesel til EU-markedet fra Argentina siden september 2017 og nedsættelsen af den antidumpingtold, der blev indført fra den måned, som vist i tabel 9. Dette viser de argentinske eksporterende producenters evne til at reagere hurtigt på de ændrede markedsvilkår. Desuden bekræfter dataene om import af biodiesel fra Argentina efter undersøgelsesperioden, at trods registreringen af importen fortsatte de argentinske eksporterende producenter med at eksportere lignende mængder til EU-markedet som dem, der blev eksporteret i undersøgelsesperioden, da antidumpingtolden først blev nedsat eller ophævet.

(422) I betragtning af EU-markedets tiltrækningskraft for argentinsk eksport fandt Kommissionen derfor, at det forhold, at mængden af import af biodiesel fra Argentina voksede betydeligt efter nedsættelsen af antidumpingtolden i september 2017, viser sandsynligheden for, at denne import vil fortsætte med at vokse. Analysen af importen i perioden fra januar til august 2018 i betragtning 463 bekræfter faktisk en yderligere vækst i importen af biodiesel fra Argentina.

5.4. Tilstrækkelig ledig kapacitet og tredjelandes absorptionsevne

(423) Ifølge OECD's landbrugsstatistikker ([119]) over verdens forbrug af biodiesel havde Argentina i 2017 kun omkring 3,5 % af det globale forbrug. Som anført i betragtning 202 eksporterede Argentina i undersøgelsesperioden 57 % af sin produktion.

([119]) OECD-FAO Agricultural Outlook 2016-2025 - © OECD 2016, https://www.oecd-ilibrary.org/agriculture-and-food/data/oecd-agriculture-statistics_agr-data-en, tilgået den 10. september 2018.

(424) Det lave niveau af argentinsk forbrug i forhold til det globale forbrug samt et forbrug i Unionen på omkring 40 % og i USA på omkring 25 % viser klart, at den argentinske biodieselsektor er eksportorienteret og afhængig af disse markeder (se også betragtning 209).

(425) Den uudnyttede kapacitet hos de argentinske biodieselproducenter i undersøgelsesperioden beregnes til at være over 1,2 mio. ton. Denne beregning bygger på oplysninger fra de eksporterende producenter i stikprøven, der tegner sig for 84 % af al eksport til Unionen, ekstrapoleret til hele den argentinske industri.

(426) Den uudnyttede kapacitet hos de argentinske biodieselproducenter forblev på et lignende niveau i perioden efter undersøgelsesperioden ifølge oplysninger fra EBB til Kommissionen.

(427) Den 27. august 2017 indførte USA en midlertidig udligningstold over for importen af biodiesel fra Argentina med satser på mellem 50 % og 60 % og den 9. november 2017 en endelig told med satser på mellem 71,45 % og 72,28 %. I oktober 2017 indførte USA en midlertidig antidumpingtold på mellem 54,36 % og 70,05 %. Den 3. januar 2018 bekræftede USA denne told i sin endelige fastsættelse ([120]) og ændrede niveauerne en smule, så de spændte fra 60,44 % til 86,41 %.

(428) Niveauet for den antidumpingtold, der blev indført i USA, som før indførelsen af denne told var det vigtigste eksportmarked for Argentina, giver stærke indicier for, at denne biodieseleksport straks blev omdirigeret til EU-markedet. Indicierne for omdirigering forstærkes af det næsten samtidige fald i antidumpingtolden på argentinsk biodiesel i Unionen. Denne udvikling fremgår af tabel 20 nedenfor:

Tabel 20

Eksportmængde (ton) pr. måned

Eksportmængde fra Argentina (ton)	7/2017	8/2017	9/2017	10/2017	11/2017	12/2017
Til USA	220 360	14 483	0	0	0	0
Til Unionen	0	60 000	30 000	200 000	185 000	163 091

Kilde: Argentinas eksportstatistikker.

(429) Omfanget af eksporten fra Argentina til Unionen i tabel 20 svarer ikke til omfanget af importen til Unionen fra Argentina i tabel 9 i betragtning 333. Forskellen skyldes ikke kun en anden datakilde, men primært en anden tidsplan for registreringen af eksport- og importtransaktioner i de pågældende statistikker.

(430) Som anført i betragtning 425 er der tilstrækkelig ledig kapacitet i Argentina, og den er endda voksende som følge af en ændring i salgsmønstret (nemlig udelukkelsen af det amerikanske marked). Dette tyder på en sandsynlighed for væsentligt voksende mængder af subsidieret eksport til Unionen. Der findes ikke andre kendte eksportmarkeder, som kan absorbere denne yderligere eksport, eftersom USA og EU tilsammen tegner sig for omkring 2/3 af det globale forbrug af biodiesel.

(431) Efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet bekræftede myndighederne i Peru den 10. juli 2018, for så vidt angår absorptionsevnen på de argentinske eksporterende producenters eksportmarkeder, indførelsen af antidumping- og udligningstold på i alt fra 137,4 til 399,8 USD pr. ton.

(432) Kommissionen fandt tegn på, at truslen om en fortsat omdirigering af importen fra Argentina kan forvolde skade for EU-erhvervsgrenen.

([120]) International Trade Administration: »*Biodiesel From Argentina: Final Determination of Sales at Less Than Fair Value and Final Affirmative Determination of Critical Circumstances*«, dokumentnummer 2018-04137.

5.5. **Prisniveauet for subsidieret import**

(433) Den import af biodiesel fra Argentina, som ankom til EU-markedet i de sidste fire måneder af undersøgelsesperioden, blev importeret til væsentligt lavere priser end de priser, som EU-erhvervsgrenen opkrævede. Som forklaret i betragtning 354 konstaterede Kommissionen for undersøgelsesperioden vejede gennemsnitlige underbudsmargener på mellem 9,5 % og 15,2 %. Sammenligningen af priserne i importstatistikkerne med EU-erhvervsgrenens salgspriser bekræfter denne forskel. Priserne på biodiesel importeret fra Argentina faldt endnu mere i perioden efter undersøgelsesperioden.

5.6. **Lagerbeholdningernes størrelse**

(434) Udviklingen i lagerbeholdningernes størrelse hos EU-producenterne i stikprøven er nærmere beskrevet i betragtning 394. Som følge af det forhold, at den pågældende vare sælges i løs vægt, er lagerbeholdningernes størrelse som forklaret en mindre relevant indikator for truslen om skade.

5.7. **Konklusion**

(435) På baggrund af analysen af de faktorer vedrørende trussel om skade, der er oplistet i betragtning 419, konkluderede Kommissionen, at EU-erhvervsgrenens sårbare økonomiske situation sandsynligvis bliver forværret af de forestående og vedvarende massive mængder af subsidieret import af biodiesel fra Argentina. Derfor var der i det mindste en trussel om en klart forudseelig og umiddelbart forestående skade for EU-erhvervsgrenen ved udgangen af undersøgelsesperioden, som støtter en konstatering af en trussel om skade i henhold til grundforordningens artikel 8, stk. 8.

(436) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger var GOA uenig i Kommissionens konklusion og anførte, at stigningen i importen skyldtes, at importen fra Argentina ulovligt blev afskåret fra EU-markedet i perioden 2012-2017. GOA tilføjede også, at Kommissionen ikke har vurderet beviser for at bekræfte, at stigningen i importen af biodiesel fra Argentina vil fortsætte i fremtiden.

(437) Kommissionen fremlagde i betragtning 428 detaljerede oplysninger om udviklingen i den månedlige import af biodiesel fra Argentina i undersøgelsesperioden. I betragtning 463 fremlagde Kommissionen oplysninger om importniveauet af biodiesel fra Argentina i perioden fra januar til august 2018. Det fremgår af disse oplysninger, at den import, der startede i september 2017, fortsatte trods registreringen efter undersøgelsesperioden.

(438) Den import, som, Kommissionen konstaterede, var subsidieret, og de fortsatte massive mængder, der importeredes til Unionen, udgjorde en trussel om en forudsigelig og umiddelbart forestående skade for EU-erhvervsgrenen ved udgangen af undersøgelsesperioden. Kommissionen ændrede derfor ikke sin konklusion om trussel om skade i henhold til grundforordningens artikel 8, stk. 8.

(439) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger bemærkede CARBIO med hensyn til analysen af de økonomiske indikatorer efter undersøgelsesperioden, at priserne på RME er sæsonbetonede, at RME-priserne i august til oktober 2018 var rekordhøje, og at EU-erhvervsgrenens salg i perioden efter undersøgelsesperioden voksede i forhold til 2016.

(440) Kommissionen tog bemærkningerne til efterretning. De hverken modsiger eller ændrer dog Kommissionens konklusion, navnlig for så vidt angår skade i undersøgelsesperioden, jf. betragtning 417.

6. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

(441) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 5, analyserede Kommissionen, om truslen om væsentlig skade for EU-erhvervsgrenen skyldtes den subsidierede import fra det pågældende land. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 6, undersøgte Kommissionen også, om andre kendte faktorer samtidig kunne have udgjort en trussel om skade for EU-erhvervsgrenen. Kommissionen sikrede, at en eventuel trussel om skade forvoldt af andre faktorer end den subsidierede import fra Argentina ikke blev tilskrevet den subsidierede import. Disse faktorer er importen fra tredjelande og EU-erhvervsgrenens eksportresultater.

6.1. **Virkningerne af den subsidierede import**

(442) Som anført i betragtning 334 var der ingen eller kun ubetydelig import til Unionen fra Argentina i årene 2014-2016 samt i de første måneder af undersøgelsesperioden. Imidlertid voksede importen betydeligt i de sidste måneder af undersøgelsesperioden. Som anført i betragtning 381 er den beregnede markedsandel for importen fra Argentina i sidste kvartal 2017 på over 10 % og lå på over 10 % i første kvartal 2018, dvs. efter undersøgelsesperioden og trods registreringen af importen. Som vist i betragtning 354 underbød den argentinske import af biodiesel EU-erhvervsgrenens priser med 9,5 %-15,2 % i undersøgelsesperioden.

(443) I lyset af det tidsmæssige sammenfald mellem på den ene side den væsentlige og pludselige stigning i den subsidierede import af argentinsk biodiesel til priser under EU-erhvervsgrenens og på den anden side EU-erhvervsgrenens beregnede tab af markedsandel i sidste kvartal 2017 og første kvartal 2018 sammen med dens manglende evne til at opnå fortjeneste konkluderede Kommissionen, at den subsidierede import havde en negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenens situation. Desuden førte det ubetydelige indenlandske forbrug i Argentina, den betydelige uudnyttede kapacitet hos de argentinske biodieselproducenter og afskærmningen af det næststørste eksportmarked, USA, til, at den overskydende produktion fra Argentina blev rettet mod Unionen, som tegner sig for 40 % af det globale forbrug. Derfor er Unionen blevet et af de mest attraktive markeder for argentinsk subsidieret import af biodiesel til skade for EU-erhvervsgrenen.

(444) Efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet hævdede GOA, at importen fra Argentina ikke udgør en betydelig stigning i import eller markedsandele. Den ikke forretningsmæssigt forbundne importør Gunvor bemærkede i denne forbindelse, at importen vender tilbage til sit historiske gennemsnit.

(445) I denne forbindelse fandt Kommissionen, at det udgjorde en betydelig stigning at nå en beregnet markedsandel på over 10 % i sidste kvartal 2017 i forhold til en markedsandel på 0 % i de første otte måneder af 2017.

(446) Efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet hævdede CARBIO desuden, at Kommissionen i forbindelse med en analyse af en trussel om skade skal angive sandsynligheden for en betydelig stigning i importen, og at en stigning i importen, som blot skyldes tilbagevenden til angiveligt normale betingelser for handel og konkurrence som følge af ophævelsen af uberettiget antidumpingtold, ikke er tegn på en sandsynlighed for, at importen vil fortsætte med at vokse betydeligt.

(447) Som forklaret i betragtning 335-338 fortsatte importen af biodiesel fra Argentina i 2018 og nåede op på et beregnet niveau på 11,5 %. Der var desuden ingen nedgang i importniveauerne fra Argentina efter registreringen af importen fra den 25. maj 2018 og fremefter. Dette kombineret med den uudnyttede kapacitet hos de argentinske biodieselproducenter, som beskrevet i betragtning 425, og EU-markedets tiltrækningskraft tyder på en sandsynlighed for, at importen vil vedblive med at stige betydeligt i fremtiden. Det er Kommissionens opfattelse, at denne stigning i importen fra Argentina afspejler urimelige handelsbetingelser (i modsætning til normale handelsbetingelser i en situation uden de tidligere gældende antidumpingforanstaltninger) på grund af de konstaterede subsidier.

(448) Kommissionen mente derfor, at den subsidierede import af argentinsk biodiesel udgør en trussel om væsentlig skade for EU-erhvervsgrenen.

6.2. **Andre kendte faktorer**

(449) Kommissionen undersøgte også, om andre kendte faktorer enkeltvis eller samlet er i stand til at svække den konstaterede årsagssammenhæng mellem den subsidierede import og forekomsten af en trussel om skade.

(450) Efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet hævdede CARBIO, at EU-erhvervsgrenen ikke havde formået at opnå en gradvis genrejsning i den betragtede periode, dvs. også i den periode, hvor der ikke var import fra Argentina. CARBIO fremførte yderligere, at dette er et bevis på, at der er andre faktorer, som indvirker på EU-erhvervsgrenens resultater.

(451) Kommissionen konkluderede i betragtning 416, at EU-erhvervsgrenens rentabilitet faktisk forblev lav i det meste af den betragtede periode, og at erhvervsgrenen ikke formåede at nå op på niveauet for almindelig, rentabel drift. Men som anført i betragtning 405 bemærkede Kommissionen, at EU-erhvervsgrenen tilsyneladende ikke fuldt ud har genrejst sig efter den tidligere dumping, der blev konstateret i den tidligere undersøgelse. Det forhold, at EU-producenterne anvender rapsfrø som input (i forhold til de argentinske eksporterende producenter, som anvender

sojabønner), forklarer desuden ikke prisforskellene imellem biodiesel fra Unionen og argentinsk biodiesel. Hvis de eksporterende producenter skulle indkøbe sojabønner til ikke forvredne priser, ville deres eksportpriser blive meget lig Unionens priser. Som uddybet nedenfor har undersøgelsen derfor ikke påpeget nogen faktorer, der kunne svække årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og den trussel om skade, der blev konstateret. Denne påstand blev derfor afvist.

6.3. **Import fra tredjelande**

(452) Importmængden fra andre tredjelande udviklede sig som følger i den betragtede periode:

Tabel 21

Import fra tredjelande

Land		2014	2015	2016	Undersøgel-sesperioden
Folkerepublikken Kina	Mængde (ton)	5 395	1 160	38 497	217 313
	Indeks	*100*	*22*	*714*	*4 028*
	Markedsandel	0,0 %	0,0 %	0,3 %	1,6 %
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	941	826	763	812
Malaysia	Mængde (ton)	340 240	349 571	273 427	378 395
	Indeks	*100*	*103*	*80*	*111*
	Markedsandel	2,9 %	2,9 %	2,3 %	2,7 %
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	883	880	975	1 007
Alle andre lande end Argentina, Kina og Malaysia	Mængde (ton)	197 787	104 765	202 879	207 953
	Indeks	*100*	*53*	*103*	*105*
	Markedsandel	1,7 %	0,9 %	1,7 %	1,5 %
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	820	791	762	891

Kilde: EU-importstatistikker på grundlag af Surveillance 2-databasen.

(453) Ud over importen fra Argentina er det kun importen fra to andre lande, Folkerepublikken Kina (»Kina«) og Malaysia, som har en markedsandel på over 1 % i et givet år.

(454) Den eneste væsentlige import fra Kina fandt sted i undersøgelsesperioden og nåede en markedsandel på 1,6 %.

(455) Importen fra Malaysia lå på et stabilt niveau i hele den betragtede periode med en markedsandel på mellem 2,3 % og 2,9 %.

(456) Importen fra andre tredjelande end Argentina, Kina eller Malaysia nåede aldrig op over en samlet markedsandel på 1,7 %. Ingen af disse lande kunne derfor have haft nogen væsentlig indflydelse på EU-erhvervsgrenens markedsandel, navnlig i betragtning af de stabile mængder af denne import.

(457) Gennemsnitsprisen på biodiesel importeret fra Kina i undersøgelsesperioden var på 812 EUR pr. ton. Dette var det eneste tidspunkt, hvor der fandt import sted i betydelige mængder. Med hensyn til Malaysia varierede den gennemsnitlige importpris fra 883 EUR pr. ton i 2014 til over 1 000 EUR pr. ton i undersøgelsesperioden. Samtidig voksede mængderne kun med 11 % i den betragtede periode, hvilket er mindre end stigningen i efterspørgslen, som førte til et tab af markedsandel.

(458) I denne henseende var den gennemsnitlige importpris fra Argentina 636 EUR pr. ton i undersøgelsesperioden, hvilket er betydeligt lavere end alle andre aktørers. De statistiske oplysninger angiver ikke præcist forskellene i egenskaber for biodiesel importeret til Unionen. Prisforskellene skyldes forskellige niveauer af CFPP og, om importeret biodiesel kan være genstand for »dobbelttælling« eller ej.

(459) Efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet hævdede GOA, at der ikke er nogen årsagssammenhæng mellem importen fra Argentina og den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen som følge af andre faktorer, nemlig importen fra andre lande.

(460) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog GOA sin påstand om, at Kommissionen undlod at undersøge virkningerne af alle andre mulige faktorer end importen af biodiesel fra Argentina, som kunne forvolde EU-erhvervsgrenen skade.

(461) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog CARBIO sin påstand om, at truslen om skade ikke var forårsaget af importen fra Argentina.

(462) Med hensyn til importen fra andre lande fremlagde Kommissionen detaljerede oplysninger ovenfor. De to andre lande med en betydelig import i undersøgelsesperioden var Malaysia og Kina, som havde en markedsandel på henholdsvis 2,7 % og 1,6 % i Unionen. Disse markedsandele er mærkbart lavere i forhold til en markedsandel for importen fra Argentina i sidste kvartal 2017 på over 10 %. Desuden var gennemsnitsprisen for importen fra Malaysia og Kina på henholdsvis 1 007 og 812 EUR pr. ton. Disse priser i forhold til 636 EUR pr. ton biodiesel importeret fra Argentina i undersøgelsesperioden viser, at importen fra Malaysia og Kina hverken i mængde eller værdi svækkede den konstaterede årsagssammenhæng mellem den subsidierede import og forekomsten af truslen om skade.

(463) Efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet fremsatte CARBIO bemærkninger til den voksende import fra Indonesien. Importen fra andre tredjelande i de første otte måneder af 2018 i forhold til importen fra Argentina i samme periode, jf. betragtning 335, var som følger:

Tabel 22

Import fra tredjelande Januar-August 2018

	Importmængde (ton)	Beregnet markeds-andel	Gennemsnitspris (EUR)
Argentina	1 092 024	11,5 %	613
Folkerepublikken Kina	173 693	1,9 %	686
Indonesien	467 769	5,0 %	667
Malaysia	303 421	3,2 %	732
Alle andre lande end Argentina, Folkerepublikken Kina og Malaysia	150 159	1,6 %	542

Kilde: EU-importstatistikker på grundlag af Surveillance 2-databasen.

(464) Som nærmere analyseret i betragtning 336-338 fortsatte importen fra Argentina efter undersøgelsesperioden trods registreringen af importen. Dens beregnede markedsandel ud fra et uændret forbrugsniveau og på årsbasis af hensyn til sammenligneligheden er på 11,5 %. Importen fra Kina forblev på næsten samme niveau, og dens markedsandel nåede op på 1,9 % i forhold til 1,6 % i undersøgelsesperioden. Det er bemærkelsesværdigt, at der igen forekom import af biodiesel fra Indonesien til Unionen, som nåede op på en beregnet markedsandel på 5 % i perioden januar-august 2018. Samtidig var denne import under halvdelen af mængden af import fra Argentina. Importen fra Malaysia voksede lidt og nåede en beregnet markedsandel på 3,2 % i forhold til 2,7 % i undersøgelsesperioden.

(465) For så vidt angår gennemsnitsprisen pr. ton på importen fra tredjelande, er prisen pr. ton biodiesel importeret fra Argentina fortsat langt den laveste blandt de fire lande med en betydelig import. Gennemsnitspriserne på importen fra Kina og Malaysia er også faldet i løbet af de første otte måneder af 2018.

(466) På dette grundlag konkluderede Kommissionen, at eksporten fra tredjelande ganske vist kan have bidraget til EU-erhvervsgrenens manglende genrejsning, men at den ikke svækkede årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og den konstaterede trussel om skade. Kommissionen konkluderede, at det er usandsynligt, at eksporten fra tredjelande bliver den vigtigste årsag til skade i den nærmeste fremtid.

6.4. **EU-erhvervsgrenens eksportresultater**

(467) Ingen af EU-producenterne i stikprøven eksporterede biodiesel i den betragtede periode. Eksportstatistikkerne i tabel 23 er derfor baseret på en offentligt tilgængelig kilde og giver oplysninger om hele EU-erhvervsgrenen:

Tabel 23

EU-erhvervsgrenens eksportresultater

	2014	2015	2016	Undersøgelses-perioden
Eksportmængde (ton)	98 552	111 884	190 633	217 146
Indeks	*100*	*114*	*193*	*220*

Kilde: Eurostats eksportstatistikker.

(468) Niveauet for EU-erhvervsgrenens eksport af biodiesel var begrænset. Det oversteg ikke 3,5 % af dens samlede salg på EU-markedet i noget år i den betragtede periode. EU-erhvervsgrenens eksportresultater kan ikke have været en årsag til den indenlandske industris manglende genrejsning og dens vanskelige økonomiske situation i undersøgelsesperioden.

(469) CARBIO fremsatte bemærkninger om, at det lave importniveau ikke kunne være årsagen til den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, og gentog dette argument efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet. Kommissionen bemærker i den forbindelse, at selv mindre betydelig import af den pågældende vare kan have den virkning, at priserne på EU-markedet trykkes. Importen fra Argentina overstiger i høj grad tærsklen for ubetydelig skade, jf. grundforordningens artikel 10, stk. 9, og artikel 14, stk. 4, og oversteg i sidste kvartal i undersøgelsesperioden endog 10 %.

(470) CARBIO hævdede endvidere, at der ikke er nogen skadelig virkning af importen, fordi denne afhænger af sæsonudsving, prisen på diesel og levering af råstoffer. De oplysninger, som Kommissionen modtog fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter, EU-producenterne og fra offentlige kilder omfattede også oplysninger om sæsonudsving, prisen på diesel og levering af råstoffer. De gav Kommissionen mulighed for også at tage disse faktorer i betragtning i sin analyse.

(471) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog CARBIO bemærkningen om, at EU-erhvervsgrenen ikke står over for en trussel om væsentlig skade, og at den påståede trussel om væsentlig skade ikke var forårsaget af importen fra Argentina. CARBIO henviser desuden til konklusionerne i Kommissionens forordning (EU) 2018/1570 af 18. oktober 2018 ([121]), jf. betragtning 347, hvori Kommissionen konkluderede, at det ikke er muligt at fastslå en årsagssammenhæng mellem dumpingimporten fra Argentina og den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.

(472) For så vidt angår henvisningen til Kommissionens forordning (EU) 2018/1570 af 18. oktober 2018, bemærkede Kommissionen, at konklusionen i nævnte forordning vedrørte væsentlig skade og ikke en trussel om skade, og at den undersøgelsesperiode, som Kommissionen havde revurderet, var 1. juli 2011 til 30. juni 2012 i forhold til undersøgelsesperioden fra januar til december 2017 i nærværende forordning. I betragtning af de forskellige perioder og de forskellige retlige standarder er konklusionerne i nævnte forordning ikke relevante for Kommissionens konklusioner i denne undersøgelse.

([121]) EUT L 262 af 19.10.2018, s. 40.

6.5. **Nedskæring i EU-erhvervsgrenens produktion**

(473) I forbindelse med analysen med henblik på registrering af importen noterede Kommissionen sig også to virksomheder, som bebudede nedskæringer i produktionen af biodiesel i marts 2018, nemlig Saipol, den største europæiske biodieselproducent, og ADM ([122]).

(474) Efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet fremlagde EBB yderligere oplysninger vedrørende de negative indvirkninger af stigende import fra Argentina på seks virksomheder i EU-erhvervsgrenen. Oplysningerne vedrørende fem af virksomhederne pegede på en negativ indvirkning på deres rentabilitet. For en af de seks virksomheder bliver produktionen skåret væsentligt ned som følge af importen fra Argentina. En af de seks virksomheder anførte også, at den argentinske import havde haft en betydelig negativ indvirkning på dens indtægter. Disse virksomheder tegner sig for over 10 % af EU-produktionen og -kapaciteten tilsammen.

6.6. **Konklusion**

(475) Kommissionen slog fast, at der er en årsagssammenhæng mellem den trussel om skade, som EU-erhvervsgrenen har været udsat for, og den subsidierede import af biodiesel fra Argentina. Der er et tidsmæssigt sammenfald mellem den kraftige stigning i navnlig niveauet af den subsidierede import til lave priser, der underbyder EU-erhvervsgrenens priser, og faldet i EU-erhvervsgrenens resultater, især fra sidste kvartal 2017 og fremefter. EU-erhvervsgrenen var ikke i stand til at udnytte fordelene ved øget EU-forbrug og måtte begrænse sin produktionsstigning, mistede markedsandele og var ikke i stand til at opnå fortjeneste. Disse negative tendenser fortsatte i perioden efter undersøgelsesperioden. EU-erhvervsgrenen havde ikke andet valg end at følge det prisniveau, som den subsidierede import fastsatte, for at undgå et yderligere tab af markedsandel. Dette førte til en tabsgivende situation, der sandsynligvis vil forværres yderligere.

(476) Kommissionen skelnede mellem og adskilte virkningerne af alle kendte faktorer på EU-erhvervsgrenens situation og de skadevoldende virkninger af den subsidierede import.

(477) De øvrige identificerede faktorer som f.eks. eksport fra andre tredjelande, EU-erhvervsgrenens eksportsalgsresultater og en nedskæring i EU-erhvervsgrenens kapacitet svækkede ikke årsagssammenhængen.

7. **UNIONENS INTERESSER**

(478) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 31 undersøgte Kommissionen, om den klart kunne konkludere, at det ikke var i Unionens interesse at vedtage foranstaltninger i dette tilfælde trods konstateringen af skadevoldende subsidiering. Kommissionen baserer fastlæggelsen af Unionens interesser på en vurdering af alle de forskellige involverede parters interesser, herunder EU-erhvervsgrenens, importørernes og brugernes interesser.

7.1. **EU-erhvervsgrenens interesser**

(479) Biodiesel er et vigtigt element i en indsats for at nedbringe drivhusgasemissionerne og forbedre energiforsyningen i Unionen.

(480) EU-erhvervsgrenen anvender hovedsagelig råstoffer produceret af Unionens landbrug. Upstreamlandbrugsoliesektoren er i høj grad afhængig af biodieselindustrien. Importen af biodiesel fra Argentina ville derfor ikke kun påvirke biodieselindustrien, men også Unionens landbrugssektor.

(481) Efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet fremlagde EBB yderligere beviser for den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, som f.eks. en negativ indvirkning på dens rentabilitet og en betydelig nedskæring i produktionen (se betragtning 362 og 474).

(482) Kommissionen konstaterede, at EU-erhvervsgrenens situation er sårbar, da den ikke fuldt ud har genrejst sig efter tidligere dumping. Kommissionen konkluderede derfor, at det ville være i EU-erhvervsgrenens interesse, at der indføres udligningstold.

([122]) Oplysningerne om nedskæringer i produktionen af biodiesel hos Saipol og ADM er stillet til rådighed for berørte parter i dossieret.

7.2. **Ikke forretningsmæssigt forbundne importørers interesser**

(483) Som nævnt i betragtning 30 var der kun én ikke forretningsmæssigt forbundet importør, Gunvor International BV, som besvarede spørgeskemaet fra Kommissionen. I sit svar gør importøren gældende, at denne er imod indførelsen af foranstaltninger, og at EU-erhvervsgrenens situation skyldes et ineffektivt produktionssystem og en ineffektiv styring.

(484) Kommissionen bemærker, at importører af biodiesel meget ofte er forhandlere på EU-markedet, som ikke kun importerer, men også handler med biodiesel indkøbt hos EU-producenter. EU-producenterne, navnlig de større virksomheder, er imidlertid i betydeligt omfang afhængige af deres egne distributionskanaler. Kommissionen forventer derfor ikke, at importørerne ville være i stand til fuldt ud at erstatte omfanget af den import, som berøres af foranstaltningerne, med biodiesel indkøbt hos EU-producenter. Den mulige negative indvirkning på importørerne kan imidlertid delvis opvejes af den øgede mængde af handel med biodiesel indkøbt hos EU-erhvervsgrenen.

7.3. **Brugernes/forbrugernes interesser**

(485) Producenter af dieselbrændstof, dvs. raffinaderier, indkøber biodiesel, som er importeret eller produceret af EU-erhvervsgrenen. Som følge af lovkrav skal raffinaderier tilsætte biodiesel til det fossile brændstof, der sælges på markedet.

(486) I den forbindelse er det den endelige forbruger, der ville blive berørt af prisstigningen efter indførelsen af foranstaltninger. Prisen på fossile brændstoffer er med få undtagelser lavere end prisen på biodiesel, men i betragtning af at indholdet heraf normalt er på højst 10 %, overvæltes den negative virkning af prisstigningen på biodiesel kun i begrænset omfang på forbrugeren.

7.4. **Konklusion**

(487) Kommissionen fandt, at indførelsen af told ville have en negativ indvirkning i form af stigende forbrugerpriser. På grund af det begrænsede indhold af biodiesel i den endelige vare, som forbrugerne indkøber (typisk under 10 %), bliver den negative indvirkning på prisen på dieselbrændstof imidlertid kun begrænset i forhold til den direkte ændring i prisen på biodiesel på EU-markedet.

(488) Efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet fremførte EBB, at Kommissionen handlede i strid med sine forpligtelser, når den ikke så sig i stand til at konkludere vedrørende Unionens interesser trods manglende tvingende grunde, der viser, at indførelsen af foranstaltninger ikke ville være i Unionens interesse.

(489) Kommissionen fandt det i sit oplysningsdokument påkrævet at undersøge virkningerne af de ændringer, der fandt sted kort før udsendelsen af oplysningsdokumentet og efter udløbet af undersøgelsesperioden.

(490) EBB bemærkede endvidere, at Kommissionen undlod klart at oplyse, hvorpå den byggede sin endelige konklusion om, at det var uklart, om indførelsen af foranstaltninger ville være i Unionens interesse.

(491) Kommissionen fandt det som forklaret i betragtning 489 påkrævet yderligere at undersøge supplerende oplysninger med hensyn til Unionens interesser, og dette var begrundelsen for beslutningen om ikke at indføre midlertidige foranstaltninger.

(492) Kommissionen undersøgte alle de supplerende oplysninger, der fremkom efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet, herunder navnlig besvarelserne af yderligere spørgeskemaer fra EBB og EU-producenterne i stikprøven, statistikker over importen af biodiesel til Unionen efter undersøgelsesperioden og andre data fra berørte parter efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet, men var ikke begrænset hertil. På grundlag af en gennemgang af disse supplerende oplysninger og yderligere beviser for den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, f.eks. en negativ indvirkning på rentabiliteten og en betydelig nedskæring i produktionen som forklaret i betragtning 363, 366 og 473, konkluderede Kommissionen, at der ikke er nogen tvingende grunde i henhold til grundforordningens artikel 31 til, at det ikke ville være i Unionens interesse at indføre foranstaltninger.

8. **ENDELIGE UDLIGNINGSFORANSTALTNINGER**

(493) På baggrund af Kommissionens konklusioner om subsidiering, trussel om skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser bør der indføres en endelig udligningstold for at hindre, at den overhængende trussel om væsentlig skade for EU-erhvervsgrenen bliver til virkelighed.

8.1. **Skadestærskel**

(494) For at fastlægge omfanget af foranstaltningerne fastsatte Kommissionen først det toldbeløb, der er nødvendigt for at afhjælpe den trussel om skade, som EU-erhvervsgrenen har været udsat for.

(495) Ved beregningen af skadestærsklen tog Kommissionen hensyn til, at den bør give EU-erhvervsgrenen mulighed for at dække sine produktionsomkostninger og opnå en fortjeneste før skat på salget af samme vare i Unionen, som det med rimelighed kan forventes af en erhvervsgren af denne type i sektoren på normale konkurrencevilkår, dvs. en situation uden subsidieret import.

(496) Skadestærsklen blev beregnet på grundlag af en sammenligning af den vejede gennemsnitspris på den subsidierede import som fastsat i forbindelse med prisunderbudsberegningerne i betragtning 354 og EU-erhvervsgrenens ikke-skadevoldende pris på samme vare. Den ikke-skadevoldende pris blev fastsat ved at lægge en rimelig fortjenstmargen til produktionsomkostningerne. Målfortjenstmargenen blev fastsat til 11 %, dvs. det niveau, som Kommissionen anvendte i sin tidligere undersøgelse med foranstaltninger, der blev indført den 26. november 2013.

(497) Efter fremlæggelsen af oplysningsdokumentet hævdede CARBIO, at målfortjenesten bør være fortjenesten fra perioden mellem 2015 og september 2017 og ikke den målfortjeneste på 11 %, der blev anvendt i den tidligere undersøgelse. CARBIO gentog sin påstand efter den endelige fremlæggelse af oplysninger.

(498) Kommissionen anvendte målfortjenesten fra den tidligere undersøgelse, fordi den — uanset om skaden fastlægges eller ej — bemærkede, at EU-erhvervsgrenen tilsyneladende ikke fuldt ud har genrejst sig efter virkningerne af tidligere dumping, og derfor er fortjenestniveauerne i den betragtede periode ikke repræsentative. I den henseende anser Kommissionen stadig den fortjeneste, der blev anvendt i den tidligere undersøgelse, for hensigtsmæssig og gældende i en situation med lave mængder af subsidieret import.

(499) Skadestærsklen for »andre samarbejdsvillige virksomheder« og for »alle andre virksomheder« defineres på samme måde som subsidiesatserne for disse virksomheder i betragtning 304.

8.2. **Indførelse af udligningstold med tilbagevirkende kraft**

(500) Som forklaret i betragtning 10 gjorde Kommissionen importen af den pågældende vare med oprindelse i Argentina til genstand for registrering ved registreringsforordningen med henblik på den mulige anvendelse med tilbagevirkende kraft af eventuelle udligningsforanstaltninger i henhold til grundforordningens artikel 24, stk. 5.

(501) I henhold til grundforordningens artikel 16, stk. 4, kan der med tilbagevirkende kraft opkræves told »på varer, der er overgået til fri omsætning højst 90 dage før den dato, på hvilken anvendelsen af midlertidige foranstaltninger trådte i kraft«. Kommissionen bemærker, at der ikke blev indført midlertidige foranstaltninger i dette tilfælde.

(502) På dette grundlag er Kommissionen af den opfattelse, at en af de retlige forudsætninger i grundforordningens artikel 16, stk. 4, ikke er opfyldt, og derfor bør tolden ikke opkræves med tilbagevirkende kraft på den registrerede import.

(503) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte EBB, at tolden bør opkræves med tilbagevirkende kraft på den registrerede import, da de fire betingelser for opkrævning af told med tilbagevirkende kraft i grundforordningens artikel 16, stk. 4, er opfyldt. EBB fremførte navnlig, at anden del af artikel 16, stk. 4, som lyder »ikke tidligere end iværksættelsen af undersøgelsen«, bør finde anvendelse i det foreliggende tilfælde, da den bør læses særskilt fra teksten »højst 90 dage før den dato, på hvilken anvendelsen af midlertidige foranstaltninger trådte i kraft«.

(504) I henhold til grundforordningens artikel 16, stk. 4, kan der med tilbagevirkende kraft opkræves told »på varer, der er overgået til fri omsætning højst 90 dage før den dato, på hvilken anvendelsen af midlertidige foranstaltninger trådte i kraft, men ikke tidligere end iværksættelsen af undersøgelsen«. Anden del af artikel 16, stk. 4, der lyder »ikke tidligere end iværksættelsen af undersøgelsen« kan ikke læses adskilt fra resten af teksten i nævnte artikel, da artiklen ikke giver mulighed for dette.

(505) I mangel af midlertidig told, der, hvis den er indført, udgør en gennemførelse af endelig told med tilbagevirkende kraft, jf. betragtning 502, finder Kommissionen derfor, at de retlige betingelser i grundforordningens artikel 16, stk. 4, ikke er opfyldt, og at tolden derfor ikke bør opkræves med tilbagevirkende kraft på den registrerede import.

8.3. **Endelige foranstaltninger**

(506) På baggrund af ovenstående og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 15, stk. 1, bør der indføres en endelig udligningstold på et niveau, som er tilstrækkeligt til at afhjælpe den trussel om skade, der er forårsaget af den subsidierede import, men som ikke overstiger den konstaterede subsidiering.

(507) I betragtning af den udbredte samarbejdsvilje hos de argentinske eksporterende producenter blev tolden for »alle andre virksomheder« fastsat til niveauet for den højeste told, der vil blive pålagt de virksomheder, som indgik i stikprøven. Tolden for »alle andre virksomheder« vil finde anvendelse på de virksomheder, som ikke samarbejdede i forbindelse med denne undersøgelse.

(508) For de øvrige samarbejdsvillige argentinske eksporterende producenter, som ikke indgik i stikprøven, og som er opført i tabel 24, fastsættes den endelige told til det vejede gennemsnit af satserne for de samarbejdsvillige eksporterende producenter i stikprøven.

(509) På dette grundlag fastsættes de endelige toldsatser, der vil blive indført, som følger:

Tabel 24

Endelig udligningstold

Virksomhed/Gruppe	Skadestærskel	Subsidieringens størrelse	Udligningstoldsats
LDC Argentina SA	31,7 %	26,2 %	26,2 %
Group Renova	25,0 %	27,2 %	25,0 %
Group T6	33,9 %	33,4 %	33,4 %
Andre samarbejdsvillige virksomheder — COFCO Argentina SA og Cargill SACI	29,6 %	28,2 %	28,2 %
Alle andre virksomheder	33,9 %	33,4 %	33,4 %

(510) De individuelle udligningstoldsatser for de virksomheder, der er nævnt i denne forordning, blev fastlagt ud fra denne undersøgelses konklusioner. Derfor afspejler de individuelle udligningstoldsatser den situation, der blev konstateret i forbindelse med denne undersøgelse, for så vidt angår de pågældende virksomheder. De individuelle toldsatser finder derfor (i modsætning til den landsdækkende told for »alle andre virksomheder«) udelukkende anvendelse på importen af varer med oprindelse i det pågældende land og fremstillet af de nævnte virksomheder. Importerede varer fremstillet af enhver anden virksomhed, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundet med de udtrykkeligt nævnte, kan ikke anvende disse satser og er omfattet af toldsatsen for »alle andre virksomheder«.

(511) En virksomhed kan anmode om fortsat at anvende disse individuelle toldsatser trods efterfølgende navneændring eller ændring af navnet på en af sine enheder. Anmodningen skal rettes til Kommissionen. Anmodningen skal indeholde alle de revante oplysninger, som gør det muligt at dokumentere, at ændringen ikke påvirker virksomhedens ret til at anvende den individuelle toldsats, der gælder for den. Hvis ændringen af virksomhedens navn ikke påvirker dens ret til at anvende den toldsats, der gælder for den, offentliggøres der en meddelelse om navneændringen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

(512) Hvis udviklingen efter undersøgelsesperioden fører til en ændring i omstændighederne af varig karakter, kan der iværksættes passende tiltag i overensstemmelse med grundforordningens artikel 19.

(513) I lyset af Domstolens praksis ([123]) er det hensigtsmæssigt at fastsætte de morarenter, der skal betales i tilfælde af tilbagebetaling af endelig told, fordi de relevante gældende bestemmelser vedrørende told ikke fastsætter en sådan rente, og anvendelsen af nationale regler ville føre til urimelige konkurrenceforvridninger mellem de økonomiske aktører, alt efter hvilken medlemsstat der vælges til toldklareringen.

([123]) Dom i *Wortmann*, C-365/15, EU:C:2017:19, præmis 35-39.

9. **FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER**

(514) De berørte parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for, at det påtænktes at anbefale indførelse af en endelig udligningstold på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina.

(515) De berørte parter fik også en frist til at fremsætte bemærkninger til fremlæggelsen af oplysninger. Der blev taget behørigt hensyn til bemærkningerne fra de berørte parter, og konklusionerne er, hvor det har været relevant, blevet ændret i overensstemmelse hermed.

10. **FORANSTALTNINGERNES FORM**

(516) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger afgav otte samarbejdsvillige eksporterende producenter, herunder deres forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Uruguay og Schweiz, sammen med CARBIO pristilsagn i overensstemmelse med grundforordningens artikel 13, stk. 1.

(517) Kommissionen godtog de afgivne tilsagn ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/245 ([124]), da den er af den opfattelse, at de afhjælper de skadelige virkninger af den subsidierede import og i tilstrækkelig grad begrænser risikoen for omgåelse.

(518) Hvis Kommissionen i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 9, på grund af misligholdelse trækker sin godtagelse af et tilsagn tilbage under henvisning til bestemte transaktioner og erklærer de relevante tilsagnsfakturaer for ugyldige, opstår der en toldskyld på tidspunktet for godtagelsen af angivelsen til overgang til fri omsætning for de pågældende transaktioner.

(519) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 ([125]) —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig udligningstold på importen af fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, i ren form eller i blandinger, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 1516 20 98 (Taric-kode 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 og 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (Taric-kode 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 og 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (Taric-kode 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (Taric-kode 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 og 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (Taric-kode 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 og 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (Taric-kode 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 og 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (Taric-kode 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 og 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (Taric-kode 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 og 3824 99 92 20), 3826 00 10 og ex 3826 00 90 (Taric-kode 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 og 3826 00 90 30) og med oprindelse i Argentina.

2. De endelige udligningstoldsatser fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for den i stk. 1 omhandlede vare fremstillet af følgende virksomheder:

Virksomhed	Endelig udligningstold	Taric-tillægskode
Aceitera General Deheza S.A.	33,4 %	C493
Bunge Argentina S.A.	33,4 %	C494
LDC Argentina S.A.	26,2 %	C495
Molinos Agro S.A.	25,0 %	C496
Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.C.I.F. y A	25,0 %	C497
Vicentin S.A.I.C.	25,0 %	C498

([124]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/245 af 11. februar 2019 om godtagelse af tilsagn, der er afgivet efter indførelsen af en endelig udligningstold på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina (se side 71 i denne EUT)

([125]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21).

Virksomhed	Endelig udligningstold	Taric-tillægskode
COFCO International Argentina S.A.	28,2 %	C490
Cargill S.A.C.I.	28,2 %	C491
Alle andre virksomheder	33,4 %	C999

3. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat. De morarenter, som skal betales i tilfælde af tilbagebetaling, der giver anledning til retten til betaling af morarenter, er den sats, der anvendes af Den Europæiske Centralbank til dennes vigtigste refinansieringstransaktioner, som offentliggjort i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*, og som er gældende den første kalenderdag i den måned, hvor fristen udløber, forhøjet med ét procentpoint.

Artikel 2

1. Varer, der er angivet til overgang til fri omsætning, fritages for den ved artikel 1 indførte udligningstold, forudsat at de er fremstillet, afsendt og faktureret af virksomheder, fra hvilke Kommissionen har godtaget tilsagn, og hvis navne er opført i gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/245, med senere ændringer, og er importeret i overensstemmelse med bestemmelserne i samme gennemførelsesafgørelse fra Kommissionen.

2. Den i stk. 1 omhandlede import fritages for udligningstold, forudsat at:

a) de importerede varer ledsages af en tilsagnsfaktura, der er en handelsfaktura, som indeholder mindst de elementer og den erklæring, der er angivet i bilag 1 til nærværende forordning, og

b) de importerede varer ledsages af et eksporttilsagnscertifikat, jf. bilag 2 til nærværende forordning, og

c) de varer, der angives og forelægges toldmyndighederne, svarer nøjagtig til beskrivelsen på tilsagnsfakturaen.

3. Der opstår en toldskyld på tidspunktet for godtagelsen af angivelsen om overgang til fri omsætning:

a) hvis det i forbindelse med de importerede varer, der er beskrevet i stk. 1, fastslås, at en eller flere af betingelserne i nævnte stykke og stykke 2 ikke er opfyldt, eller

b) hvis Kommissionen trækker sin godtagelse af tilsagnet tilbage i henhold til artikel 13, stk. 9, i forordning (EU) 2016/1037 i en forordning eller afgørelse, som henviser til særlige transaktioner, og erklærer de pågældende tilsagnsfakturaer ugyldige.

Artikel 3

De virksomheder, fra hvilke Kommissionen har godtaget tilsagn, og hvis navne er opført i gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/245, med senere ændringer, udsteder på visse betingelser, der er fastsat heri, også en faktura for transaktioner, som ikke er fritaget for udligningstolden. Denne faktura er en handelsfaktura, som mindst indeholder de elementer, der er fastlagt i bilag 3 til nærværende forordning.

Artikel 4

Registreringen af importen som følge af gennemførelsesforordning (EU) 2018/756 om at gøre importen af biodiesel med oprindelse i Argentina til genstand for registrering ophører. Der vil ikke blive opkrævet nogen endelig udligningstold med tilbagevirkende kraft for registreret import.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. februar 2019.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG 1

Følgende elementer angives i den handelsfaktura, der ledsager virksomhedens salg til Den Europæiske Union af varer, som er omfattet af tilsagnet:

1) Overskriften »HANDELSFAKTURA, SOM LEDSAGER VARER OMFATTET AF ET TILSAGN«.

2) Navnet på den virksomhed, der udsteder handelsfakturaen, og navnet på den virksomhed, der fremstiller varerne.

3) Handelsfakturaens nummer.

4) Handelsfakturaens udstedelsesdato.

5) Den Taric-tillægskode, under hvilken de af fakturaen omfattede varer skal fortoldes ved Den Europæiske Unions grænse.

6) En nøjagtig, klart udtrykt varebeskrivelse og:

   — tekniske specifikationer for virksomhedens varekodenummer (Company Product Code Number (CPC))

   — virksomhedens varekodenummer (Company Product Code Number (CPC))

   — KN-kode

   — mængde (i antal enheder udtrykt i ton).

7) En beskrivelse af salgsbetingelserne, herunder:

   — pris pr. enhed (ton)

   — betalingsbetingelser

   — leveringsbetingelser

   — samlede rabatter og nedslag.

8) Navnet på den virksomhed, der fungerer som importør, og til hvilken virksomheden direkte har udstedt fakturaen.

9) Navnet på den medarbejder i virksomheden, der har udstedt handelsfakturaen, og følgende underskrevne erklæring:

   »Undertegnede bekræfter, at de varer, der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, er fremstillet af (virksomhedens navn og adresse) (Taric-tillægskode) i Argentina inden for rammerne af og i henhold til betingelserne i det tilsagn, som Europa-Kommissionen har godtaget ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/245. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.«

BILAG 2

Eksporttilsagnscertifikat

Følgende elementer angives i det eksporttilsagnscertifikat, der udstedes af CARBIO for hver handelsfaktura, som ledsager virksomhedens salg af varer omfattet af tilsagnet til Den Europæiske Union:

1) Navn, adresse og telefonnummer på Cámara Argentina de Biocombustibles (»CARBIO«).

2) Navnet på den virksomhed, der er nævnt i gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/245, og som udsteder handelsfakturaen, og navnet på den virksomhed, der fremstiller varerne.

3) Handelsfakturaens nummer.

4) Handelsfakturaens udstedelsesdato.

5) Den Taric-tillægskode, under hvilken de af fakturaen omfattede varer skal fortoldes ved Den Europæiske Unions grænse.

6) En nøjagtig varebeskrivelse, herunder:

   — varernes tekniske specifikationer, virksomhedens varekodenummer (Company Product Code Number (CPC)) (hvis relevant)

   — KN-kode.

7) Det nøjagtige antal eksporterede enheder udtrykt i ton.

8) Certifikatets nummer og udløbsdato (tre måneder efter udstedelsen).

9) Navnet på den medarbejder i CARBIO, der har udstedt certifikatet, og følgende underskrevne erklæring:

   »Undertegnede bekræfter, at dette certifikat er udstedt til direkte eksport til Den Europæiske Union af de varer, der er omfattet af den handelsfaktura, som ledsager salg omfattet af tilsagnet, og at certifikatet er udstedt inden for rammerne af og i henhold til bestemmelserne i det tilsagn, der er afgivet af [virksomhed], og som Europa-Kommissionen har godtaget ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/245. Jeg erklærer, at oplysningerne i dette certifikat er korrekte, og at den af dette certifikat omfattede mængde ikke overstiger den tærskel, der er fastsat i tilsagnet.«

10) Dato.

11) CARBIO's underskrift og stempel.

BILAG 3

Følgende elementer angives i den handelsfaktura, der ledsager virksomhedens salg til Den Europæiske Union af varer, som er omfattet af udligningstolden:

1) Overskriften »HANDELSFAKTURA, SOM LEDSAGER VARER, DER ER PÅLAGT UDLIGNINGSTOLD«.

2) Navnet på den virksomhed, der udsteder handelsfakturaen, og navnet på den virksomhed, der fremstiller varerne.

3) Handelsfakturaens nummer.

4) Handelsfakturaens udstedelsesdato.

5) Den Taric-tillægskode, under hvilken de af fakturaen omfattede varer skal fortoldes ved Den Europæiske Unions grænse.

6) En nøjagtig, klart udtrykt varebeskrivelse og:

   — tekniske specifikationer for virksomhedens varekodenummer (Company Product Code Number (CPC))

   — virksomhedens varekodenummer (Company Product Code Number (CPC))

   — KN-kode

   — mængde (i antal enheder udtrykt i ton).

7) En beskrivelse af salgsbetingelserne, herunder:

   — pris pr. enhed (ton)

   — betalingsbetingelser

   — leveringsbetingelser

   — samlede rabatter og nedslag.

8) Navn og underskrift på den medarbejder i virksomheden, der har udstedt handelsfakturaen.